

מִבְּאֵרֵי הַלֵּלֶכֶת הַעֲבֵרִים

מוֹסְדֵי הַלָּשׁוֹן הָעִבְרִית

قواعد وقراءة ومحادثة وترجمة
דקדוק , קריאה , שיחה ותרגום

تأليف

أبراهيم موسى هنداوي

مدرس اللغة العبرية بالكلية الحربية وكلية الطيران

الجزء الثاني

وملحق به معجم عبري - عربي

ملتزمة النشر والطبع
مكتبة النهضة المصرية
٩ شارع مدني - القاهرة

مطبعة الشيكشي بالأزهر بمصر

מבוא ללשון העברית

מוסרי הלשון העברית

قواعد وقراءة ومحادثة وترجمة
דקדוק , קריאה , שיחה ותרגום

تأليف

ابراهيم موسى هنداوي

مدرس اللغة العبرية بالكلية الحربية وكلية الطيران

الجزء الثاني

وملحق به معجم عبري - عربي

ملثمة الشروق للطبع
مكتبة النهضة المصرية
٩ شارع عدلي، القاهرة

مطبعة الشيكشي بالأزهر بمصر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

حمدا لله وشكراً على أن أمدني بقوة من عنده أعانتني على إتمام تأليف الجزء الثاني من كتاب مبادئ اللغة العبرية الحديثة ويسرنى كل السرور أن أقدمه للقراء وللراغبين في تعلم هذه اللغة

وهذا الجزء متمم للجزء الأول في البرنامج المرسوم لتعليم اللغة العبرية في المرحلة المتوسطة . وقد سلكت فيه الطريقة التي سلكتها في الجزء الأول فأوردت فيه قواعد اللغة وشرحتها بشكل مبسط بعيد عن التعقيد وشرحت كذلك معاني الكلمات العبرية وأكثرت من استعمالها في قطع للمطالعة والمحادثة . كما أوردت فيه قطعاً كثيرة للترجمة من العربية إلى العبرية ، وجعلت في آخره ترجمة القطع من العربية إلى العبرية ليعرف الطالب الترجمة الصحيحة ويقف على مواضع الخطأ وصوابه في الترجمة .

ولما كان الطالب كذلك في حاجة إلى معجم يعينه على معرفة معاني الكلمات العبرية فقد ألحقت به في آخره معجماً لأشهر الكلمات العبرية وأكثرها شيوعاً واستعمالاً ومعانيها العربية وذلك لكي تعين الطالب على الكشف عن الكلمات ومعرفة معانيها بطريقة سهلة وزيادة في إفادة الطالب في حفظ معاني الكلمات واستعمالها وأرجو أن يكون هذا العمل خير معين لطلاب اللغة العبرية الحديثة وللراغبين في تعلمها وما توفيقى إلا بالله ؟

المؤلف

القاهرة في أغسطس ١٩٥٣

ابراهيم موسى هندواي

אָלף.	א	בּ סופית.	ב
בית.	ב	בּוֹן.	ג
בית.	ג	בּ סופית.	ד
גמל.	ד	סִמָּךְ.	ה
דלת.	ה	עֵין.	ו
הא.	ו	פֶּא.	ז
וּו.	ז	פֶּא.	ח
זֵין.	ח	ך סופית.	ט
חית.	ט	צדי.	י
טית.	י	ץ סופית.	כ
יוד.	כ	קוף.	כ
כף.	כ	ריש.	ל
כף.	ל	שין.	מ
ך סופית.	מ	שין.	נ
למד.	נ	תנו.	
מים.		תנו.	
<div> <div>קמץ</div> <div>ו חזקם</div> <div>פתח</div> <div>ו שורק</div> </div>			
<div> <div>צידה</div> <div>סגול</div> <div>חזק</div> <div>קבוץ</div> </div>			

שעור ראשון

הפעלים האفعال

تقسم الأفعال في اللغة العبرية إلى ثلاثة أقسام حسب الزمن

(1) .	ماضي	זמן עבר	مثل	אכל
(2) .	חالي	זמן הנה	»	אוכל
(3) .	مستقبل	זמן עתיד	»	יאכל

הנה - פִּינּוּנִי — الحالى أو (اسم الفاعل)

לְנִקְבָּהּ				לְזָכַר	
אֲנִי פוֹתֵבָה או פוֹתֵבָת				אֲנִי פוֹתֵב	
אַתָּה » » »				אַתָּה »	
הִיא » » »				הוא »	
אֲנִי פוֹתֵבּוֹת				אֲנִי פוֹתֵבִים	
אַתָּן »				אַתָּם »	
הֵן »				הֵם »	

מִלִּים

לִזְמַד	אֶתֵּלַם	פּוֹתֵב	אֶכְתֵּב
שׁוֹמֵר	אֶחֱרַס	יּוֹשֵׁב	אֶגְלַס (אֶסְכֵּן)
אוֹהֵב	אֶחֱב	שׁוֹכֵב	אֶנָּם

עֲזִיבָה	أَتَعِبَ
קוֹצֵץ	أَذْهَبَ
עוֹנֵשׁ	كَلِمَةُ (شَيْء)
שׁוֹפֵךְ	وَقْتُ (فُرْصَة)
אָמַב	أَسَاعَدَ

ملاحظات :

- (١) صيغة الفعل الحالى تدل على اعم الفاعل أيضاً وتكون غالباً (١ =)
- (٢) يكون معناها أيضاً الصفة مثل **אָמַב שׁוֹפֵךְ** أنا حارس
- (٣) يصح أن يسبق الضمير الفعل في الزمن الحالى أو يلحقه مثل **בֹּחֵב אָמַב** أو **אָמַב בֹּחֵב** . وأما في حالة الاستفهام فان الضمير يأتي دائماً بعد الفعل مثل **הַבֹּחֵב אִתָּה ?**
- (٤) كلمة **בֹּחֵב** ، **הַבֹּחֵב** معناهما (كثير) ولكن **בֹּחֵב** تستعمل صفة أما **הַבֹּחֵב** فتستعمل ظرفاً
- (٥) علامة المفعول **אִתָּה** أو **אִתָּךְ** تسبقه إذا كان معرفاً بأداة التعريف أو بإضافته إلى الضمير ، ولا تسبقه إذا كان نكرةً مثل **אָמַב אֹכֵל לֶחֶם** أنا آكل خبزاً **אָמַב אֹכֵל** **אִתָּה הַלֶּחֶם** أنا آكل الخبز

קריאה

אני הולך אל דודי היקר פעמים ביום . אחותי
איננה הולכת היום אל בית הספר , כי חולה
היא , הנה שוכבת עוד על מטתה . הנה חצות
הלילה , ואבינו עודנו יושב אל שלחנו וכותב
מכתבים . אבותנו אוהבים אותנו מאד ואנחנו
אוהבים אותם . אני כותב היום שלשה מכתבים
האחד אל אמי היקרה היושבת עתה עם אחי
הקטן בעיר דודי , השני , אל דודתי , והשלישי
אל רעי היושב בעיר הקרובה . רעי העצל
אוהב לאכל הרבה וללמד מעט . אנחנו לומדים
את הלשון העברית זה שני חדשים . ואנחנו
אוהבים אותה מאד , כי שפה יפה היא .
הילד הזה אוכל עשר פעמים ביום , ופיו מלא
תמיד . הנער העצל ח הוא אינו לומד לכתב
אבל לומד הוא לעמד על ראשו ולהלך על ידיו .
אחי הקטן היושב עתה בעיר אחותנו הגדולה
כותב אלי מכתבים שלש פעמים בשבוע , מכתביו
ארזים מאד , אבל יפים הם , במכתבו הראשון
מיום השנים עשר לחדש הזה , הוא כותב
בדברים האלה

מכתב

אחי תיקר

בבית אחותנו טוב לי מאוד, פי יש לה בן יסר
וגם סוס לבן קטן. גם בן ובת לה אבל
הם עוֹדִים ילדים קטנים, ועוד אינם הולכים על
רגליהם. גם אישה איש טוב הוא והוא
אוהב אותי מאוד, ואני הולך עמו אל בית
תפלתו בכל יום השבת. פה יש דברים רבים
לאכול ואני אוכל פעמים רבות ביום. פה אינני
לומד כל דבר מלבד שפת עבר שעה אחת ביום
ונה טוב בעיני מאוד. גם לי רעים רבים
נערים קטנים כמוני וגם הם אינם לומדים כמוני.
אנחנו יושבים כל היום בבן או בשדה או על
ההרים אשר אצל העיר. מטתי עומדת בסדר
הילדים, ואצל מטתי שקחון קטן ועליו מנורה
יפה. פה חם עתה מאוד, הגם בעירכם חם?
מה שלום אבותינו? מה - שלום מורי? עתה
עת לי לשכב על מטתי כי הגה השעה התשיעית.
לבן אינני כותב לך עוד ביום הזה
שלום לך מאת אחיך האוהב אותך מאוד

שיחה — שאלות וענות

- ש - פֶּסַח יָמֵי שְׁנֵי אָחֶיךָ ?
- ע - בֶּן שִׁבְעֵי שָׁנִים וְחֲצִי הוּא עָתָה
- ש - הַזֹּאת אִמְךָ ? וְיָמֵי חֲנֻכָּהּ הַהוּלָכֶת אַחֲרֶיהָ ?
- ע - בֶּן זֹאת אִמִּי וְחֲנֻכָּהּ הַהוּלָכֶת אַחֲרֶיהָ אֲחוֹתִי הִיא
- ש - מִדּוּעַ אָתָּה יוֹשֵׁב לְבִדָּךְ וְכָל רַעֲיָה עוֹמְדִים ?
- ע - אֵין בְּחֻדְרֵי כֶּךָ פֶּסַח אֶחָד לְבֶן כָּלָם עוֹמְדִים
- ש - הַאֵינְכֶם הוֹלְכִים עִמָּנוּ אֵל בֶּן רַעְנָו ?
- ע - לֹא , אֵין לָנוּ עֵת כִּי עָתָה הַשָּׁעָה הָאֵחָת עֹשֶׂה וּבַשָּׁעָה הַשְּׁתִּיתִים עֹשֶׂה אֲנִיחָנוּ יוֹשְׁבִים לֵאכֹל
- ש - אִם אוֹהֲבִים אַתֶּם אוֹתִי , תִּלְמִידֵי הַשּׁוֹכִים , מִדּוּעַ אֵינְכֶם לוֹמְדִים הִרְבָּה ?
- ע - אֲנִיחָנוּ אוֹהֲבִים אוֹתָךְ מְאֹד , מוֹרְנוּ הַיָּקָר , אֲבָל עֲצִלִּים אֲנִיחָנוּ
- ש - אָבִי הַיָּקָר , הַהוּלָךְ אַתָּה הַיּוֹם עִמָּי אֵל דוֹרְנוּ הַזֶּקֶן ?
- ע - לֹא , בְּנֵי הַשּׁוֹב , אֵין לִי עֵת הַיּוֹם

ש - מי האנשים העומדים לפני הבית הזה ומי
הנשים היושבים לפניהם ?

ע - האנשים הם אחי אדון הבית והנשים נשיהם
בחדרם להן לבן יושבות הן לפני הבית

תרגום

ترجم إلى العبرية

التلاميذ يجلسون (جالسون) في المدرسة ، والمدرس يقف (واقف)
من يتعلم في مدرستك غيرك ؟ يتعلم في مدرستي ثمانية عشر تلميذاً
غيري . نحن نحبككم جداً ، ولكنكم لا تذهبون معنا ، لأنكم دائماً
جالسون عند هؤلاء الفتيان الذين يتعلمون في مدرسة أخرى . الطريق
الذي تمشي أنت عليه جميل جداً ، وأنا أيضاً أحب الذهاب عليه .

بنت عمتي المقيمة في أرض اسرائيل تكتب لنا خطابات بلغة عبرية ،
وهي تقول في خطابها الأخير المرسل في اليوم الحادي عشر من الشهر
الأخير ، إن المكان الذي يقيمون فيه جميل جداً ، وأمام بيتها
وخلفه توجد حدائق وأشجار وأزهار جميلة ، وأيضاً توجد به جبال
كثيرة .

שעור שני

الأفعال التي تنتهى بـ ה أو لا من الفعل الحالى

ملاحظة : كل الأفعال التي تكون لامها أى الحرف الثالث

فيها حرف ה أو حرف لا تأخذ الحاء أو العين فتحة مستعارة مثل
שומע يسمع

<u>לְהַכִּיר</u>		<u>לְהִכָּר</u>
יודעת	يعرف	יודע
שומעת	يسمع	שומע
שולחת	يرسل	שולח
לוקחת	يأخذ	לוקח
שומרת	يحرس	שומר
צועקת	يصرخ	צועק
עוקרת	يقلع	עוקר
שוכרת	يكسر	שוכר
קוראת	يقرأ . ينادى . يسمى	קורא

רופא	يعالج (طبيب)	רופאים	أطباء
קול	صوت	קולות	أصوات (جمع شاذ)
אָנָה ؟	לָאָן ؟	إلى أين ؟	

אני הולך ירושלימה (= לירושלים) أنا ذاهب إلى اورشليم
אבי שולח אותי חגגה (= להגן = אל הגן)
הביתה (= לבית = אל הבית إلى البيت
שומרי (שומר שלי) حارمي - الحارس الذي لي

קריאה

אחיה הקטן קורא לך בקול גדול ואמה יושב
על מקומה ואינה הולך אליו - גערים שוכים
שומעים לא רק בקול אבותיהם ומוריהם, כי אם
גם לדברי כל איש חכם.

הילד הזה שובר את כל מדברים אשר הוא
לוקח בידו. האיש הזקן הזה שומר בגנו הוא
ובכל פעם אשר רעיני לוקחים תפוחים מגנו,
הוא צועק עליהם בקול גדול. הנה קורא תמיד
בספרים גם בעת אשר אמה שוכב על מטתה
בלילה, לבן הנה חולה בעיניה. הילד צועק
זה פשעה וקורא לאמו ואין שומע כי כל אנשי
הבית יושבים בגן.

אחיותי הקטנות הולכות בכל יום אל דוכתנו
הטובה לשמוע אל הספורים היפים אשר היא

קוראה באזניהן . בן דודתך הקטן הלומד
בבית ספרנו , פותב מכתבים יפים בשפת עבר
והוא הקרוין בקל חברי , לכן כל יודעיו (= כל
היודעים אותו) אוהבים אותו מאד , וגם בעיני
מורנו הוא יקר מאד . על עצי גננו יש
תפוחים אדמים הרבה ואין לוקח אותם כי שפחתנו
הזקנה שומרתם

אחי הקטן עודנו יושב בעיר אחותי ועודנו
פותב אלי מכתבים יפים , והנני לקרא באזניכם
את דברי מכתבו האחרון , מיום העשרים
בחמשה לחדש הזה הוא כותב בדברים האלה

מכתב

אחי היקר

היודעים אתם , כי אחותנו חולה היום בשניה ?
ואישה חולד עתה לקרא לרופא לעקר לה את
שנה הרעה , אבל היא איננה צועקת , כי אישה
סבבה היא . היודע אתה שמות ילדי אחותנו ?

שם הבן אחיטוב ושם הבת צפורה זה שם יפה
מאד . יש לי פה רע יקר , ושמו יהודה
והוא שולח לך היום מכתב . בגן אחותנו יש
עץ תפוחים אדמים רבים מאד ואני ורעי אוכלים
אותם . משלום כלכם ? הלומד אפה הרבה ?
היום פה רוח גדול וקר ועננים שחורים על פני
השמים . עץ אין לי עת לכתוב לך עוד ,
כי אחותי שולחתני לשכב על מטתי , ואני
שומע תמיד בקולה מי עץ הרשון בבית
ספרך ? שלום לך מאת אחיך האוהבך

שיחה

ש — האיך שומע את קול אחיך ?
ע — שומע אני , אבל אינני הולך אליו , כי קורא
אני בספרי ספור יפה מאד
ש — היודעת את אחותי , פי דודתנו שולחת את
בנה חקמן אלינו לימי חג הפסח ?
ע — לא , אחי , אינני יודעת את חקבר הזה ,

ש — מדוע אתה צועק בקול גדול כזה , ילדי
היקר ?

ע — אחותי לוקחת את תפוחי מִיָּדִי , לכן אני צועק

ש — אנה אתם הולכים ביתה , חברי ?

ע — אנחנו הולכים ביתה שמואל רענו , פי מורנו

שולח אותנו לקרא לרוסה היושב שם

ש — מה הקול הזה אשר בביתכם ?

ע — בביתנו יושב רופא שנים , והאנשים אשר

הוא עוקר את שניהם צועקים תמיד בקול גדול

ש — מי עוקר פרחי גננו ?

ע — אחיה הקטן עוקרם , פי הוא אוהב לעקור כל

דבר ממקומו

ש — אנה את הולכת אחותי ?

ע — אני הולכת הפיתה פי אמי שולחתני לשמור

את ביתנו

תרגום

ترجم إلى العبرية :

אמנא החכימה תחفظנא מן אصدقاء أشرار ، ومن أجل ذلك هي
تطرد (ترسل) أبناء جارنا من بيتنا ، ونحن نسمع أمرها ولا نذهب
معههم ولا نجلس عندهم . ها أنا الآن وحدي في كل هذا البيت
الكبير وأنا أحرسه . بنت عمي الصغيرة مجتهدة جداً ، وهي
تتعلم ثلاث لغات ، وأيضاً هي تعرف القراءة والكتابة بالعبرية ،
من أجل ذلك يحبها كل من يعرفها . المدرسون يحبون تلاميذهم
الطيبين ولا يحبون تلاميذهم الأشرار

תרגיל

ענה

- (١) מדוע אינך שולח לי את ספרי אשר איתך ?
- (٢) מי קורא לי ?
- (٣) היודעים אתם איזה הרוסא ?
- (٤) מדוע אתן עוקרות את הפרחים מנינו ?
- (٥) אנה את הולכת לבדך אחותי ?
- (٦) מדוע אינך גובל את התפוח אשר לסניך על
השלקן ?

שעור שלישי

המקור المصدر

(١) للمصدر صيغتان :

(١) مصدر مطلق **מְקוֹר** **נִפְרָד** مثل **שָׁמַר** حراسة

(ب) مصدر مقيد **מְקוֹר** **בְּסִמָּה** مثل **שָׁמַר**

(٢) والمصدر المطلق يتكون من ثلاثة أحرف وحركتين قاصص
وحولم مثل **פָּתַח** كتابة

(٣) وفي المصدر المقيد تتغير القاصص في الحرف الأول إلى شفا
مثل **פָּתַח**

(٤) وفي المصدر المبدوء بآل **א** تتغير القاصص إلى حطف سيجول
مثل **אָכַל**

تدخل الحروف **ה** **ל** **ב** **כ** على المصدر مثل **לְעֹלָם** للوقوف

أمثلة

קָצַף	עָל	غضب	עָזַר	مساعدة
עָזַשׁ		عقاب	עָרַף	تعب
שָׁמַר		سكب	לָקַח	درس

קריאה

המורה קוצף על תלמידו על עמדו על הדור שעה אחת , מבלי(בלי) שאל את פיו (= אותו) , ולכן הוא אומר לענשו . אמי עונשת את אחותי הקטנה על שסבה את הדיו על השלחן בכתבה מכתב לרעותה . לי לכתב היום מכתבים הרבה , אבל אין בי כח לכתבם כלם , פי עיף אני מאד לכן אני שואל ממך לעזרני ולכתב שלישה מכתבים בשמי

אחי הגדול עוזרני תמיד בלמדי את לקחי לבית הספר , אבל מורי קוצף עליו על עזרו לי באמרו , פי על כל תלמיד ללמד את לקחו בלי עזר . טוב לחברים לעזר איש את רעהו . לא טוב לחברים קצף איש על אחיו .

עלי לשלח ספרים לרעי , ואינני יודע ביד-מי לשלחם . אחי קוראים בספרים גם באכלם וגם בשכבם על מפתם בליילה , ואבי אומר לענשם על הדבר הזה . יש ספורים יפים בספרי , אבל אין לי עת לקראם , פי טוב ללמד מקרא ספורים . לא טוב שלח דברים יקרים ביד גער קטן , פי הוא איננו יודע לשמרם

שיחה

ש - אם חולָה אתָה , מדוע אינָה שואל בְּרוּפֵאִים ?

ע - הָרוּפֵאִים אֵינָם יוֹדְעִים בְּמָה לְרַפְּאֵנִי

ש - מִי שוֹלֶהָ אֵלַי ?

ע - אָבִי שוֹלְחָנִי לִשְׁלֹמֶה

ש - עַל מָה קוֹצְפוֹת אַחִיוֹתֶיךָ עָלַי ?

ע - עַל אֲמַרְךָ עָלֵיהֶן כִּי עֲצָלוֹת הֵן

ש - מִי הָאִישׁ הָעֹנֶה הַזֶּה לְפָנֵינוּ ?

ע - זֶה אַחִי שְׂכֵנִי הָעָשִׂיר וְהַנְּעֵרָה הַחֹלָה אַחֲרָיו

בָּתוֹ הִיא , הֵם הוֹלְכִים אֶל שְׂכֵנֵנוּ לִשְׁאֹל מֵאִתּוֹ

כָּסֶף לִימֵי הַחַג

ש - לָמָּה אַתֶּם שׁוֹכְכִים עַל מִטַּתְכֶּם בְּלִמְדָּתְכֶם אֶת

לְקַחְיָכֶם ?

ע - יַעַן כִּי אֵין בָּנוּ כַּח לְלַמְּדָם בְּעֶמְדֵנוּ עַל רַגְלֵנוּ

ש - מַדּוּעַ אֵינְךָ הוֹלֶכֶת , בֵּיתִי , אֶל דּוֹרְתָךְ ,

לִשְׁאֹל לִשְׁלֹמָה ?

ע - אֲנִי עֵיפָה עֲתָה מְאֹד , אִמִּי הַטּוֹבָה , אֶבֶל אֲנִי

כּוֹתֵב לָהּ מִכָּתֵב וְאֲנִי שׁוֹלְחָתוֹ לָהּ בְּיַד אַחִי

ש - מִי שׁוֹפֵךְ מִים בְּדִירוֹ ?

ע - אַחֲוָתִינוּ הַקָּטָנָה שׁוֹפֶכֶת תָּמִיד מִים בְּדִירוֹ

תרגום

ترجم إلى العبرية

مدرسنا يرسلنا إليك لسؤالك لماذا لم تذهب إلى المدرسة منذ ثلاثة أيام . أنا أرجو منك مساعدتي في تعليمي درسي لأنني مريض اليوم برأسي . كل من يعرفونكم يقولون إنه لا يوجد في كل المدينة تلاميذ كسالي مثلكم . ها أنا أرسل لك يا صديقي العزيز الكتاب الذي تطلبه مني . أنا متعب جداً الآن . نحن نسمع بأذاننا ونمشي بأرجلنا .

תרגיל

أجب عن الأسئلة الآتية بالعبرية

- (١) כָּמָה יָמִים בַּחֲדָשׁ ?
- (٢) הַיּוֹדֵעַ אֵתָּה עֲבָרִית ?
- (٣) הַיֵּשׁ סַפּוּרִים יָסִים בַּסֵּפֶרָה ?
- (٤) מִי יוֹשֵׁב עִמָּךְ בְּבֵיתְךָ ?
- (٥) אֵיזָה סֵפֶרָה הִתְחַדָּשׁ ?
- (٦) כָּמָה רַעִים יֵשׁ לָךְ ?

שעור רביעי

בינוני פעול اسم المفعول

שבור	מקסור	שבורה	מקسורה
שלוח	מרسل	שלוחה	מרסלה
קרוא	מדעו	קרואה	מדעוה
קרוע	ממזק	קרועה	ממזקה
שאול	משؤول (מستعار)	שאולה	מستערה
אהוב	מحبוב	אהובה	מحبובה

מלים

על דבר	בשלב (לآن)	ערב	مساء
לבש	لبس	בקר	صباح
לב ، לבב	قلب	לבבות - לבבות	قلوب
אמת	امانة - صدق	חוי - חוצות	شوارع
איפה	أين	אפוא - אפוא	الآن - حيثئذ
כבר	سابقا (قبل الآن)		

מلاحظات (١) يحرك الحرف الأول من اسم المفعول بالقامص في حالة المفرد المذكر . ويحرك بالثقا في حالة المفردة وفي حالة الجمع بنوعيه مذكر ومؤنث

(۲) ويحرك الحرف الأول بحركة حطب بتاح (-) إذا كان

أ أو ه أو ح أو ع

(۳) أَيْفَا ، أَيْدَا معنهما (أَيْن) ولكن الأولى تستعمل

مع الأفعال مثل أَيْفَا يُوْثِبُ أَتَقَا ؛ والثانية

تستعمل فقط مع الأسماء والضمائر مثل أَيْدَا بَنِي ؛

קריאה

הספר אשר אתה שואל ממני במכתבך מיום

השמונה עשר לחדש הזה , שלוח אליך קבר .

הדיו שפוכה , ועתה אין לי בטה לכתב .

המכתבים פתובים קבר , אבל עוד אינם שלוחים

פי איש אין אתי . לשלחם בידו . עתה יודע

אני , מדוע הנך חולה תמיד , יען עמדה בחוץ

בימי החורף הקרים מבלי לבוש בגד חם

בקין אנחנו לובשים בגדים לבנים , ובחורף ,

בגדים שחורים . בבית החולים יש אנשים

רבים שבורי-יד ושבורי רגל . המנוחה אשר

על שלחנה שאולה היא , לבן עליך לשמרה

מאד .

יֹשְׁבֵי הַבַּיִת הַקָּטָן הִזָּה עֲנִיִּים יְדוּעִים הֵם וְאָבִי
שׁוֹלַח לָהֶם כֶּסֶף בְּיָדִי אַרְבַּע פְּעָמִים בַּחֲדָשׁ .
כָּל הַכֶּסֶּאֱוֹת אֲשֶׁר בְּחֻדְרֵי שְׂבוּרִים כִּי אָחִי הַקָּטָן
שׁוֹכְרָם , בְּעֶמְדוֹ תָּמִיד , לָכֵן אוֹמְרֶת אִמִּי לְעִנְשׁוֹ

שִׁיחָה

- ש - מִדּוּעַ הִנֵּה הוֹלֵךְ הַחוּצָה בְּבִגְדֵי קָרוֹעַ כָּזֶה ?
ע - אֲנִי לֹבֵשׁ עָלָיו בִּגְדֵי אַחֵר חֲדָשׁ
יש - הַקְּרוֹאִים אַתֶּם אֵל בֵּית דֹּדְנוּ בְּעֶרְבֵי הַזֶּה ?
ע - אֵינָנו קְרֹאֲוִים אֵלָיו , וְגַם בִּקְרָאוֹ לָנוּ אֵינָנו
הוֹלְכִים אֵלָיו , כִּי קוֹצְפִים אֲנִיחָנו עָלָיו
ש - מִי הוּא הַנֶּעֱר קָרוֹעַ הַבִּגְדֵי הַהוּלֵךְ מֵאַחֲרֵינוּ ?
ע - זֶה בֶּן שְׂכֵנֵנו הָעֶנִי וְכָל אָחִיו וְאֶחֱיוֹתָיו הוֹלְכִים
קָרוֹעֵי בִגְדִים מֵאֵין כֶּסֶף לְאַבִּידָם
ז - לָמִי נִתּוּנִים בְּגָדֶיךָ הַיְשָׁנִים ?
? - אֲנִי נֹתֵנָם תָּמִיד לְבְנֵי שְׂכֵנֵנו הָעֲנִיִּים וְאֲנִי
עוֹזְרָם גַּם בְּכֶסֶף וּבְסִפָּרִים
ז - מִדּוּעַ אֵינְךָ לֹבֵשׁ אֶת בְּגָדְךָ הַחֲדָשׁ ?
- בְּגָדֵי הַחֲדָשׁ שָׁמֹר הוּא אֵתִי לְלָבֹשׁ בְּיוֹם הַחַג
הַקָּרוֹב

שְׁעוֹר חֲמִישִׁי
הָעֵבֶר — المَاضِي

אֲנִי כָתַבְתִּי	אֲנִיכֶנּוּ כָתַבְנוּ
אַתָּה כָתַבְתָּ	אַתֶּם כָתַבְתֶּם
אַתְּ כָתַבְתָּ	אַתֶּן כָתַבְתֶּן
הוּא כָתַב	הֵם { כָתַבּוּ
הִיא כָתַבָּה	הֵן { כָתַבּוּ

מִלִּים

עָקַר	עָקַר - قلع	שָׁבַר	שָׁבַר - كسر
חָשַׁב	חָשַׁב - حسب	עָנַשׁ	עָנַשׁ - عاقب
יָדַע	יָדַע - عرف	שָׁלַח	שָׁלַח - أرسل
שָׁמַר	שָׁמַר - حرس	קָרַע	קָרַע - مزق
אָמַר	אָמַר - قال	אָכַל	אָכַל - أكل
לָבַשׁ	לָבַשׁ - لبس	עָזַר	עָזַר - ساعد
קָצַף	קָצַף - غضب	אָז	אָז - حينئذ
אֶתְמוּל אִמְסַ	אֶתְמוּל אִמְסַ	לָקַח	לָקַח - أخذ
לִפְנֵי	לִפְנֵי - قبل	כִּנְאוֹשֶׁר	כִּנְאוֹשֶׁר - حينما
לוּ	לוּ - لو	לוּלֵא	לוּלֵא - إذا لم
כִּי עָתִידָה	כִּי עָתִידָה - حينئذ	שָׁאַל	שָׁאַל - سأل

שִׁפָּךְ	סִכַּב	עֲתָה	אֵלָּא
עָמַד	וָּקַף	צָעַק	מֵאֵל
יָשַׁב	יָסַד - סָכַן	אָחַב	אָהַב
שָׁמַע	שָׁמַע	לָקַח	לָקַח
נָתַן	נָתַן	לָחַם	לָחַם

מلاحظات: (١) يحرك الحرف الأول دائماً في الماضي بحركة القامص ما عدا حالة الخطاب لجمع المذكر والمؤنث فإنه يحرك بالشفا . ويحرك بحركة حطف بتاح إذا كان حرفاً من الحروف الآتية ا، هـ، ح، ط، لا (٢) يحرك الحرف الثالث بالفتحة إذا كان حرف ح أو لا في حالة خطاب المفردة

קריאה

אָחִי הַיָּקָר ! רַעֲי יְהוּדָה קוֹצֵף עָלֶיךָ עַל אִשָּׁר
לֹא כָּתַבְתָּ לּוֹ מִכָּתֵב , כִּי הוּא כָּתֵב לָךְ מִכָּתֵב
אֲרוּךְ , זֶה שְׁשָׁה יָמִים . כָּבֵד כָּתַבְתִּי לָךְ ,
כִּי מִלְּבָד שָׁפַת עֵבֶר אֵינֶנִּי לוֹמֵד פֶּה דְּבָר , אִךְ
הַיּוֹם אֶמְרָה לִי אַחֲזִיתִי , כִּי הִיא לוֹקַחַת לִי עוֹד
מוֹרָה , וְכִאֲשֶׁר שָׂאֵלְתִּי אוֹתָהּ , לָמָּה לִי עוֹד

מוֹרָה ? אָמְרָה , פִּי עָלִי לְלַמֵּד עִתָּה גַם . לְשׁוֹן
אֲרִיצָנוּ וְעוֹד דְּבָרִים רַבִּים .

אִם כֵּן , חָשַׁבְתִּי בְּלִפְי , לֹא מִזֵּב לִי עִתָּה
כִּי מֵאֲשֶׁר בְּבֵיתִינוּ . הֲגַם אַתָּה חוֹשֵׁב כֵּן ?
בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֵינֶנִּי כּוֹתֵב לָךְ הַרְבֵּה , פִּי עֵיף
אֲנִי מְאֹד , פִּי הִלַּכְתִּי בַּחוּץ מִן הַבֵּקֶר וְעַד עִתָּה
הִידְעָתָּ פִּי יֵשׁ אוֹכְלֵי אָדָם בְּאַרְצוֹת רַחוּקוֹת ?
הַיּוֹם שָׁמַעְתִּי אֶת הַדְּבָר הַזֶּה מִפִּי רַעִי , וְגַם
אֲחוֹתִי אוֹמֶרֶת פִּי אִמַּת הַדְּבָר .

מָה רַע לֵב אֲנָשִׁים כְּאַלֶּה ! אֲבָל הֵאִין לָהֶם
לָחֶם אוֹ תַּפּוּחִים

שִׁיחָה

- ש - מִי עָקַר אֶת הַפְּרָחִים מִגִּנָּנוּ ?
ע - אֲנִי עָקַרְתִּי אוֹתָם , פִּי חָשַׁבְתִּי לְשַׁלֵּחַם אֶל רַעִי
ש - לָמָּה שָׁבַרְתָּ אֶת הַכּוֹס ?
ע - לֹא אֲנִי שָׁבַרְתִּי אוֹתָהּ עַל זֹאת , פִּי אִם אֲחוֹתִי
שָׁבַרָה אוֹתָהּ , אֲבָל אֵין לְעֵנֶשָּׁה עַל זֹאת ,
פִּי עוֹדֶנָּה קָמְנָה מְאֹד
ש - הַיּוֹם קָר מְאֹד , וְלָמָּה הִלַּכְתָּם הַחוּצָה מִבְּלִי

לְבַשׁ בְּגָדִים חֲמִים ?

ע - בְּגָדֵינוּ הַחֲמִים קְרוּעִים הֵם , לָכֵן לֹא לְבַשְׁנוּ
אוֹתָם

ש - רַעִי הָאֲהוּבִים , מַדּוּעַ לֹא שִׁלַּחְתָּם אֵלַי אֶתְמוּל
אֶת הַסְּפָרִים , כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּם ?

ע - חֲשַׁבְנוּ לְשַׁלְּחָם לָךְ אֶתְמוּל , כִּי אָמַרְנוּ לְשֹׂאֲלָם
מֵאֵת בְּנֵי שְׁכֵנֵינוּ

ש - הַפֶּסֶא אֲשֶׁר בַּחֲדָרְךָ שָׁבוּר הוּא , מִי שָׁבְרוֹ ?

ע - אֲנִי לֹא שָׁבַרְתִּיו , כִּי אַחֻזִּי הַקִּטְנָה שָׁבַרְתּוֹ ?

ש - אֵיךְ סִפְרִי הִתְדַּשׁ ? הֲאִתָּם לְקַחְתָּהוּ ?

ע - אֲנִי לֹא לְקַחְתִּיו , כִּי אַחֻזִּי הַקִּטְנָה
לְקַחְתָּהוּ לְקָרְאוֹ

ש - מָה כָּתוּב בַּמִּכְתָּב חֲשָׁלוֹם לָךְ מֵאֵת אָבִיךָ ?

ע - לֹא עֵת לִי עַתָּה קְרֹא בּוֹ כִּי עָלִי עוֹד לְלַמֵּד תַּרְבִּית

תַּרְגִּיל

עֲנֵה עַל הַשְּׁאֵלוֹת הַבָּאוֹת

(1) כַּמָּה יָמִים הִלַּכְתָּם מֵעִירְכֶם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה ?

(2) דוֹדְנוּ , מַדּוּעַ לֹא לְקַחְתָּנוּ אִתָּךְ לִיְמֵי הַחֵג ?

(3) מִי לָקַח אֶת סִפְרִי ?

(4) אֵיךְ לֹמֵד אֶתָּה ?

תרגום

ترجم إلى العبرية

لو أرسلتم لنا المال في ميعاده فأتنا نساعد به المرأة
الفقيرة ، ولكنكم لم تنصتوا لصوتنا ، وأتم تعطوتنا المال
بعد أربعة أسابيع والآن ذهبت المرأة من هنا . أنت
أحسن التلاميذ السبعة عشر المتعلمين في مدرستنا . الفتیان
الطيبون يجلسون في المدرسة ويتعلمون ، والفتیان الأشرار
هم دائماً في الحديقة على الأشجار ويمزقون ملابسهم . هذا
التلميذ يتعلم درسه وحده وليس له مساعد

في الصيف نلبس الملابس البيضاء ، وفي الشتاء نلبس
الملابس السوداء . أخي الكبير يساعدني دائماً في تعليمي .
أنا أرسل لك خطاباً في كل شهر . يوجد في كتابي الجديد
قصص قصيرة وصور جميلة .

שׁעור שְׁנִי

הַעֲתִיד — המִּשְׁתָּבֵל

أمثلة

أف	أفكر	أحرص
אָפֵּמֵד	אָחֵשֵׁב	אָנִי אֶשְׁמֵר
תֵּפְמֵד	תֵּחֵשֵׁב	אַתָּה תִּשְׁמֵר
תֵּפְמְדִי	תֵּחֵשְׁבִי	אַתְּ תִּשְׁמְרִי
יֵפְמֵד	יֵחֵשֵׁב	הוּא יִשְׁמֵר
תֵּפְמֵד	תֵּחֵשֵׁב	הִיא תִּשְׁמֵר
נֵפְמֵד	נֵחֵשֵׁב	אֲנִינִי נִשְׁמֵר
תֵּפְמְדוּ	תֵּחֵשְׁבוּ	אַתֶּם תִּשְׁמְרוּ
תֵּפְמְדֶנָּה	תֵּחֵשְׁבֶנָּה	אַתָּן תִּשְׁמְרֶנָּה
יֵפְמְדוּ	יֵחֵשְׁבוּ	הֵם יִשְׁמְרוּ
תֵּפְמְדֶנָּה	תֵּחֵשְׁבֶנָּה	הֵן תִּשְׁמְרֶנָּה

ملاحظات: (١) يصاغ الفعل في الزمن المستقبل من المصدر وذلك

بإدخال حروف عليه لتعيين الفاعل وجنسه وعدده.

والحروف التي تدخل عليه ثمان..

نوع يدخل عليه في أوله وهي ا ، ي ، ن ، هـ .

ونوع يضاف إليه في آخره وهي هـ ، ا ، ي ، ن .

(٢) تشکل الـ ١٤ بالسیجول ١٥ وتشکل الحروف

الثلاثة الأخرى بالحرق ؟ ١٦ ١٧ وإذا كانت

فاء الفعل (الحرف الأول) حرفاً حلقياً ١٨ ١٩ لا

بقيت الألف ٢٠ كما هي وتشکل باقي الحروف بالبتاح

(٣) المصدر المبدوء بحرف ٢١ يستعمل كفعل

מילים

תָּמַד	تعضيد - مساعدة	יָחַד	معاً
יִזְתַּר	أكثر	מָחָר	غداً
נָשַׁח	نسيان	מָתִי	متى
עָזַב	ترك	בְּמָרָם	قبل
אָוִילִי	ربما	אֵל	لا الناهية
נָא	من فضلك	בְּטַח	ثقة
פָּן	لئلا	חֶסֶד	رحمة
חָדַל	قطع	צִהָרִים	مظنهر
מָכַר	بيع	לְמַעַן	(لأجل)

קריאה

אל תעמר בחוץ , בלי בְּנֵד חם , ביום קר פְּנֵה

אדוני היקר . אבי שָׁלַחני לאמר לך , פי אם

לא תשלח לו היום את הספרים אשר לקחת
ממנו יקצף עליך מאד

אם תעזבו את אחיכם הקטן לבהו בחדרו
תקצף אִמְכֶם עליכם מאד כי הוא יקרע וישבר
את כל אשר בחדר אם לא תעמדו אצל
לא עזבוהו ולא געזבו אותו לבהו . תלמידי
הטובים ! היום תלמדו בבית הספר רק עד חצי
היום , כי מקור חג . בקיצ לא גלמד עוד
בלילה , כי אז ארבים חתמים מאד . אל
תשכחנה בנותי , לכתב מקור מכתב לדודכן תישב
בעיר הקרוכה

אל תשלח את הפוסות ביד בנה הקטן . פן
ישברן . אם לא תחדלו לצעק בקול גדול כזה ,
תענשכם אִמְכֶם , הבית הגדול הזה איננו עוד
לאבינו כי מקרו לדודנו זה שני חדשים ,
וגם דודנו ומכרהו , כי המקום אשר הוא עומד
עליו לא טוב . טוב לבטח ביי (באלה) מבטח בָּאָדָם ,
כי לא יעזוב את כל הבוֹטְחִים בו . רעי היקר !
האיש הזה אשר בידו אני שולח את מכתבי
אליו , איש עני לכן אני שואל ממך לעזרו

וּלְתַמְכוֹ , וְאֲנִי בּוֹטֵחַ בְּחִסְדְּךָ וּבְלִבְךָ הַטּוֹב , כִּי
תִשְׁמַע לְקוֹלִי

שִׁיחָה

- ש - מָתִי תִכְתֹּב לְדוֹדְךָ ?
- ע - אִם לֹא אֲשַׁכַּח , אֲכַתֵּב לוֹ מִחֵר
- ש - אֲנִיחֵנוּ הוֹלְכִים הַגָּנָה הַגַּם אַתָּם הוֹלְכִים עִמָּנוּ ?
- ע - לֹא חֲבֵרֵינוּ - אֵינָנו הוֹלְכִים הַחוּצָה בְּטָרָם נִלְמַד
אֶת כָּל לְקַחֲנוּ
- ש - הִנֵּה תַשְׁעָה תַתְּשִׁיעִית בְּעָרֵב , מַדּוּעַ אִפּוּא לֹא
יִשְׁכְּבוּ הַיְלָדִים עַל מִטָּתָם ?
- ע - אֲמָם אֵינָנָה עֲתָה בְּבֵיתָהּ , וְהַשְׁפָּחָה כָּבֵר
אֲמָרָה לָהֶם לִשְׁכֹּב , אֲבָל בְּקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָעוּ
- ש - מָתִי תִשְׁלַחְנָה לִי אֶת הַסְּפָרִים הַשְּׂאוּלִים ?
- ע - אוּלֵי נִשְׁלַח אוֹתָם לָךְ מִחֵר , כִּי עֲתָה עוֹדְנָנוּ
קוֹרְאוֹת בָּהֶם
- ש - אֲמִי הִיָּקְרָה , הֲלֹא אֲמָרְתָּ לִּי כִּי תִשְׁלַחֲנִי
חַיִּים בַּצְּהָרִים אֶל דּוֹדָתִי , וּמַדּוּעַ לֹא שִׁלַּחְתָּנִי ?
- ע - לֹא שִׁלַּחְתִּיךָ , יַעַן כִּי בְּגִדְךָ קָרוֹעַ , וְאִם
תִּלְבָּשֶׂיהוּ תִקְרָעֵיהוּ עוֹד יוֹתֵר

ש - הַחֲדָל אֶחֱיָהּ הַקָּטָן מִכָּתֹב אֵלָיָהּ ?
ע - לֹא . עוֹדְנָו כּוֹתֵב לִי מִכָּתָבִים אֲרָכִים פַּעַמִּים
בְּשָׁבוֹעַ

תַּרְגוּם

ترجم إلى العبرية :

יִתְּרֵךְ אֶחָיו הַמְּדִינָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי עֶשְׂרִי מִזֶּה הַשָּׁנָה ,
לֹא אָבִי יִרְסְלֵם לַתְּעִלִּים בַּמְּדִרְסָה הַגְּדוֹלָה הַיּוֹנֵה בַּמְּדִינָה עִמִּי .
הַיּוֹם נִלְבֵּשׁ מַלְבִּשְׁנָא הַגְּדִידָה לֹאן הַיּוֹם עֵיד גְּדִיד .

לְמַדָּא נִזְהֵב הַיּוֹם אֶל הַמְּדִרְסָה ? זֶה הַבַּיִת חָל מִסְכָּנֵה
לֹאן סָחֵב הַבַּיִת רֶגֶל שְׂרִיר . לֹא תִּפְקֹר יָא סְדִיקִי אֲנִי
נְסִיתֶךָ , אִדָּא לֹא תִנְסֵי פִלְסָאדָא לֹא תִכְּתֹב אֶל חֲטָבָא מִנְּדָזְהִיב
אֶל מְדִינָה אֲחֵרָה ? סִמְעֵנָא אָנֹכָה תָּאִמַּר יִבִּיעַ כְּתִיבֶךָ הַקְּדִימָה - מִן
פְּזִלֶךָ לֹא תִבְעָהּ קִיבֵל אֲנִי תִסְאַלְנָא . כְּתָבִי הַגְּדִיד מִקְּטוּעַ .
מִן קְטֻעָה ? אֲחִיתֶךָ הַקְּדִימָה קְטֻעָה

תַּרְגִּיל

- (א) מַדָּע אֲנִיחָנּוּ הַזֵּלָכִים הַיּוֹם לְבֵית הַסֵּפֶר ?
- (ב) מָתִי יִשְׁלַחֵהּ אֶבְרָהָם לְלִמּוֹד בְּבֵית הַסֵּפֶר ?
- (ג) לְחֵיךְ אֶדְמָה מָאָד , הַחֲזִלָּה אֶתָּה בְּשָׁנֶיךָ ?

שעור שביעי

הציווי — الأمر

للمفرد المذكر	للمفرد المؤنث	لجمع المذكر	لجمع المؤنث
שִׁמְרָה	שִׁמְרִי	שִׁמְרוּ	שִׁמְרֵנָה
עִמְדָה	עִמְדִי	עִמְדוּ	עִמְדֵנָה
שִׁמְעָה	שִׁמְעִי	שִׁמְעוּ	שִׁמְעֵנָה
שְׁלַח	שְׁלַחִי	שְׁלַחוּ	שְׁלַחֵנָה
שִׂאֵל	שִׂאֵלִי	שִׂאֵלוּ	שִׂאֵלֵנָה

ملاحظات :

- (١) يصاغ الأمر من الفعل المستقبل في حالة الخطاب مثل :
 תִּשְׁמְרָה תִּחְרַס תִּשְׁמְרֵנָה תִּחְרְסִין
 תִּשְׁמְרֵנָה תִּחְרְסִין » » תִּשְׁמְרֵנָה תִּחְרְסִי
- (٢) في حالة الأمر للمفرد المؤنث ولجمع المذكر ، يشكل الحرف الأول بالحيرق (.) كما في الأمثلة السابقة
 أما إذا كان الحرف الثاني الأصلي من الفعل حرف א أو ה
 ח أو لا فان الحرف الأول يشكل بالبتاح

מלים

חָדַל	تَرَكَ (قَطَعَ)	לָיַד	بِوَسْطَةِ
נָא	مِنْ فَضْلِكَ	עַל יַד	قَرِيبٍ مِنْ
אָנָּא	مِنْ فَضْلِكَ	לְבִלְתִּי	لِئَلَّا
הִבָּה	هِيَ بِنَا	חֶפֶץ	رَغْبَةٍ
שָׁמַח	مَرُور	אַהֲבָה	مَحَبَّة
עוֹד מְעַט	بِاخْتِصَار	עוֹלָם	عَالَمٍ (أَبَد)
זָכַר	ذَكَرَ	עַד עוֹלָם	إِلَى الْأَبَدِ
אָנָּה	إِلَى أَيْنَ		

קריאה

שָׁלַח לִי אֶת הַסְּפָרִים אֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי מִמֶּךָ רַק
אֵל תִּשְׁלַחֵם בְּיַד אֲחִיךָ הַקָּטָן , פֶּן יִקְרָעֵם .
עֲמִדוֹ עַל רַגְלֵיכֶם , תִּלְמִידִי , וְאָמְרוּ לִי : מִי מִכֶּם
שָׁפַךְ אֶת הַדִּיּוֹ עַל הַשִּׁלְחָן . בָּטַח בִּי רַעִי בִּי
לֹא אֶעֱזָבְךָ . בָּטַחוּ בִּי בְּכָל עֵת , וְהוּא
יַעֲזָרְכֶם תָּמִיד . הַמִּים הָאֵלֶּה רָעִים , שָׁפְכֶם ,
וְאֲנִי נֹתֵן לָךְ מִים טוֹבִים , מֵאֵלֶּה
שָׁמַחְתִּי מְאֹד בְּשִׁמְעִי בִּי בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים .

יִשְׁלַחְךָ אָבִיךָ אֵלֵינוּ לְמַעַן נִלְמַד יַחְדָּו . זְכוּרוּ
 אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָמַר לָכֶם מִוְרְכֶם הַיּוֹם
 בַּצִּהָרִים . הִנְנִי נוֹתֵן לָכֶם , בְּנֵי , סֵפֶר חֻדָּשׁ
 מִלֹּא סְפוּרִים יָפִים וְאַתֶּם שְׂמְרוּהוּ וְאַל תִּקְרְעוּהוּ
 בְּעוֹד יָמִים אַחֲרֵים אֲשֶׁלַח לָךְ אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר
 לָקַחְתִּי מִסָּף . חֲפָצִים אֲנִיחָנוּ לַעְזוֹר לְקַרְוֵבָנוּ
 הָעֵנִי וּלְתַמְכוּ , אֲבָל אֵינָנו יוֹדְעִים מְקוֹמוֹ , כִּי
 מֵאִזְ הֵלֵךְ מֵעִירֵינוּ , לֹא כָתַב לָנוּ מִכָּתָב . הָאֲנָשִׁים
 הָאֵלֶּה שְׂמֵחִים כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם , אִם גַּם עֲנִיִּים הֵם
 חֲדָלִי , בָּתֵּי , לְלַמֵּד , כִּי עֵת לֶאֱכֹל

שִׁיחָה

- ש - אָנָּה אַתֶּם הוֹלָכִים ?
 ע - הוֹלָכִים אֲנִיחָנוּ הַגָּנָה לְקַרֵּא שֵׁם בְּסִפְרֵים תַּחַת
 הָעֵץ
 ש - הַשְׂמִיחָה בְּאֵמֹר הַמִּוֶּרֶה לָךְ , כִּי לֹא נִלְמַד
 מִחֶר אַחֲרֵי הַצִּהָרִים ?
 ע - אֲנִי שָׂמַח תָּמִיד עַל דְּבַר כְּזֶה
 ש - הַשְׂמֵחִים אַתֶּם בַּפְּרָחִים הָאֲדָמִים אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי
 לָכֶם ?
 ע - לוֹ שְׁלַחְתָּ לָנוּ פְּרָחִים לְבָנִים כִּי עָתָה שְׂמִיחָנוּ יוֹתֵר

תרגום

ترجم إلى العبرية

سمعت أنه يوجد لك الآن كتاب جديد ، من فضلك
أرسله إلى لآنى أرغب فى قراءته .

من فضلك يا صديقى أذكر محبتنا القديمة ولا تنسى .
هذا الفتى ترك المدرسة قبل ثمانية أشهر ولذلك نسى كل
الذى تعلمه .

اممعونى يا أصدقائى لآنى أرغب فى أن أقرأ على مسامعكم
قصة جميلة جداً .

لا تفكر فى أننى نسيته وأنتى تركته ، واسأل زملاءك
فسوف تسمع من أفواههم ، ما أعظم محبتى لك حتى هذا اليوم .
هؤلاء الناس مسرورون كل أيام حياتهم حتى ولو أنهم
أيضاً فقراء .

سأرسل لك بعد أيام قليلة المال الذى أخذته منك .

שעור שמיני

"ו" המהפך الواو القالبة

تدخل الواو على الفعل الماضي فتقلبه إلى المستقبل ، وتدخل على المستقبل فتقلبه إلى الماضي وذلك عندما يكون هناك إعلان في زمن واحد فان الفعل الأول يبقى في حالته والثاني الذي تدخل عليه الواو يتغير مثل

זכרת וכתבת או אפזר וכתבתי

מלים

קרא	قرأ - نادى	חזרה	قانون - تورا
מצא	وجد	שגיאה	خطأ - غلط
חטא	أخطأ	איך ?	كيف

פגיוי קרא تصريف (قرأ)

עבר :	קראתי	קראת	קראת	קראת	קראת
	קראנו	קראתם	קראתן	קראו	
עתיד :	אקרא	תקרא	תקראי	יקרא	תקרא
	נקרא	תקראו	תקראנה	יקראו	תקראנה
צווי :	קרא	קראי	קראו	קראנה	

קריאה ושיחה

אני לא חטאתי לך , ולמה זה קצפת עלי
ותחלה מכתב לי מכתבים ?

לא כתבתי לך מכתב , יען פי חולה אני
זה ימים רבים ואתה לא ידעת את הדבר ,
ותחשוב פי קוצף אני עליך . קראתי את
מכתבך ואמצא בו שגיאות רבות , הלא למדת
את תורת הלשון העברית , ולמה אינך כותב
בלי שגיאות ? בכתבי את המכתב ישוב
אחי הקטן לידי ויצעק באזני , לכן מכתבי מלא
שגיאות , אך בפעם אחרת אכתוב לך מכתב יפה
ושמחתי לשוני מכל שגיאה

אתם חטאתם לי , פי הלקתם אל רענו ולא
קראתם לי , אך אני לא אקצוף עליכם פי טוב
אני מכם . אני נותן לך ספר יפה , ואתה
קראהו וידעת דברים רבים אשר לא ידעת עד
היום . אני קצפתי עליך ואחדל לעזרך , יען
אשר חטאת לי . אם חפץ אתה פי יעזרך יי ,
זכר את רעה העני ועזרהו , אז יזכרך גם יי
ועזרך

תרגום

ترجم إلى العبرية :

أبوك قرأ خطابك ووجد فيه أخطاء كثيرة - سارسل
لك غداً كتاباً جميلاً وسوف تقرأه فتجد فيه قصصاً جميلة
لم تعرفها بعد

إذا رغبت في أن تكتب خطاباً إلى عمنا فاسأل والدك
وهو سوف يخبرك أين هو الآن . ساعدوني يا أصدقائي
وأنا أعرف أنكم لم تنسوني

يا مدرسنا ! تلميذك الجديد مريض أرسله إلى البيت
فينام هناك على سريريه ، إنه ليس مريضاً لكنه فقط كسول
ولا يرغب في أن يتعلم .

عندما تجد صديقك أخبره بأن أبي نذكر عمه وقلبه
مسرور جداً .

قرأت خطابك فوجدت فيه أخطاء كثيرة ، ألم تتعلم قواعد
اللغة

إذا أردت أن يساعدك الله فاذكر صاحبك الفقير وساعده ،
حينئذ يذكرك الله ويساعدك

שעור תשיעי

الأفعال التي تنتهي بحرف ה

מלים

רָאָה	ראי	רָאוּת	לְרֹאוֹת
עָשָׂה	عمل	עֲשׂוֹת	לַעֲשׂוֹת
קָנָה	اشتري	קִנּוּת	לְקַנּוֹת
הָיָה	كان	הָיוֹת	לְהָיוֹת
חָלָה	مرض	חִלּוֹת	בְּחִלּוֹת
בָּכָה	بكى	בְּכוֹת	לְבַכּוֹת
שָׁתָה	شرب	שִׁתּוֹת	לְשִׁתּוֹת
אֹר	نور	חֲשֵׁךְ	ظلام

ملاحظات ١ — في المصدر تتغير الهاء إلى (וּת) مثل רָאוּת رؤية

٢ — وتتغير الهاء إلى ياء في حالة اسم المفعول والفعل الماضي
مثل עָשָׂה מְעוּלָה ومثل עָשִׂיתֶם عملتم

٣ — تبقى الهاء في الفعل الماضي للغائب مثل רָאָה ، עָשָׂה
وتسبقها تاء في الفعل الماضي للغائبة مثل רָאָתָה קָנָתָה
وتحذف الهاء في الفعل الماضي للغائبين مثل רָאוּ קָנוּ

כְּנִי קָנָה

הִנֵּה : קֹנֶה - קֹנֶה - קֹנִים - קֹנֹת
 פָּעוּל : קָנִי - קָנִיה - קָנִיִּים - קָנִיּוֹת
 עִבֵּר : קָנִיתִי - קָנִיתָ - קָנִיתָ - קָנָה - קָנָה
 קָנִינוּ - קָנִיתָם - קָנִיתָן - קָנוּ
 עִתִּיד : אֶקְנֶה - תִּקְנֶה - תִּקְנִי - יִקְנֶה - תִּקְנֶה
 נִקְנָה - תִּקְנוּ - תִּקְנֶינָה - יִקְנוּ - תִּקְנֶינָה
 צִוּוּי : קָנָה - קָנִי - קָנוּ - קָנֶינָה

כְּנִי הָיָה

הִנֵּה : הָיָה - הָיָה - הָיָה - הָיוּ
 עִבֵּר : הָיִיתִי - הָיִיתָ - הָיִיתָ - הָיוּ
 הָיִינוּ - הָיִיתָם - הָיִיתָן - הָיוּ
 עִתִּיד : אֶהְיֶה - תִּהְיֶה - תִּהְיֶה - יִהְיֶה - תִּהְיֶה
 נִהְיָה - תִּהְיוּ - תִּהְיֶינָה - יִהְיוּ - תִּהְיֶינָה
 צִוּוּי : הָיָה - הָיִי - הָיוּ - הָיֶינָה

קריאה

אל נא תמכור את סיסך , במכרם תשאלני
כי חפץ אני לקנותו . אל תשתו את המים
הרעים האלה פן תחלו . אם תראה את רעך
ואמרת לו כי מחר אהיה אצל מוכר הספרים
וקניתי לו את הספר אשר שאל ממני

בששת ימים ברא אלהים את השמים ואת
הארץ , ביום הראשון היה חשך על פני כל
הארץ , אז אמר אלהים : יהי אור ? ויהי אור
וירא אלהים את האור כי טוב ויקרא אלהים
לאור יום ולחשך קרא לילה . כל הדברים האלה
כתובים בספר התורה

אבי היקר , קנה נא לי את הספר היפה הזה
כל המים שתנים ועתה אין לנו מים לשתות .
אמי , ראי נא מה עשתה אחותי הקטנה ,
הנה שנתה מן המים הרעים , עת תחלה
ושכבה על מטתה ימים רבים . לאבי רעי היה
בית גדול וגן יפה וימכרם לדודגו

אני כתבתי לכם שלשה מכתבים ואתם לא

עֲנִיתָנִי , עָנֹנִי נָא . אֲנִי רָאִיתִי אֶת אֲחֵיכֶם וְהֵם
לֹא רָאוּנִי . עָשִׂי נָא רְעוּתִי , אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר
אָבֵר לָךְ הַמִּזְכָּה

שִׁיקָה

ש — מַה אַתָּה עוֹשֶׂה אַחֲרֵי אֲכֻלְךָ ?
ע — אַחֲרֵי אֲכֻלִּי אֲנִי הוֹלֵךְ הַגָּנָה
ש — מַהוּעַ לֹא הָיִיתָ אֶתְמוֹל בְּבֵית הַסֵּפֶר ?
ע — יַעַן אֲשֶׁר בִּגְדִי הָיָה קָרוֹעַ , אֵךְ הַיּוֹם קָנַתִּיהָ
לִי אִמִּי בְּגָד חֲדָשׁ
ש — לָמָּה תִבְכֶּה , יֶלֶד ?
ע — הִנֵּנִי בּוֹכָה יַעַן אֲשֶׁר אֲכַלָּה אֲחוּתִי אֶת תַּפּוּחֵי
ש — הִרְאִיתָ אֶת הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ אֲשֶׁר קָנַתִּיהָ לִי אִמִּי ?
— לֹא רָאִיתִיו , אֵךְ בִּהְיוֹתִי מֵחָר בְּבֵיתְכֶם
אָרְאֶהוּ וְקָרַתִּי בּוֹ
ש — רְעִי פָתַח לָכֶם שְׁנֵי מִכְתָּבִים הָעֲנִיתוּהוּ ?
ע — חֲפָצָנוּ לַעֲנֹתוֹ וְנָחַל , אֵךְ בְּעוֹד יָמִים אֲחֻדִּים
נַעֲנֶהוּ
ש — הִרְאָךְ אָחִי כַּאֲשֶׁר הָיִיתָ בְּעִירוֹ ?
ע — לֹא רָאִנִּי , אֲכַל בָּנָיו רָאוּנִי וְגַם אִשְׁתּוֹ
רָאֲתָנִי

תרגום

ترجم إلى العبرية

كان عمى فى مدرستنا أمس فى الصباح ورأى مانعمه وما تتعلمه
هناك وكان مسروراً جداً عند ما قال له المدرس إتنا مجتهدون وسألنى
فى أشياء قليلة فأجبتة على كل ما سألنى وحينئذ قال لى . حيث أنك
مجتهد جداً فعلى ذلك سوف أشتري لك كتاباً جميلاً وساعة من
ذهب كالساعة التى لابنى

كنا أمس فى حديقة عمنا ورأينا هناك أزهاراً جميلة .
أنظر يا أبى هذا المصباح الجميل من فضلك اشتريه لى
ألم أقل لكم لا تشربوا من هذا الماء القذر وشربتم منه
فرضتم . والآن أنظروا ما عملتم
ماذا أتم فاعلون بعد الآن ؟
لماذا لم تكن أمس فى المدرسة ؟
لماذا تبكى أيها الولد ؟
هل رآك أخى عند ما كنت فى مدينته ؟

שְׁעוֹר עִשְׂרִי

الأفعال التي أولها حرف أ

تصريف فعل أَمَرَ أقول

עֲתִיד :	אֶמֶר	תֹּאמַר	תֹּאמְרִי	יֹאמַר	תֹּאמְרָא
	נֹאמַר	תֹּאמְרוּ	תֹּאמְרֶנָּה	יֹאמְרוּ	תֹּאמְרֶנָּא
צִוּוּ :	אֶמְרָא	אֶמְרִי	אֶמְרוּ	אֶמְרֶנָּה	

تصريف فعل أָبָה أريد - أتعنى

עֲתִיד :	אָבָה	תֹּאבָה	תֹּאבִי	יֹאבָה	תֹּאבָה
	נֹאבָה	תֹּאבוּ	תֹּאבֶינָה	יֹאבוּ	תֹּאבֶינָא

מִלִּים

אֶכַל	אָכַל	מִלְכָּה	עֵמַל
אָבָה	אָרִיד	כָּבַד	תְּקִיל
אָבַד	אֵייד	כָּכָה	הִכְזָא
אָהַב	אָחַב	אָמְנָם	חֲקָא
אָסַף	אָגַע	פָּרִי	מִאֲכֶה

קריאה ושיחה

אני מצאתי את הספר אשר אבד לך פי
בלמדך אתי בקדרי עזבתו על השלחן ותשכחו
ונאחותי לא ידעה פי ספרך הוא לכן לקחתו אל
חדרה , והיום ראיתיו ואזכר פי לך הוא .
אסוף את ספריך מעל השלחן פן יאבדו . אחי ,
אני הולך עתה אל רעה , והיה פי (= אם)
ישאלני , הקנית לו את הספר , מה אמר לו ?

אמר לו פי הפסוק אשר שלח לי אבד ממני ,
לכן עוד לא קנית את הספר ומחר אראה מה
לעשות , אמנם יודע אני פי לא אמצא עוד את
הפסוק אשר אבד . אך אולי אשאל פסוק מאת
אבי

אבי , אתמול הלכתי בחוץ וארא גער בוכה
והוא לובש בגדים קרועים ויאמר לי פי אין לו
אב ואם ואיש לא יאבה לאספו אל ביתו , אז
חשבתי בלבי פי מוב נעשה אם נאספיהו אל
ביתנו התאבה , אבי ?

שמח אני מאד , בני , פי לבך מוב בכה , הנני

לַעֲשׂוֹת כְּדַבְּרָךְ , וּמָחָר אֶאֱסֹף אֶת הַיֶּלֶד אֶל
בֵּיתִנוּ , וְאָכַל וְשָׁתָה אִתָּנוּ וַיָּשֶׁב אִתָּנוּ יָמִים אַחֲדִים
עַד אֲשֶׁר אֶמְצָא לוֹ מְלָאכָה

הֵן הַמְּלָכָה הַזֹּאת אֵינָנָה כְּבִדָּה מִמָּךְ , וּמִדּוּעַ
לֹא עָשִׂיתָה ?

אֲמַנָם לֹא כְּבִדָּה הִיא , אֲבָל עֵיף אָנִי עָתָה
וְאֵין בִּי כֹחַ לַעֲשׂוֹתָהּ

קָרָאתִי אֶת מִכְתָּב אַחִיךָ וְלֹא מָצָאתִי בּוֹ כֵּל
שְׂגִימָה : הָאֲמַנָם יִכְתּוּב אַחִיךָ בְּלִי שְׂגִימָה ?
אִם תִּאָּהֱבֵנִי אֶהְבֶּךָ גַּם אֲנִי . אַחֲוֹתִי אִם
תִּהְיִי מָחָר בְּבֵית רַעוּתְךָ אֹמְרִי גָא לָהּ כִּי
חָפֵץ אָנִי לְמִכָּר אֶת סִפְרִי הַיָּשָׁן , אוֹלִי תֹאכְהָ
לְקִנּוּתוֹ , וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנִי לֵאמֹר לִי אֶת אֲשֶׁר תַּעֲנֶנּוּ
אוֹתְךָ

תרגום

ترجم إلى العبرية

عمى رجل طيب جداً ، وهو يذهب مرة في الأسبوع من بيت إلى بيت ليجمع مالا لأجل الفقراء والمرضى الذين في مدينتنا . وكان أن مرض عمى فبكى كل الفقراء وقالوا : ربنا اشفه لئلا تهلك لأنه لا يوجد رجل يريد أن يعمل لنا كالذى يعمل له لنا هذا الرجل الطيب ، فسمع الله دعاءهم وشفاه والآن يجمع مالا من أجلنا مرة ثانية .

ألم أطلب منك أن ترسل لى كتابى ، وأنت لم تجبني بشيء فهل ضاع الكتاب من بيتك ؟ لا يضيع الكتاب من بيتى لكن لم أجيبك لأننى كنت مريضاً أياماً كثيرة .

إن تعمل هذا الشيء أحبك جداً وأيضاً كل أصدقائى يحبونك قرأت خطاب أخيك فلم أجده به أى خطأ ، أحقاً يكتب أخوك بدون أخطاء ؟ هذا العمل ليس صعباً لكنى متعب الآن وليس بى قوة لأن أعمله .

שעור אחד עשר

الأفعال التي أول أصولها حرف (ي)

تصريف فعل יֵצֵא خرج

עָבַר :	יֵצְאָתִי	יֵצְאָתְךָ	יֵצְאָתָם	יֵצְאָתִי	יֵצְאָתְךָ
	יֵצְאָנִי	יֵצְאָתְךָ	יֵצְאָתָם	יֵצְאָנִי	יֵצְאָתְךָ
הָיָה :	יֵצְאָה	יֵצְאָתְךָ	יֵצְאָתָם	יֵצְאָה	יֵצְאָתְךָ
עָתִיד :	יֵצְאָה	יֵצְאָתְךָ	יֵצְאָתָם	יֵצְאָה	יֵצְאָתְךָ
	יֵצְאָה	יֵצְאָתְךָ	יֵצְאָתָם	יֵצְאָה	יֵצְאָתְךָ
צוּרִי :	יֵצְאָה	יֵצְאָתְךָ	יֵצְאָתָם	יֵצְאָה	יֵצְאָתְךָ

ملاحظات :

(١) تحذف هذه الياء في الفعل المستقبل والأمر . وتحذف كذلك

في حالة المصدر وتضاف تاء (ת) في آخره مثل שִׁכַּת جلوس

דַּעַת معرفة יֵצֵאת خروج

(٢) تبقى الياء في تصريف بعض الأفعال مثل יֵצֵא אָנָם ،

אֵינֶל أتعب

מלים

יָשָׁב	جلس	יָזַע	تعب
יָדַע	عرف	יָכַל	استطاع
יָצָא	خرج	מָמָר	{
יָרַד	ورد - نزل	נָשָׂם	
יָשָׁן	نام	עָנָף	غصن
יָרָא	خاف	בָּעַד	بعد - بحسب

קריאה ושיחה

שְׁנֵי גִּעְרִים יָשְׁבוּ בַּיַּעַר (في الغابة) וַיֵּרְאוּ וַהֲנִיה
 עֲנָנִים שְׂחֹזְרִים עַל פְּנֵי הַשָּׁמַיִם , וַיֹּאמֶר הַנָּעַר
 הָאֶחָד : « הִבֵּהּ » גִּלְף (نذهب) הַפִּיטָה , כִּי יָרָא אֲנִי
 מִן יָרַד גִּשָּׁם

« אֵל תִּירָא רַעִי ! » עָנָהוּ הַשֵּׁנִי , אִם יָרַד הַגִּשָּׁם
 גִּשָּׁב תַּחַת עֲנָפֵי הָעֵץ הַזֶּה . « אֲבָל » אָמַר הָרִאשׁוֹן
 הֵן בְּרִדַּת הַמָּמָר עַל הָאָרֶץ יָרַד גַּם בָּעֵד עֲנָפֵי
 הָעֵץ , וּמָה גַּעֲשֶׂה אָז ?

« אָז גִּשָּׁב תַּחַת עֵץ אֲחֵר » עָנָה הַנָּעַר הַחֲכָם
 לֵךְ אֶל הַדֶּרֶךְ וְשֵׁב בּוֹ וְאַל תֵּצֵא מִמֶּנּוּ עַד
 אֲשֶׁר אָמַר לָךְ : (צא) וַיָּצֵאתָ . עַד מָתִי . עֲצֵל

תִּישָׁן ; הִנֵּה כָּל אַחִיךָ אָכְלוּ וְשָׁתוּ וַיֵּלְכוּ . לְבֵית
סִפְרָם וְאַתָּה עוֹדָךְ יָשֵׁן , רַד מִמַּטָּתְךָ וְאַסּוּף סִפְרֶיךָ
וְלֵךְ לְבֵית סִפְרָךְ . לֹא אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְּלָאכָה
הַזֹּאת כִּי יֵרָא אֲנִי פֶּן אֵינֶע . הַיּוֹם יִשְׁנֻ עַד הַשָּׁעָה
הַחֲשִׁיעִית בַּבֶּקֶר כִּי אֲתָמוּל בְּעָרֵב הִלְכְּנוּ דֶּרֶךְ
רְחוּקָה וַנִּיגַע

אֲתָמוּל בְּעָרֵב בְּשָׁכְבִּי לִישׁוֹן שָׁמַעְתִּי קוֹל נֶעֶר
בוֹכָה בַּחוּץ וְאָרַד מִמַּטָּתִי וְאַצֵּא לִרְאוֹת מִי שָׁם .
וְאֵרָא וְהִנֵּה בֶן שְׁכֵנֵנוּ הוּא וְאַשְׁאֲלֵהוּ : לָמָּה זֶה
תִּבְכֶּה ;

וַיַּעַן הַנֶּעֶר וַיֹּאמֶר , « אָבִי שָׁלַחֲנִי לְקַנּוֹת לָחֶם
וַיְהִי בְּלָבְתִּי בַּדֶּרֶךְ וַיֵּאבֹד הַבֶּסֶף מִיָּדִי וְלֹא יָכַלְתִּי
לְמַצְאוֹ , וְאֵיךְא מָאֹד פֶּן יַעֲנִשְׁנִי אָבִי וְאַעֲמֹד לִפְנֵי
בֵּיתְכֶם וְאֶבְךָ »

וַיְהִי בְּשִׁמְעִי אֶת דְּבָרָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו : « שְׁמַעְנִי
נֶעֶר , הֵן לֹא תוֹכֵל לַעֲמֹד בַּחוּץ כָּל הַלַּיְלָה ,
הֲבֵיא נֵלֶךְ יַחְדָּו אֶל אָבִיךָ , וּבִטַח בִּי כִּי לֹא
יַעֲנִשְׁךָ »

הַנֶּעֶר שָׁמַע לְקוֹלִי וַיֵּלֶךְ אִתִּי , וּכְאֲשֶׁר אִמַּרְתִּי
כֵּן הָיָה . אִמָּנָם קָצַף עָלָיו אָבִיו , אָבֵל לֹא עָשָׂה
לוֹ מְאוּמָה

דע , בְּנִי , כִּי מָחָר בְּבֹקֶר נֵצֵא לְשִׁבַּת בְּשׂוּדָה
לִכְּנֹן לֹא תֻּכַּל לִישׁוֹן מָחָר עַד הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית
בְּדַרְכָּךְ (כַּאֲדֹתְךָ) תָּמִיד . דַּעוּ , רַעִי , כִּי בְּצֵאתִי
מִן הָעִיר הַזֹּאת לָלֶכֶת אֶל אֶרֶץ אַחֲרַת , אֶעֱזֹב
אֶת סִפְרֵי בְּיָדְכֶם לְמַכְרֶם . אֲנִי לֹא אֵיכָּא אֶת
מוֹרִי , כִּי אִם אֶהְיֶהוּ , בְּדַעְתִּי כִּי אִישׁ טוֹב הוּא
אֵל תִּירְאוּ מֵאִישׁ יִרְאוּ אֶת יְיָ לְבִדּוֹ

תרגום

ترجم إلى العبرية :

سوف نستطيع أن تنام غداً حتى الساعة العاشرة لأننا لا نذهب
غداً إلى المدرسة . كن طيباً لكل إنسان فتكون محبوباً من الكل
لكن إذا كنت شريراً فإن الناس يخافونك ولكنهم لا يحبونك .
حينما مشى إخوتي الصغار أمس مساء في الشارع رأوا رجلين
أسودين واقفين أمامهم وكانوا خائفين منهما وصاحوا ، نخرجهم
من بيته فرآهم وقال : لماذا خفتم من هذين الرجلين ؟
اعلموا أنهما من أفريقية وسوف لا يعملان لكم شيئاً ، فامتنع
إخوتي عن البكاء وأجابوا : الآن نعرف ولا نخاف مرة ثانية .
كان صديقي عندنا أمس وجلس معي ساعتين اثنتين وساعدني
في عملي ، وبعد ذلك دعتنا أمي إلى المائدة فأكلنا وشربنا وذهبنا
إلى الحديقة وجمعنا أزهاراً جميلة .

الأفعال التي فاءوها (الحرف الأول) حرف ن « ن »

تصريف فعل جذم

עָבַר :	נָתַתִּי	נָתַתָּ	נָתַתְּ	נָתַתְּ	נָתַתָּה
נָתַנּוּ	נָתַתְּ	נָתַתְּ	נָתַתְּ	נָתַתְּ	נָתַתְּ
עָתִיד :	אֶתֶּן	תִּתֶּנִּי	תִּתֶּנִּי	תִּתֶּנִּי	תִּתֶּנִּי
נָתַן	נָתַן	תִּתֶּנָּה	תִּתֶּנָּה	תִּתֶּנָּה	תִּתֶּנָּה
צוּרִי :	תֵּן	תִּנֵּנִי	תִּנֵּנִי	תִּנֵּנִי	תִּנֵּנִי

מלים

נָסַע	נסافر - رحل
חָלוּן	نافذة
פָּתַח	فتح
פֶּתַח	باب
קָרָה	قابل - حدث
אָסוֹן	حادثة - مصيبة
הִלָּאָה	بعيدا
מִשָּׁנָה	حمل
נָגַד	تجاه ، ضد

تصريف فعل נָהַג

עתיד :	אֶנְהֶג	תִּנְהַג	תִּנְהַגִּי	יִנְהַג	תִּנְהַגְהוּ
	נִנְהֶג	תִּנְהַגְבוּ	תִּנְהַגְנָה	יִנְהַגוּ	תִּנְהַגְּנָה
צווי :	נְהַג	נִהַגִּי	נִהַגוּ	נִהַגְנָה	

ملاحظات (۱) تحذف النون من هذه الأفعال في الفعل المستقبل في أغلب الحالات وأحياناً تسقط في المصدر والأمر . وتضاف تاء «ת» إلى آخر المصدر .

(۲) لا تحذف النون من هذه الأفعال إذا كانت عين الفعل (الحرف الثاني) أحد الحروف א ، ה ، ח ، ע ، ־ مثل יִנְהַג - נִנְהַג .

(۳) أحياناً تكون صيغة المصدر والأمر من هذه الأفعال واحدة .

(۴) يصرف الفعل לָקַח كالأفعال التي فاؤها نون (נ) فتحذف اللام كالتون

קריאה ושיחה

אתמול בלכתי מבית הספר הביתה וארא יהודה
נער נוהג בסוס קטן , ואנש אליו ואמר : אנדה

תן לי את הסוס ואנהגהו עד ביתך , פי אוהב
אני לנהוג בסוס קטן . אבל הנער לא אבה
לתת לי את הסוס ויתן עלי בקולו ויקרא : גש
הלוא (اذهب بعيداً) ! אך אנכי לא יראתי מפניו
ואקח את הסוס מידו ואנהג בו , אבל הנער עמד
מנגדי ולא נתנני ללכת הלוא

ויהי בעמדנו ככה , והנה יד נגעה בי , ואשה
את עיני וארא והנה אבי עומד מאחרי ואירה
מאד . ואבי אמר . « אני ראיתי את כל אשר
עשית ועתה שמע את אשר אמר לך : דע פי
בקחתך דבר מאיש אשר לא יאבה לתתו לך
וחטאת לאלהים »

« אבל אבי ענית , גם הנער הזה חוטא לאלהים
פי דע לב הוא »

« אמנם פן הוא » ענני אבי , « לא טוב עשה
גם הוא פתתו עליך בקולו על לא דבר , פי
הלא יכל לאמר לך באהבה , לא אפתן לך את
סוסי , אבל אתה חטאת יותר ממנו , לכן תנו
ידכם איש לאחיו ואמרו : אמנם חטאנו ! »

וַאֲעַשׂ כְּדִבְרֵי אָבִי , וְגַם הַנַּעַר עָשָׂה כֵּן , וַאֲמַר
לָלֶכֶת לְדַרְכֵּי . וַיָּגֶשׁ אֵלַי הַנַּעַר וַיֹּאמֶר : « עֲתָה
אֲתֵּן לָךְ אֶת סוּסֵי , קַמְהוּ וְנִהְגּ בּוֹ כָּכָל אֲשֶׁר
תִּחְפֹּז וַאֲנִי אֵלֶיךָ אֲחֵרִיָּה »

וַאֲשַׁמֵּחַ מְאֹד , וַאֲנִיהֵג אֶת הַסּוּס . וַאֲבִי אָמַר
לִי : « עֲתָה רְאֵה כִּי לֵב הַנַּעַר אֵינָנו רַע פֶּאֱשֶׁר
חֲשַׁבְתָּ .

הֵלֹא אֲמַרְתִּי לָךְ , אֵל תִּשָּׂא אֶת הַיֶּלֶד כִּי
כָּבֵד הוּא מְמָךְ , וְאַתָּה נִשְׂאֲתוֹ וְתַפֵּל עִמּוֹ יַחַד
אֲרָצָה , וְעֲתָה יָבֹא אֲנִי פֶּן קָרְהוּ אִסּוֹן , לָכֵן קַח
אֶת בְּגָדְךָ וְלֶךְ אֶל הָרוּפָא וְקִרְאָתָּ לוֹ . אֵל
תִּפְתַּח אֶת הַחֲלוֹן בְּשַׁבְּתִּי לְנִגְדּוֹ , כִּי רוּחַ גְּדוּלָּה
בַּחוּץ וַאֲנִי חוֹלָה בְּשִׁנִּי

בְּנִשְׁתִּי אֵל תִּחֲלוֹן רְאִיתִי אִישׁ עֲנִי עוֹמֵד לְנִגְדִּי
בֵּיתִנוּ וְאַקָּה מֵאֲבִי אֲגוּרֹת אַחֲדוֹת וַאֲצֵא הַחוּצָה
וְאֲתַנֵּן אֶל הָעֲנִי וַיִּשְׁמַח הָאִישׁ מְאֹד וַיִּשַׁק אֶת יָדֵי

ترجمہ

حينما خرجت من باب حجرتي في هذا الصباح رأيت رجلاً
عجوزاً جالساً إلى المائدة ، وكان حينما رأيته أن قال لي : « اقترب
إلى وأعطني يدك ، فإني عمك الذي كان في إنجلترا .

فسررت جداً واقتربت منه ، وأعطيت له يدي ، فأخذني على
ذراعيه وقبلني بحبة شديدة ، وأعطاني كتباً جميلة ، وبعد ذلك
قال لي :

غداً أسافر إلى مدينتنا القريبة ، فرفعت صوتي وبكيت
وقلت : أليست هذه هي المرة الأولى التي أرى فيها وجهك ،
فلماذا لا ترغب في الإقامة معنا أياماً كثيرة ؟

فأجاب عني : لا تبك يا بني ، سأقيم معكم أياماً كثيرة .
عندئذ قطعت البكاء وقالت لي أمي : لا تذهب اليوم إلى المدرسة
حتى تستطيع أن تسر بعمك كل اليوم .

שעור שלשה עשר

الأفعال التي عينها (الحرف الثاني) حرف 1 أو حرف 1

تسقط الواو والياء من هذه الأفعال في حالة الماضي والحالي .
وتبقىان في المستقبل والأمر والمصدر .

تصريف فعل קם قام

עבר :	קמתי	קמת	קמת	קם	קמה
	קמנו	קמתם	קמתן	קמו	
הנה :	קם	קמה	קמים	קמות	
עתיד :	אקום	תקום	תקומי	יקום	תקום
	נקום	תקומו	תקמנה	יקומו	תקמנה
צווי :	קום	קומי	קומו	קמנה	

تصريف فعل נָשָׂא נָשָׂא

עבר :	נשיתי	נשית	נשית	נש	נשה
	נשנו	נשיתם	נשיתן	נשו	
הנה :	נש	נשה	נשים	נשות	
עתיד :	אנשיר	תנשיר	תנשירי	ינשיר	תנשיר
	ננשיר	תנשירו	תנשנה	ינשירו	תנשנה
צווי :	נשיר	נשירי	נשירו	נשנה	

מלים

שם	מקור	שם	שם
קָם	קָם	שָׁמַשׁ	שָׁמַשׁ
בָּא	בָּא - דָּחַל	שָׁנָה	שָׁנָה
שָׁב	שָׁב	שִׁיר	שִׁיר
רָץ	רָץ	צִפּוֹר	צִפּוֹר
סָר	סָר	לִקְרֹאת	לִקְרֹאת
שָׁר	שָׁר	מִהֵר	מִהֵר
רָב	רָב	מְהֵרָה	מְהֵרָה
שָׁם	שָׁם	הֵנָּה	הֵנָּה

קריאה

בָּמָתִי מִשְׁנָתִי וְאֶלְבֶּשׁ אֶת בְּגָדֵי וְאַצֵּא הַחוּצָה
וְאֶרְאֶה וְהִנֵּה אִישׁ רָץ לִקְרֹאתִי וַיָּבֹא אֵלַי וַיֹּאמֶר :
« לֵךְ מְהֵרָה לְבֵית דּוֹדְךָ , כִּי קָרָהוּ אָסוֹן ! »
וְאִשָּׁא אֶת רַגְלֵי וְאֶרְוֶן לְרֹאשׁוֹת מָה זֹאת . וְאָבֹא
אֶל דּוֹדִי וְהִנֵּה הוּא שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ וְשְׁנֵי רוֹפְאִים
עוֹמְדִים עָלָיו , וְאָדַע כִּי חוֹלָה הוּא . וְאִשָּׁאֵלְהוּ :
מָה - לָךְ , דּוֹדִי ? מָה - קָרָה ?

וַיַּעַן דּוֹדִי לֵאמֹר : « בְּלִילָה חִפְצָתִי לְרִדָּת

ממטתי ולקחת מים לשתות , ויהי ברדתי ממטתי
ונאפל ארצה , ואשבר את רגלי ,

אך הרופאים אמרו לי כי בעוד שלשה
שבועות יוכל דודי לקום וללכת בחוץ

ראו , הנה כבר יצא השמש על הארץ
והצפורים קמו כבר משנתן , והגן יושבות
על ענפי העצים ושרות את שיריהן היפים ,
ואתם עודכם ישנים , קומו ורצנו החוצה ונלך
היערה

בשובי מבית הספר סרתי אל דודי ואשב עם
בניו בגנו , ובתו שרה לנו שיר יפה
רעי היקר , אל נא תשיר באזני , כי קולך
איננו יפה ואם תפתח את פך לשיר , וסרתי
מהר מעליך

באשר יסע אבי אל העיר הרחוקה , ושמני
לאדון עליכם , כי אתם כלכם צעירים ממני .

אתמול בלכתי בחוץ רץ נער מאחרי , וישם
את שתי ידיו על עיני ויאמר : « התדע מי אני ? »
ואען : « איך אוכל לדעת מי אתה , אם לא
תתנני לראות את פניך ? »

שיקה

- ש — על מה אתם רבים , נערים ?
- ע — הנער הזה בא אלינו ויקח את ספרינו החדשים
וישפך דיו עליהם
- ש — איזה אחותך ?
- ע — הנה היא באה עם רעותה וגם אחי הנה
באים מבית הספר .
- ש — הקבר שבו אביו מדרך ?
- ע — לא , אבל היום בערב ישוב הנה , וגם
דודנו יבא עמו .
- ש — למה אתן רצות ככה , רעותי ?
- ע — אנחנו רצות הביתה , כי שפחתנו באה לקרוא
לנו
- ש — מה לי ולך כי באת אלי לריב עמי ?
- ע — אני רב עמך על דבר הספר אשר קרעת

תרגום

ترجم إلى العبرية :

أنا سأرحل إليك عند رجوعي من المدرسة

ألم أقل لكم : لا تجروا في الشارع . . إلى أين أنتم تركضون
يا أصدقائي ؟ نحن عائدون الآن من المدرسة ، وسمعنا أن أبانا رجع
من رحلته . فجرينا إلى البيت

عند ما كنت في تلك المدينة ذهبت إلى أخيك .

من هذا الفتى الذي يجري لينادينا ؟

هذا فتى شرير وأنا أخاف منه جداً وعلى ذلك سنذهب من هنا
يا بني ! إن جاء رجل وسأل عنى فقل له إنني سأعود إلى البيت
بعد ساعة .

لمن أعطيت الخمسة عشر قرشاً التي أعطيتها لك أمس ؟

في ذهابي اليوم إلى المدرسة رأيت امرأة فقيرة واقفة تبكي ،
فاقتربت إليها وسألتها ماذا جرى لها فأجابتنى : مرض ولداي
الاثنان اليوم ، ولا يوجد في بيتي نقود ، ولا يوجد خبز . فأعطيت
لها النقود . فسرت وجرت إلى البيت . حسناً فعلت يا بني ، أقدم
إلى فأقبلك

على ماذا تتشاجرون أيها الفتيان ؟

שעור ארבעה עשר

الأفعال ذوات المثلين (التي تنتهى بحرفين متماثلين)

גזרת הפפולים

מלים

חגג	احتفل	מגד	قاس
קבב	أحاط	הלך	ميلاد
קנן	عطف - رحم	קביב	حول
קלר	اختار - طهر	משקה	عيد - وليمة - مأدبة
קרור	نقى - واضح	פרת	قطع - قسم - قص
שכת	استراح	תוך	وسط
מתנה	هدية	פתוך	في وسط
מנקה		חלק	جزء
אורח	ضيف		

תכרית פעל חגג

עבר :	חגגתי	חגגת	חגגת	חג	חגגה
	חגגו	חגגתם	חגגתן	חגגו	
עתיד :	אחג	תחג	תחגי	יחג	תחג
	נחג	תחגו	תחגינה	יחגו	תחגינה

הִנֵּה : חג (חוגג) חנה (חוננת) חנים (חוננים) חנות
(חוננות)

פָּעוּל : חגוג חנונה חנונים חנונות
צוּרִי : חג חגי חנו חנינה

מلاحظات : (١) في الأفعال التي تنتهي بحرفين متماثلين يسقط أحد الحرفين في تصريف الفعل الماضي والأمر والمستقبل ويبقى أو يحذف في الحال وكذلك في الفعل الماضي للغائب أو الغائبين .

(٢) الأفعال التي تنتهي بحرف (ن) تسقط منها التاء عند اتصالها بالضمائر الشخصية مثل فَرَحَتِي قطعت .

קריאה ושיחה

אָתְמוֹל חָגְגוּ אֶת יוֹם הַלֵּקֶת אֶת אָחִי , וַנַּעַשׂ
מִשְׁתֶּה גָדוֹל , וַיָּבֹאוּ כָּל רֵעֵיו וַחֲבֵרָיו . וַיִּתְּנוּ
לּוֹ מִתְּנוּת יְפוֹת , גַּם אֲבוֹת הַנְּעָרִים וְאֶחָיוֹתֵיהֶם
בָּאוּ אֶל הַמִּשְׁתֶּה , וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ , וְאַחֲרֵי כֵן
קָמְנוּ וַנִּלְךָ הַנֶּגֶה , וַנָּכַר מִתּוֹכֵנוּ שְׁלֹשָׁה נְעָרִים
יּוֹדְעֵי שִׁיר , וַיַּעֲמֵדוּ בַּתּוֹךְ וַיִּשְׁירוּ , וְאַנְחֵנוּ עֲמִידָנוּ
סְבִיבוֹתֵיהֶם , וַנָּשָׁב בֶּגֶן עַד הַנִּשְׁעָה הָעֲשִׁירִית ,
וַנָּשָׁב הַחֲדָרָה וַתֵּשֶׁם אֲמֵנוּ לְפָנֵינוּ עוֹד לְאָכֹל ,
וּבַנִּשְׁעָה הָאַחַת עָשְׂרָה קָמוּ הָאוֹרְחִים וַיֵּלְכוּ לְבֵיתָם

בַּצֵּאתִי מִבֵּיתִי סְבוּנִי (או : סְבֻנוֹנִי) עֲנִיִּים רַבִּים
וַיֹּאמְרוּ : חֲנֻנוּ וְחַן לָנוּ יִפְסֹף מֵעַתָּה . אִם תַּחֲנוּן
עֲנִיִּים יַעֲזֹרֶךָ אֱלֹהִים וַיַּחֲנֶךָ . סְבוּתִי אֶת כָּל הָעִיר
בְּחִפְצִי לָבֵר לִי בֵּית שׁוֹב לְשֹׁכֵת בּוֹ אֲכַל לֹא
מִצָּאתִי . אֲנִי בָרוּתִי מִנְחָה יָפָה לְאַחֻזָּתְךָ לְיוֹם הַלָּדֶת
אוֹתָהּ .

אֲמִי בָרְתָהּ תַפּוּחַ לְשָׁנִים וְחַתָּן חֲצִיו לִי וְהֲצִיו
לְאַחֻזָּתִי הַקִּטְנָה , וְתֹמַד אֱהִי־תִי אֶת חִלְקָה , וְתִרְא
כִּי קָטָן הוּא מִחִלְקִי , וְתֵשֶׂא אֶת קוֹלָהּ וְתִבְרַךְ ,
וְאֶתָּן לָהּ אֶת חִלְקִי , וְאָמַר לְקַחֲתִי אֶת חִלְקָהּ
וְתִקַּח אַחֻזָּתִי אֶת שְׁנֵי הַחִלְקִים וְתָרַץ הַגִּנָּה . וְמָה
עָשִׂיתָ אָז ? אָז בְּכִיתִי אֲנִי

שְׁכַנְנוּ הָעָשִׂיו חֲנָנִי אֶתְמוּל אֶת יוֹם הַלָּדֶתוֹ
וַיִּזְכֹּר אֶת קְרוֹבוֹ הָעָנִי וַיַּחֲנוּ אִיתוֹ וַיִּשְׁלַח לוֹ כֶּסֶף
וּבָגָדִים . אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי בַּשָּׁבוּעַ :
שֹׁכֵת כִּי בּוֹ שָׁבַת אֱלֹהִים מִכָּל מַלְאכָתוֹ אַחֲרֵי
אֲשֶׁר בָּרָא הַכֹּל .

כַּאֲשֶׁר יִצְאָנוּ מִבֵּית הַסֵּפֶר , רָצוּ לְקַרְאֲתָנוּ
נְעָרִים רַבִּים וַיִּגָּשׁוּ אֵלֵינוּ וַיִּסְבּוּ אוֹתָנוּ מִהֲרָה וְלֹא
נִתְּנוּנוּ לְלֶכֶת הָלְאָה , וַנִּרְבּ בָּהֶם וַנִּקְרָא :

« מה - לָכֶם וְלָנוּ , פִּי סְבוּתָם אוֹתָנוּ וְלֹא תַתְּנוּנוּ
 לְלֶכֶת לְדַרְכָּנוּ ? סוּרוּ מֵעָלֵינוּ וְ! וְאַם אֵין נִשָּׂא
 קוֹלָנוּ וְצַעֲקָנוּ עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֲנָשִׁים לְעִזָּרָנוּ ,
 אֲכָל הַנְּעָרִים לֹא שָׁמוּ לָכֶם לְדַרְכֵינוּ וְלֹא קָרוּ
 מֵעָלֵינוּ , וַיַּעֲמֵדוּ סָבִיב לָנוּ וְאַנְחָנוּ בַּתְּנוּךְ
 אִין נִשָּׂאנוּ קוֹלָנוּ וְנִצָּעֶק כָּכָל כַּחֲנוּ , וַיֵּצֵא מוֹרָנוּ
 הַחוּצָה וַיֵּרָא אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ הַנְּעָרִים
 וַיִּתֵּן עֲלֵיהֶם בְּקוֹלוֹ וַיֵּירָאוּ מִפָּנָיו וַיִּסּוּרוּ מֵעָלֵינוּ
 וַיָּלְכוּ לְדַרְכָּם

תרגום

ترجم إلى العبرية

متى تحتفل بعيد ميلادك ؟ سوف تحتفل به عند ما يعود أبي
 من رحلته .

مدينتكم صغيرة جداً وقد مشيت حولها أمس في ساعة واحدة
 ودرنا في كل المدينة ، ولم نجد شيئاً مناسباً (حسناً) حتى أتينا
 إلى بائع الكتب فاخترنا كتاباً حسناً واشتريناه .

ذهبت اليوم إلى صديقي لرؤية الكتاب الجديد الذي اشتراه
 له أبوه : وجلست عنده ساعة واحدة فقرأت الكتاب ووجدت
 به قصصاً كثيرة جميلة وقد سررت جداً .

שעור חמשה עשר

בנין פֿעל — صيغة فَعَلَ (المضغ)

تصريف لִמַּד

בִּינוּנִי פֿועל :	לִמַּד	לִמְדָה	לִמְדִים	לִמְדוֹת
בִּינוּנִי פֿעול :	לִמָּד	לִמְדָה	לִמְדִים	לִמְדוֹת
עָבַר :	לִמְדָתִי	לִמְדָתְךָ	לִמְדָתוֹ	לִמְדָתָם
	לִמְדָנוּ	לִמְדָתְכֶם	לִמְדָתָן	לִמְדָוּ
עָתִיד :	אֶלְמַד	תִּלְמַד	יִלְמַד	תִּלְמְדוּ
	נִלְמַד	תִּלְמְדוּ	תִּלְמְדֶנָּה	תִּלְמְדֶנָּה
לְיוֹנִי :	לִמָּה	לִמְדִי	לִמְדוּ	לִמְדֶנָּה

ملاحظات : (١) في الفعل المضغ يوضع داجش في الحرف الثاني الأصلي من الفعل .

(٢) يحرك الحرف الأول في المصدر بالبتاح ، والثاني بالصيريه (—) .

(٣) يزداد حرف ميم تحته شقا (ם) في أول اسم الفاعل واسم المفعول .

(٤) الحروف التي تزداد في أول الفعل المستقبل يوضع تحته شقا ما عدا (ם)

(٥) يحرك الفعل الأمر بحركات المصدر .

מלים

שָׁלַם	سلم - دفع	צוה	أمر
שָׂמַח	أسر - فرح	הלל	مدح
יָשַׁן	نوم	ספר	قص
בִּקֵּשׁ	طلب	ספר	عد
קָבַל	قبل	חפה	انتظر
	استقبل	קנה	أمل
דַּבֵּר	تكلم	מחיר	ثمن
מָלֵא	امتلا	משאלה	طلب - رغبة مسألة
מָלֵא	ملا - أتم		
כָּלַה	أكمل		

קריאה ושיחה

מי מלמד אותך את הלשון העברית ?
המורה אשר למד אתכם , הוא מלמד גם
אותי . אתה קנית מידי שני ספרים , זה ימים
רבים ועוד לא שלמת לי מחירם , עד מתי אחכה
לך ? חכה לי עוד יום או יומים ושלמתי לך ,
כי מחיר ישוב אבי הביתה , ובקשתי כסף ממנו ,
ואני מקנה פי ותנהו לי .

בְּתוֹרַת מֹשֶׁה כְּתוּב בְּדִבְרֵי הָאֱלֹהִים :

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל , יְיָ אֱלֹהֵינוּ , יְיָ אֶחָד , אֵין עוֹד
מִלְּבָדוֹ , וְאִהְבָתָ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ , וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם , עַל לִבְּךָ
וּדְבָרְךָ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ ,
וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ , וּלְמַדְתָּם אוֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם

וְמָה הֵם הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אוֹתָנוּ בְּיַד
מֹשֶׁה ? אֲלֹחֵינוּ צִוְּנוּ לְאַהֲבֹת אֶת כָּל אִישׁ ,
לַעֲשׂוֹת טוֹב וְחֶסֶד לְכָל , לָהֶן עֲנִיִּים , וְעוֹד דְּבָרִים
טוֹבִים כְּאֵלֶּה

חֶבֶד לִי , אָחִי , עַד כִּלּוֹתִי אֶת מְלֹאכְתִּי , וְאִן
אֲסַפֵּר לָךְ סִפּוֹר יָפָה כַּאֲשֶׁר בִּקְשָׁתָ מֵאֵתִי

הִנְנִי מְחַבֶּה לָךְ זֶה שָׁעָה , וְאַתָּה עוֹד לֹא
כִּלִּיתָהּ , וּמָתִי תִכְלָנָה ?

אִם תִּחְדַּל לְצַעֲוֹק בְּאָזְנִי , אֶקְוֶה לְכִלּוֹתָהּ בְּעוֹד
חֲצִי שָׁעָה . בְּמָרָם אֲסַע מִזֶּה אֲשַׁלֵּם לָךְ אֶת
מַחִיר הַסְּפָרִים אֲשֶׁר קָנִיתִי מִמֶּךָ , וְגַם אֶזְכָּר לִי
עוֹד סְפָרִים אֲחֵרִים מִסְּפָרֶיךָ הַיּוֹשָׁנִים , לְקַחְתָּם אֵתִי
אֶל בֵּיתִי

אֶת מִי אַתָּם מְבַקְשִׁים אֲדוֹנֵי ?

רופא אנחנו מבקשים ונשמע כי בבית הזה
יושב רופא מהלל , ונבא לבקש ממנו ללכת
אתנו אל רענו החולה

אינני יודע הימלא הרופא את משאלתכם
כי חדריו מלאים חולים , ובשרם יכלה לקבל את
כלם , לא יצא מביתו

אם פן נשב ונהפך עד פלותו את מלאכתו ,
הבה , נספר נא את האנשים המהפים בחדריו .
וידענו עד מתי עלינו לחכות עוד

כמה מתנות קבלת , כאשר חגת את יום
הלדת אותך ?

בוא אמי אל חדרי וספרן , כי רבות הן מאד
והן ממלאות את כל חדרי

תרגום

ترجم إلى العبرية :

الرجل الطيب يتكلم قليلا ويعمل كثيراً . نحن نأمل
أنكم قبلتم الهدايا التي أرسلناها لكم ، والآف نحن
منتظرون لخطابكم الذي تقصون لنا فيه كيف احتفلتم بعيدكم
والدي العزيزان ، سرتي خطابكم جداً وقرأته مائة مرة

وأنى أؤمل أن يسركم خطابى أيضاً لأنه يوجد عندى أخبار طيبة أقصها لكم فيه .

الخبر الأول : هو أنى عدت بسلام إلى بيت عمى واستقبلتنى بمحبة عظيمة .

الخبر الثانى : هو أن مدرسى الجديد الذى يعلمنى اللغة الانجليزية مدحنى جداً وأخبر عمى أنى أعمل كل الذى يأمرنى به . أليس هذا خبر يسر ؟

الخبر الثالث والآخر هو أنه اليوم فى المساء تحتفل عمى بيوم ميلاد ابنها الذى أتم اليوم اثنتى عشرة سنة .

وستطلب منى عمى أن أغنى فى هذا المساء أمام المدعوين أغانى قليلة مع بناتها . هذه هى كل أخبارى . والآن أرجو منكم شيئاً . اطلبوا من أختى أن تجيبنى بسرعة على خطابى الذى أرسله لها مع هذا ، لأنى أعرف أنها كسولة جداً لأن تكتب وإذا لم تأمروها بعمل الشئ ، تتركنى أنتظار خطابها أياماً كثيرة .

سلام لكم من ابنكم الذى يحبكم .

שעור ששעה עשר

الأفعال التي عينها (الحرف الثاني الأصلي) ؤ أو لا أو ٦

من صيغة فعل فاعل

تصريف فعل ברכך يبارك - يعظم

פועל : מברך מברכה (מברכת) מברכים מברכות

פעול : מברך מברכה (מברכת) מברכים מברכות

עבר : ברכתי ברכת ברכת ברכת

ברכתנו ברכתם - ברכתן ברכו

עתיד : אברך תברך תברכי יברך תברך

יברך תברכו תברכנה יברכו תברכנה

צווי : בריך ברכי ברכו ברכנה

ملاحظات (١) في الأفعال التي عينها ؤ أو لا أو ٦ يحرك الحرف

الأول في صيغة فعل بالقامص بدلا من البتاح

في حالة المصدر واسم الفاعل والأمر والمستقبل

مثل בריך

(٢) وفي حالة الماضي يحرك الحرف الأول بحركة

الصيريه بدلا من الحيرق مثل ברכתי بدلا من

ברכתי

(٣) في حالة اسم المفعول يحرك الحرف الثاني بالحوّل
مثل **מִדְּבָרָךְ**

(٤) في الأفعال التي عينها واو (١) يكون الحرف
الثالث مماثلاً للحرف الثاني مثل **שׂוֹבֵב (קל) שׂוֹב**

(٥) بعض الأفعال تضعف بتكرار حرفين مثل
כִּלְכֵּל - שַׁעֲשַׁע

מלים

מַעֲרִים	مصر	شرح - فسر	בָּאֵר
עָבַר	مر - ذهب	رفض	מָאֵן
לִפְנִים	سابقاً (قبل)	طرد - طلق	גָּרַשׁ
מֶלֶךְ	ملك	كره - حقر	תָּעַב
מִשָּׁל	مثل	أرجع - أعاد	שׁוֹבֵב
גוֹי , עַם	شعب	أمد - اتفق	כִּלְכֵּל
הִיטִיב	حسناً	سأل	שַׁעֲשַׁע
		تفس	נָפַשׁ

קריאה ושיחה

לִפְנִים , בַּעֲבֹר אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׂדֶה , וַיֵּרָא אֶת
הָאֲנָשִׁים הָעוֹשִׂים מְלָאכָתָם שָׁם , וַיִּבְרָךְ אוֹתָם
לֵאמֹר : « יֵי עֲמָכֶם , וְהֵם עָנּוּ : « יִבְרַכְךָ יְיָ , כִּן

בִּרְךָ גַם בּוֹעֵז אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּשׂוֹדָהוּ ,
בְּכָתוּב בְּסֵפֶר רוּת

הַיּוֹם אָמַר מוֹרְנוּ אֵל אֶחָד הַתְּלִמִּידִים : « אִם תִּמָּאֵן
לִשְׁמַע בְּקוֹלִי אֲגַדְשֶׁךָ מִבֵּית סֵפֶר » וַיֵּשֶׁא הַנַּעַר
אֶת קוֹלוֹ וַיֵּבֶךְ . מוֹרְנוּ מִבָּאֵר לָנוּ הַיָּמִיב אֶת
כָּל אֲשֶׁר יִלְמְדֵנוּ , לָכֵן יוֹדְעִים כָּל תְּלִמִּידָיו הַיָּמִיב
אֶת אֲשֶׁר לָמְדוּ . מִכְתָּבָךְ אֲשֶׁר קָבַלְתִּי אֶתְמוּל
מִלִּי שְׂגִיאוֹת , וְדִכְרָיו אֵינָם מִבְּאָרִים הַיָּמִיב , אֲנִי
בְּאֶרֶם לִי , לִמְעַן אֲדַע לַעֲשׂוֹת אֶת אֲשֶׁר בְּקִשְׁתָּ
מִמֶּנִּי .

אֵל תִּתְּעַב אִישׁ , בְּנִי , כִּי תוֹרַתְנוּ מִצְוָה אוֹתָנוּ
לְאַהֲבֹב כָּל אָדָם , וְהַמְתָּעַב אֲנָשִׁים מִתְּעַב גַּם הוּא
בְּמִשְׁלִי שְׁלֵמָה בֶּן דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּתוֹב :
בֶּן חָכָם יִשְׁמַח אָב . דוֹרְנוּ הַטּוֹב מִכָּלְכָל
עֲנִיִּים רַבִּים בְּעִירוֹ לָכֵן מִכְּרָךְ שָׁמוּ בְּפִי כָּל וְכָל
יוֹדְעֵי יְהוָה

מוֹרְנוּ מִלְּמַד אוֹתָנוּ אֶת הַלְשׁוֹן הָאֲנָגְלִית בְּדִרְכָּךְ
יִשְׁעָשַׁע מְאֹד , הוּא כָּתַב לָנוּ מִשְׁלִים אֲחֵרִים ,
וַיֵּצֵאוּ אוֹתָנוּ לְבְּאֶרֶם , גַּם סֵפֶר לָנוּ סִפּוֹר קָצֵר .
בְּלִילָה שְׁעָבֵר הָיָה חֲשָׁךְ גָּדוֹל בַּחוּץ , וּבְשׁוּבִי

הביתה מבית דודי לא ראיתי את הדרך ואפל
וכמעט שפרתי את רגלי

» מה — שהיה הוא שהיה ואין כל חדש תחת
השמש « פן פתוב בספר קהלת

» בשבעים נפש ירדו אבותינו מצרימה ויהיו
שם לגוי גדול « , פן קראנו היום בספר , ונשאל
את מורנו ונאמר אנא , מורנו , באר נא לנו ,
למה פתוב במקום הזה « ירדו » ולא « הלכו » או
» באו » ? ויענו מורנו ; דעו כי ארץ פנען אשר
משם הלך יעקב עם בניו מצרימה , גבוהה היא
מארץ מצרים , ולכן בלכת איש מארץ פנען
מצרימה , הנהו פיורד מן החר «

עתה יודעים אנחנו כל אשר קרה ליזמך פן
יעקב אבינו , אשר בא מצרימה , ויקרא גם לאביו
ולאחיו לבא שמה ויכלכלם באהבה רבה

תרגום

ترجم إلى العبرية :

صديقي العزيز : تقبلت اليوم خطابك فسررتي كلماته جداً وأبهجت نفسي . فقط شيء واحد في خطابك غير واضح جيداً ، فها أنت تطلب مني أن أشتري لك كتاباً جميلاً تهديه إلى أحد أصدقائك ، لكنك نسيت أن تقول لي كم عمر صديقك وأنت ألا تعرف أنه يوجد كتب مسلية جداً للفتيان الصغار وليست مسلية للفتيان الكبار . وعلى ذلك فاست أعرف ما الكتاب الذي أختاره لصديقك . وأيضاً لم تقل لي كم أدفع في ثمن الكتاب . لأجل ذلك وضع من فضلك كل هذه الأشياء فأتم مسألتك . والآن سأنتظر خطابك الثاني وعند ما أتسلمه أعمل كما تأمرني وأني أحييك وأطلب منك أن تحيي بأسمى كل أصدقائك .

سلام لك من صديقك الذي يحبك

أملت في أن أتم عمل حتى الظهر كما أمرت ولكن لم أستطع لأن كتي أخذت مني وبحشت عنها فلم أجدها ، وحتى الآن لم اعرف من أخذها

הַיִּזְיָן הַלֵּל صيغة المبنى للمجهول (فعل)

תְּסַרִיף פֶּעַל כִּכְרִי

פִּינּוּנֵי - מִבְּקָשׁ מִבְּקָשָׁה (מִבְּקָשׁוֹת) מִבְּקָשִׁים מִבְּקָשׁוֹת

עָבַר - בָּקֻשְׁתִּי בָקֻשְׁתָּ בָקֻשְׁתָּ בָקֻשְׁתָּ

בְּשָׁנָה בְּשָׁנָה בְּשָׁנָה בְּשָׁנָה

עתיד - אַבֿקש תבֿקש תבֿקשי יבֿקש תבֿקש

נִבְקָשׁ תְּבַקֵּשׁ תְּבַקֵּשׁ תְּבַקֵּשׁ

מלים

אָנז	טױב - שטל	בִּקְשׁ
הױל	מִדַּח	הִלֵּל
ספּר	מִקְס	סִפֵּר
פֿעד	עֶזֶם	פָּדַד
שטלח	אַרסל	שִׁלַּח
גדל	קִבֵּר - עֶזֶם	גָּדַל
קִבְּמָה	חִכָּה	קִבְּמָה
דעת	מַעֲרָפֶה	דָּעַת
שנבל	זִכָּא - מִהָרָה	שִׁנְבַל

מلاحظات (١) يصاغ المبنى للمجهول من صيغة **كَلَّ** (الخفيف)
ومن صيغة **فَعَّلَ** (المضعف) على وزن **فَعَّلَ** .
وذلك بوضع داجش في وسط الحرف الأول
وتحريكه بحركة قبوص .

(٢) إذا كانت عين الفعل (الحرف الثاني) **أ** أو **ه**
أو **ح** أو **ل** أو **ر** حرك الحرف الأول بالحوّل
(٣) لا يوجد من صيغة **فَعَّلَ** (المبنى للمجهول)
صيغة الأمر ولا صيغة امم الفاعل

קריאה ושיחה

הספר לְכֶבֶד הַדָּבָר אֲשֶׁר קָרַנִי אֶתְמוּל ?
אִישׁ לֹא סֵפֶר לָנוּ , אָנָּה , סֵפֶר לָנוּ .
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר קָרָה לִי : אֲנִי צִוִּיתִי לְלֶכֶת
הַיַּעֲרָה וּלְחַפּוֹת שָׁם עַד בּוֹא אֲבוֹתִי . וַיְהִי בַּשָּׁבָתִי
בַּיַּעַר , וַיָּבֹא אֵלַי בֶּן שְׁבַעַנּוּ וַיֵּשֶׁב לִידִי : וַהֲנִיעַר
נֶעַר רָע , וַכָּבֹד גִּרַּשׁ מִבֵּית הַסֵּפֶר עַל מֵאָנּוּ
לְשִׁמוֹעַ בַּקּוֹל מוֹרְהוּ

וַאֲמַר אֶל הַנֶּעַר : « מַה לָּךְ וְלִי כִּי בָאתָ לְשִׁבָּת
לִידִי ? סוּר מִמֶּנִּי וְשֵׁב בְּאֲשֶׁר תֵּשֵׁב , וְאַם אֵין
בְּאֲרֵשֶׁךְ מַעַל פָּנָי ! » אֵךְ הַנֶּעַר לֹא שָׁם לְבּוֹ

לדברי נִמְאָן לַעֲזוֹב אֶת מְקוֹמוֹ . וְאָקוּם וְאֶנֶּשׂ אֵלָיו
וְאֶחָז בִּידוֹ וְאָמַר לְגֶרְשֵׁהוּ , וַיְהִי בְאַחֲזִי בֹו וַיִּפֹּל
הַנֶּעֱר וַיִּשָּׂא אֶת קוֹלוֹ וַיִּצְעַק

וְקָעַת הָהִיא עָבַר אָבִיו בַּנֶּעֱר , וַיְהִי בִשְׁמָעוֹ אֶת
קוֹל בְּנוֹ וַיֵּרֶץ לְקִרְאָתוֹ , וַיֵּרָא וְהִנֵּה בְנוֹ שׁוֹכֵב
עַל הָאָרֶץ לְרַגְלָיו , וַיִּתֵּן עָלָיו בְּקוֹלוֹ , וַיֹּאמֶר לְעֶנְשֵׁנִי
וְאֵינָא מָאֵד . אֵךְ כַּמַּעַט שִׁשְׁלַח אֶת יָדוֹ לַגֶּעַת בִּי
וַיָּבֹאוּ אֲבוֹתַי וַיַּגִּישׁוּ אֶת הָאִישׁ וְאֶת בְּנוֹ

אֵן בְּאַרְתִּי לְאַבּוֹתַי אֶת כָּל הַדְּבָר , וַיְהִלְלוּנִי
וַיֹּאמְרוּ : « טוֹב עָשִׂיתָ בִּי מֵאַנָּת לְשִׁבְתָּ יַחַד עִם
הַנֶּעֱר הָרָע » . אֲנַחְנוּ צִוִּינוּ לְכַבֵּד אֶת אֲבוֹתֵינוּ ,
כִּי כֵן כָּתוּב בַּסֵּפֶר הַתּוֹרָה : « כִּבֵּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת
אִמֶּךָ »

אֲנָשִׁים חֲמָמִים מַגְדִּילִים אֶת בְּנֵיהֶם בַּשֵּׁכָל טוֹב
וְלֹא יִתְּנוּם לַעֲשׂוֹת כַּטּוֹב פְּעִינֵיהֶם , וְהַפְּסִילִים אֵינָם
יֹודְעִים אֵיךְ לַגְדִּיל אֶת בְּנֵיהֶם , כִּי לֹא לְמַדּוֹ דַּעַת
וְחֻקָּה . אָחִי הָלַל חַיִּים בְּבֵית הַסֵּפֶא לַנֶּגֶד כָּל
חֲבֵרָיו , כִּי בָאֵר הֵיטֵב אֶת הַמִּשְׁלֵל אֲשֶׁר שָׁם
טוֹרְהוֹ לְפָנָיו . אֲנִי שִׁלַּחְתִּי הַיּוֹם מִבֵּית הַסֵּפֶר
הַבֵּיתָה בַּצְּהָרִים , כִּי חָלִיתִי בַּרְאשִׁי .

הַמֶּשֶׁל אֹמֵר « לִפִּי בִגְדֵי יְכָבֵד אִישׁ בְּבָאוֹ ,
וּלִפִּי שִׁבְלוֹ בִּצְאָתוֹ »

אֲנָשִׁים רָעִים אוֹהֲבִים רַק אֶת גִּפְשָׁם , וְנִפְשָׁם
אַחֲרֵיהֶם אֵינָנָה יִקְרָה בְּעֵינֵיהֶם , אֲנָשִׁים כְּאֵלָה לֹא
יְכַבְּדוּ כִּי אִם יִתְעַבּוּ

הַמֶּלֶךְ שָׁלְמָה אָמַר בְּמִשְׁלָיו : « לָמָּה זֶה כָּסֶף
בְּיַד כָּסִיל לְקִנּוֹת חֲכָמָה ? וְשִׁבְלֵי אֵין » מַה יִּפְּה
כְּמֶשֶׁל הַזֶּה

תַּרְגוּם

ترجم إلى العبرية :

כָּנָה אִמְסִי בֵּית חָלָנָה וּמִכְשָׁנָה הֵנָּה חֲתִי , הַשָּׂעָה הַחֲדָדִית
עֶשְׂרֵה מַסָּא וְעַדְנָה אֶל הַבַּיִת וּרְאִינוּ אֲנִי כִּד מִרְק מִן בֵּיתָנָה
אֲשִׁיָּא כְּשִׁירָה מַלְבִּס וְתֻּדוֹדָא , נִגְרִינוּ אֶל הַשָּׂרַע לְנִבְחַת עַן
הַסָּרְקִין , פְּרָאִינוּ רַגְלָה יִחְמַל מַלְבִּס . פִּאֲקִרְבָּנָה מִנֵּה וּקִבְצָנָה
עֲלֵיהֶם וְאַחַדְנָה מִנֵּה הָאֲשִׁיָּא הַמְּסֻרֻּקָּה , חֲקָא , אִמְתַּנַּע עַן
אִעְטָאָהָ לָנָה בְּקוֹלֵהּ אִנְהָ לֵּה , לִכְנֵה עַנְדָּמָה רְאִי אֲחִי כִד זָהָב
לִינָאֵדִי חֲרָס הַלַּיִל , לֹם יִפְתָּנֵר רַגְוֹעֵה וּזְהָב בְּסִרְעָה בִּי
طريقه لأنه ليس غيباً ويعلم أنه إذا قبض عليه الحراس فلن
يتركوه يذهب إلى بيته بسلام .

שעור שמונה עשר

בנין נפעל סיגה אנעל

تصريف نשמ

עבר :	נשמתי	נשמרת	נשמרת	נשמר	נשמרה
	נשמרנו	נשמרתם	נשמרתן	נשמרו	
עתיד :	אשמר	תשמר	תשמרי	ישמר	תשמרה
	נשמר	תשמרו	תשמרנה	ישמרו	תשמרנה
הנה :	נשמר	נשמרת	נשמרים	נשמרות	
צווי :	השמר	השמרי	השמרו	השמרנה	

تصريف نكنا

עבר :	נקניתי	נקנית	נקנית	נקנה	נקנתה
	נקנינו	נקניתם	נקניתן	נקנו	
עתיד :	אקנה	תקנה	תקני	יקנה	תקנה
	נקנה	תקנו	תקנינה	יקנו	תקנינה
הנה :	נקנה	נקנה	נקנים	נקנות	
צווי :	הקנה	הקני	הקנו	הקנינה	

ملاحظات (۱) صيغة نפעل من صيغ الفعل المزيد وتضاعف
 بزيادة نون (۲) مشكلة بالحرق في أول الفعل .

وهي تدل على بناء الفعل الخفيف (المجرد) للمجهول
مثل **הִתְחַבֵּב** يكتب

(٢) يصاغ المصدر والأمر من هذه الصيغة بإضافة

הָ على أصل الفعل بعد حذف النون ويشدد الحرف
الذي يليها بوضع داجش في داخله مثل **הִתְחַבֵּב**

(٣) تحذف النون في تصريف الفعل المستقبل .

ويشدد الحرف الأصلي الأول من الفعل . أما
الحروف التي تزداد في أول الفعل المستقبل فتتحرك
بحركة الحيرق ما عدا الألف فانها تحرك بالسيجول

مثل **הִתְחַבֵּב** ، **הִתְחַבֵּב**

(٤) يأتي من هذه الصيغة بعض الأفعال التي لا تستعمل

في الفعل المجرد (קָל) مثل **הִתְחַבֵּב** أقسم

(٥) تفيد هذه الصيغة المشاركة في الفعل مثل

הִלָּחֵם التحم (اقتتل) **הִתְחַבֵּב** تشاور

מְלִיִּם

יִתְּרַק	הִתְחַבֵּב	يقفل	סָגַר
لأجل - بسبب	בְּגִלָּל	أقسم	הִתְחַבֵּב
عزى - سلى	נָחַם	التحم (اقتتل)	הִלָּחֵם
يشاور - ينصح	יָעַץ	يبني	בָּנָה
اعتقد - ناقش	יָדַח	يحترم	הִתְחַבֵּב
		محترم	בְּחָבֵב

קריאה

אֲדוֹנִי הַנְּכַבֵּד : אָבִי צוֹנִי לֵאמֹר כִּי הַסְפָּרִים
אֲשֶׁר בִּקְשָׁתָּ מֵעָנּוּ , בָּבָר נִקְנִי וּמָחָר יִשְׁלַחַו לָךְ .
הֲלֹא נִשְׁבַּעְתָּ לִּי בַּנֶּפֶשׁ (בְּחַיִּיהָ) לְשַׁלּוֹחַ לִּי אֶת
סִפְרֵי עוֹד בְּיוֹם אֶתְמוֹל , וְהַסְפָּר עוֹד לֹא נִשְׁלַח
לִי הַכֵּלִם , רַעִי

בַּצֵּאתָנוּ מִבֵּית הַסֵּפֶר , אֲנִי וַחֲבֵרֵי , סְבוּנוּ
נְעָרִים רַעִים וַיִּלְחַמוּ אִתָּנוּ , וּבַהֲלָחְמוֹ בָּהֶם נִקְרָעוּ
בְּגָדִים , וַיָּבֹאוּ רַעִינוּ וַיִּלְחַמוּ לָנוּ גַם הֵם וַיִּגְרָשׁוּ
אֶת הַנְּעָרִים אֲשֶׁר נִלְחַמוּ אִתָּנוּ , וּבִרְאוּתִי כִּי בְּגָדֵי
קְרוּעִים , וְאֶפְלִם מָאֹד , וְאִירָא לָשׁוּב חֲבִיתָה ,
וְאֶסּוּר אֶל בֵּית דּוּדֵי , וְאֶסְפָּר לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר
קָרַנִּי , וַיִּלֶּךְ דּוּדֵי עָמִי אֶל אֲבוֹתִי וַיִּבְקֹשׁ מֵהֶם
לְכֻלֹּתִי קִצּוֹף עָלַי , וַיֵּרְאוּ אֲבוֹתִי , כִּי לֹא חָטָאתִי ,
וַיַּחַנּוּ אוֹתִי וְלֹא עָנְשׁוּנִי

הַבֵּית הַזֶּה גְּבֻנָּה לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת , וְעַתָּה
יִמָּכַר , וְאֲדוֹן הַבֵּית יִבְנֶה לוֹ בֵּית אַחֵר . הָעִיר
פְּטָרְבוּרְגַּ נִבְנְתָה בִּימֵי הַמֶּלֶךְ פֶּטֶר הַגָּדוֹל וַתִּקְרָא
עַל שְׁמוֹ

בְּלָכְתִּי מִבֵּיתִי הָיָה הַחֲלוֹן סָגוּר , וּבְשׁוּבִי רָאִיתִי

וְהִנֵּה נִפְתַּח וְאִירָא מְאֹד אוֹלֵי בָּאוּ גִּנְבִים אֶל
בֵּיתִי וְאֶלֶךְ אֶל חֲדָרֵי וְאִירָא וְהִנֵּה נִגְנְבוּ כָּל
סִפְרֵי לֹא נִשְׁאַר אֶחָד ?

יַעֲקֹב אָבִינוּ נִקְרָא גַם יִשְׂרָאֵל לָכֵן נִקְרָאִים
הָעֶבְרִים « בָּשֵׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל »

כָּל אֲנָשִׁי בֵּיתֵנוּ הִלְכוּ הִיעָרָה וְאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי
לְבַדִּי וְאִירָא וְאֶסְגֵּר בְּחֲדָרֵי . הֲלֹא תִפְלֵם
רַעִי . הֲלֹא נַעַר גָּדוֹל אִתָּה וְלָמָּה נִסְגְּרֶת
בְּחֲדָרֶךָ הִנֵּרָא אִתָּה פֶּן תִּגְנֹב ?

שִׁיחָה

ש - הָאֲכָלְתָּ אֶת כָּל תַּמְפוּחִים אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ
הֲאֵם לֹא נִשְׁאַר גַּם אֶחָד ?

ע - אֲנִי נִשְׁבַּע לָךְ . כִּי לֹא אֲכָלְתִּי כֶּלֶם , כִּי
נִשְׁמַרְתִּי מֵאֲכָלֶם פֶּן תִּקְצוּךָ עָלַי ,
וּבִצְאָתִי מִחֲדָרֵי נִשְׁאַרוּ עוֹד שְׁלֹשָׁה תַּמְפוּחִים
וְאִינֶנִּי יוֹדֵעַ מִי לִקְחָם , אוֹלֵי נִגְנְבוּ

ש - דוֹדָתִי תַּחֲגַּם מָחָר אֶת יוֹם הַלֵּדָת אֶת בִּתָּהּ ,
וְנִקְרָא לָבָא אֵלֶיהָ , הֲנִקְרָאתָם גַּם אַתָּם ?

ע - לֹא - אֲנִינֵנוּ לֹא נִקְרָאנוּ , וְעַל זֹאת אֲנִינֵנוּ

בְּכָל־מִיָּם . מְאֹד

ש - הַמּוֹרָה שָׁאֵל אֶת תַּלְמִידוֹ הַחֲדָשׁ : מִדּוּעַ אַתָּה

נִשְׁבַּע תָּמִיד ?

ע - וַיִּכָּלֵם הַנַּעַר וּמִבְּלִי דַעַת אֶת אֲשֶׁר הוּא אוֹמֵר

נִשְׁבַּע כִּי לֹא יִשְׁבַּע עוֹד

ש - אִנְחֵנוּ נִקְרָאנוּ אֶל הַחֵג אֲשֶׁר יָחַג רַעֲנוּ מִחֶר

וְאַתֶּם לֹא נִקְרָאתֶם , הֲלֹא תִכְלְמוּ ?

ע - לָמָּה נִכָּלֵם ? הֲנֵנוּ אֲנָשִׁים נִכְבָּדִים גַּם אִם לֹא

נִקְרָא .

תרגום

ترجم إلى العبرية :

· البيوت التي تبنى الآن في مدينتنا كلها كبيرة ،
لكن البيوت التي بنيت بها سابقاً صغيرة

عند خروجي من البيت كانت النافذة مقفلة ، وعند
رجوعي رأيت أنها قد فتحت نخت جداً إذ ربما جاء لصوص
إلى بيتي ، وذهبت إلى حجرتي ونظرت فاذا كل كتي
سرق ولم يترك واحد منها

بيت عمنا يبنى منذ أيام كثيرة ولم يكمل بناؤه

البيوت المبنية في خارج مدينتنا أجمل من البيوت التي
تبنى الآن في وسط مدينتنا .

שעור חשעה עשור

الأفعال التي فاؤها (أول أصولها) حرف ياء (١)

أو حرف نون (٢) في صيغة (نפעל)

تصريف فعل נודע في صيغة (נפעל)

הנה	—	נודע	נודעה (נודעת)	נודעים	נודעות
עבר	—	נודעתי	נודעתך	נודעת	נודעה
		נודענו	נודעתם	נודעתן	נודעו
עתיד	—	אנדע	תנדע	תנדעי	ינדע
		ננדע	תנדעו	תנדענה	ינדעו
				תנדענה	תנדענה

تصريف فعل נתן في صيغة (נפעל)

הנה	—	נתן	נתנה	נתנים	נתנות
עבר	—	נתתי	נתתך	נתת	נתנה
		נתנו	נתתם	נתתן	נתנו
עתיד	—	אנתן	תנתן	תנתני	ינתן
		ננתן	תנתנו	תנתנה	ינתנו
				תנתנה	תנתנה

ملاحظات (١) إذا كان الحرف الأصلي الأول من الفعل

حرف (١) فإنه يغير في صيغة (نפעل) إلى

حرف (١) صامته في الفعل الماضي والفعل الحالى

مثل نزلد . ولكن في المصدر والامر
والمستقبل تغير الياء إلى واو صائتة في داخلها
داجش مثل نزلد في المصدر نزلد في الامر
نزلد في المستقبل .

(۲) وإذا كان الحرف الأصلي الأول من الفعل
حرف (ن) فانها تسقط ويشدد الحرف الذي
يليهما بوضع داجش في داخله مثل نلن - نلش
نلش بدلا من نلنن ، نلشش ، نلنش

קריאה

אני לא אעשה דבר בשרם אנעין עם רעי
הגדולים ، פי נוכחתי ، פי חכמים הם ממני .
הפית אשר נבנה בשנה שעברה נושכ בשבוע
הזה ، אבל אני נוכח פי במהרה יעזב מיושביו ،
פי המקום אשר הוא עומד עליו רע מאד
היום קראתי בספר התורה בדברים האלה :
« נידבר אלהים אל משה ויאמר אליו : אני יי ،
וארא אל אברהם ، אל יצחק ואל יעקב ושמי
(— ובשמי) יי לא נודעתי להם »

יי נראה אל אבותינו ، אברהם ، יצחק ויעקב ،
וישבע להם לתת את ארץ כנען לבניהם אחריהם

ואחרי צאת ישראל ממצרים נתנה להם הארץ ,
 כאשר נשבע יי לאבותיהם , וישבו עליה בשמונה
 מאות שנה , ואחרי כן בא נבוכדנצר מלך בבל
 וילחם בישראל , ויקח את ארצם מידם , אך
 בעבור שבעים שנה שבו העברים אל ארצם .
 וישבו עליה עוד פחמש מאות שנה , אז נאספו
 עליהם הרומאים ויגרשו מארצם

שיחא

ש - מלאכתי בך נעשתה , ומתי תעשה מלאכתך ?
 ע - מלאכתי נעשה בידי אחרים , פי בבדה היא
 במני

ש - הראה , רעי ! למה נסגרת בחדרך ולא תצא
 כל היום ?

ע - היום לא אראה לאיש , פי בלכתי בחוץ נאספו
 עלי נערים וילחמו עמי ובהלחמי נקרעו בגדי ,
 לכן נכלמתי , ואסגר בחדרי ואמאן להראות

ש - מדוע לא נודעת לאחי בהיותך , בעירו ?
 ע - בהיותי בעירו נאמר לי פי חלה אחיך , ולא
 יראה לאיש , לכן לא נודעתי לו , אך כאשר
 אסע לעירו בחרף הבא , אנדע לו

ש - לְמִי נִתְּנוּ בְּגָדֶיךָ הַיְשָׁנִים ?

ע - בְּגָדֵי הַיְשָׁנִים נִתְּנִים תָּמִיד לְשֹׁכְנֵינוּ הָעֲנִי , כִּי
נוֹכַחְנוּ כִּי אִישׁ מְּלֹא הוּא וְהוּא נֶעְזֵב מִכָּל
קְרוֹבָיו

ש - בְּהִיוֹתִי בְּבֵית אֲבוֹתֶיךָ נִסְגְּרָה אַחֲתְךָ בַּחֲדָרָה
וְלֹא נִרְאָתָה אֵלַי הִנְרָאָה פֶּן תֹּאכַל ?

ע - אַחֲתִי מֵאַנָּה לְהִרְאוֹת אֵלַיךָ , כִּי נִדְּעוּ לָהּ
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עָלֶיךָ

תַּרְגוּם

ترجم إلى العبرية :

אָבִי וְאִמִּי יִתְּשָׁאוּרָאן דַּאִמָּא מִעַל חַלְלָא הַמְּגֹזֵר , לֹאֵנִי רִגְלִי
חַלֵּל וְחֻמְרִי בִּנְזָרָהּ , וְאַיִצָּא הוּא מַעְרוּף בְּחֻמְתֵּי בִּי כָל
מַדִּינָתָנָא , וַיִּתְּגַמַּע אָנָּס כְּשִׁירוֹן דַּאִמָּא בִּי בֵּיתֵי לְלִישָׁאוּר מִעַ
אֲנִי לֹא אֶעֱמַל שֵׁיטָא קִיבֵּל אֲנִי אֶתְשָׁאוּר מִעַ אֲשֻׁדְקָאֵי הַקְּבָרִים
לֹאֵנִי אֶעֱמַל מִנִּי . כִּנְתָּ אָמַס בִּי בֵּית סְדִיקִי וְקִיל לִי אֲנִי
טָלְבִי לֹא יַעֲמַל פִּתְחֻקִּי אֲנִי לֹא אֶסְתַּיִעַל הָאֵמְתָּא עֲלֵיכֶם .

הַנָּס הַטִּיבִים יִתְּבֹנִים וְיַחְמְדוּן וְהַנָּס הָאֲשָׁרָר יִתְּחַפּוּן
לְכִנְיָהוּן וְיִתְּרִקוּן

שעור עשרים

الأفعال التي عينها واو (١) والأفعال ذوات المثلين في صيغة **נפעל**

تصريف **נכון** جهاز - أعد

עָבַר -	נְכוּנֹתִי	נְכוּנֹתָ	נְכוּנֹת	נָכוֹן	נְכוּנָה
	נְכוּנֹנִי	נְכוּנֹתָם	נְכוּנֹתָן	נְכוּנֹו	
עָתִיד -	אָכּוֹן	תִּכּוֹן	תִּכּוֹנִי	יִכּוֹן	תִּכּוֹן
	נָכּוֹן	תִּכּוֹנִי	תִּכּוֹנָה	יִכּוֹנִי	תִּכּוֹנָה
צוּי -	הִכּוֹן	הִכּוֹנִי	הִכּוֹנִי	הִכּוֹנִי	הִכּוֹנָה
בִּינוּנִי -	נָכוֹן	נְכוּנָה	נְכוּנִים	נְכוּנֹו	נְכוּנֹו

تصريف فعل **נָסַב** أحاط

עָבַר -	נָסַבְתִּי	נָסַבְתָּ	נָסַבְתָּ	נָסַבְתָּ	נָסַבְתָּ
	נָסַבְנִי	נָסַבְתָּם	נָסַבְתָּן	נָסַבְנִי	נָסַבְנִי
עָתִיד -	אֶסַּב	תִּסַּב	תִּסַּבִּי	יִסַּב	תִּסַּב
	נָסַב	תִּסַּבִּי	תִּסַּבְנִי	יִסַּבִּי	תִּסַּבְנִי
צוּי -	הִסַּב	הִסַּבִּי	הִסַּבִּי	הִסַּבִּי	הִסַּבְנִי
בִּינוּנִי -	נָסַב	נָסַבָה	נָסַבִּים	נָסַבִּים	נָסַבִּים

ملاحظة (١) الأفعال التي عينها (الحرف الأصلي الثاني) حرف

واو (١) لا تسقط الواو في صيغة **נפעל**

مثل **נכון**

מלים

פֿעל	מִסְדֵּר	שְׁלֵג	תֵּלֵג
פֿון	جهاز - אָגד	דֶּלֶת	בֵּאב
פֿונד	تردد - תִּחִיר	צִיד	عقب الباب
סונג	رجع انصرف	קֵל	خفيف (سهل)
מוז	تحرك - אַהַר	חם	حار
קִבֵּב	أحاط - דאַר	קֶרֶן	قرن - בוק - أشعة
מִדֵּד	قاس - מֵד	חֶמְאָה	زبد
קֵלֵל	صغر - חֲקַר	אַחֲזֵר	خلف - وراء
מִסֵּם	ذوب - חֵל		
חֶמֶם	سخن - אַסְתַּדְּףָא		

קריאה ושיחה

אני נכון להלחם אתך , הפון לקראתי . אבי
שאל את אחותי דבר , והיא נבוכה מאד ולא
ידעה מה לענות , אך אני לא נבוכותי בשאלו
אותי את הדבר , נאען נאמר :

« לא אוכל לענותך , אבי , יען פי לא עוד
למדתי את הדבר הזה »

כאשר ימם השלג מהם קרני השמש , ישובו
אלינו הצפורים מן הארצות החמות , ונשרו לנו
את שיריהם היפים , השלג נמס כבר , ובחדרי

עוד קר מאד , ומי יודע מתי , יחם . אל תסוג
מאחרי בְּרִדְתְּנוּ מִן הָדָר , פֶּן אֲמוֹשׁ וְנַחֲלָתִי
הַמְּלָאכָה הַזֹּאת לֹא תַעֲשֶׂה בְיָדֵי אִישׁ אֶחָד ,
אֲךְ אִם יַעֲשֶׂה שְׁנַיִם תִּקַּל לְהַעֲשׂוֹת . הַסּוּג אַחֲרָי
רַעִי , כִּי הִנֵּה הַנְּעָרִים הָרָעִים בָּאִים לְקַרְאֲתֵנוּ .
מִדּוּעַ נְסוּגוֹתֶם אַחֲרָי בְּהִרְאֹתִי לָכֶם ?
יַעַן נִודַע לָנוּ כִּי גִרְשָׁתָּ מִבֵּית חֲסִפָּה , לָכֵן
נִקְלַלְתָּ בְּעֵינֵינוּ , וְנִנְעֵץ לְסוּר מֵעָלֶיךָ וּלְבִלְתִּי דַבֵּר
עוֹד אִתָּךְ דָּבָר , לָכֵן נְסוּגוֹנִי אַחֲרָי , גַּם כָּל רַעֲיָה
יִסּוּגוּ מֵאַחֲרֶיךָ .

מִחָר יִמַּד הַשָּׂדֶה וְנִתֵּן חֲצִיו לָנוּ וְחֲצִיו לָכֶם .
כִּב רַעִי אֵת גִּנְנִי וּמַד אֹתוֹ וְרֵאִיתָ מָה גָדוֹל הוּא
לֹא אֶסְכְּנוּ וְלֹא אֲמַד אֹתוֹ , כִּי כָכָר נִמַּד אֶתְמוֹל
וַיֹּאמֶר לִי , כִּי קִטֹּן הוּא מִנִּי אֲבוֹתִי
הַיּוֹם קָרָאתִי בְּסִפְרִי מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בְּדִבְרֵי הָאֱלֹהִים
« הִדָּלַת תִּסּוּב עַל צִירָה , וְעָצַל עַל מִשְׁתּוֹ » וַיִּבְאֶר
לִי מוֹרֵי אֵת הַמִּשְׁלֵי הַזֶּה וַיֹּאמֶר : בְּדִלַת הַנִּסְכָּה
תְּמִיד עַל צִירָה בְּהִסְתָּחָה , כֵּן יִסּוּב הָעָצַל עַל
מִשְׁתּוֹ , בְּמִאֲנוּ לָקוּם

אֲחֵי צוּר לְכַלּוֹת אֵת מְלָאכְתָּם עַד הַצְהָרִים .

וְעַתָּה נְבוֹכַדְנֶצַּר הֵם , כִּי אֵינָם יְזַלִּים לַעֲשׂוֹתָהּ , אֲךָ
 לֹא נִוְעָצוּ אִתִּי , כִּי עַתָּה אֶמְרָתִי לָהֶם אֵיךְ תַּעֲשֶׂה
 הֲלֹא הַמְּלָאכָה הַזֹּאת קָלָה מְאֹד , וּמִדּוּעַ לֹא כְּלִיתָהּ?
 הַמְּלָאכָה נְקֻלָּה בְּעֵינַיִךְ יַעַן כִּי לֹא עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹתָהּ
 וְלֹא עָשִׂיתָהּ , כִּי עַתָּה לֹא נְקֻלָּה בְּעֵינַיִךְ , כִּי אֲנִי
 גּוֹכְתָתְךָ. כִּי כְּבִדָּה הִיא מְאֹד

רָאִיתִי בְּעֵד הַחֲלוֹן וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד מֵאַחֲרֵי
 הַדֶּלֶת וְאַפְתָּח אֶת הַדֶּלֶת וְהִנֵּה נָסַג הָאִישׁ אַחֲרֵי
 וְאַנְכִיחַ כִּי גִנֵּב הוּא

תרגום

توچم إلى العبرية :

حينما كنت ماشيا في الشارع اقترب مني ابن جارنا فرجعت
 إلى الوراء فسألني الغلام لماذا رجعت إلى الوراء فأجبت :
 اعتقدت أنك غلام كسول وعلى ذلك ابتعدت عنك وأيضاً
 كل زملائي يبتعدون عنك ويرفضون أن يعيشوا معك .
 حينئذ تحير الغلام وتألّم جداً .

ما أسهل عمالك فاني لو أعطى لي عمل كهذا فانه يعمل في
 ساعة واحدة . استعدوا يا أبناءى للسفر معي إلى مدينة
 خالكم وأيضاً أنت يا ابنتي كوني مستعدة لأنه غداً نساfer
 ونبقى هناك حتى أيام العيد .

שעור אחד ועשרים

בנין הפעיל صيغة (أفعل)

تصريف הלביש ألبس

עבר	—	הלבישתי	הלבישת	הלבישת	הלביש	הלבישה
		הלבישנו	הלבישתם	הלבישתן	הלבישו	
עתיד	—	אלביש	תלבישי	תלבישי	ילביש	תלביש
		נלביש	תלבישו	תלבישנה	ילבישו	תלבישנה
צוי	—	הלביש	הלבישי	הלבישו	הלבישנה	
פועל	—	מלביש	מלבישה (מלבישת)	מלבישים	מלבישות	
פעול	—	מלביש	מלבישה	מלבישים	מלבישות	

تصريف הראה أرى

עבר	—	הראיתי	הראית	הראית	הראה	הראתה
		הראינו	הראיתם	הראיתן	הראו	
עתיד	—	אראה	תראה	תראי	יראא	תראה
		נראה	תראו	תראינה	יראו	תראינה
צוי	—	הראה	הראי	הראו	הראינה	
פועל	—	מראה	מראה	מראים	מראות	
פעול	—	מראה	מראה	מראים	מראות	

ملاحظات (١) صيغة **הַסְעִירָא** من صيغ الفعل المزيد وتضاعف بزيادة هاء (ה) على أول الفعل وياء (י) بين عينه ولامه . وتحذف الياء في المصدر مثل **הַלְבִּישׁ** ولكن عندما تدخل أحد الحروف **כ** **ד** ، **ל** ، **מ** على المصدر فأن الياء تبقى مثل **לְהַלְבִּישׁ** .

(٢) تدل هذه الصيغة على تعدية الفعل المجرد مثل **לִמַּד** المجرد تصير **הַלְבִּישׁ** أوقف

(٣) تقيّد معنى السببية في الأفعال مثل **הָכִיל** المجرد تصير **הַכְלִיל** في صيغة (הַסְעִירָא) مثل **הָכִיל** **הַכְלִיל** **הָכִיל** أي سبب الأكل للولد

(٤) تحرك الهاء بحركة الحيرق في جميع حالات تصريف الماضي ، وتحذف الياء ماعدا حالة الغائب . وتحرك الحروف التي تزداد في أول الفعل المستقبل بحركة البتّاح وتبقى الياء في جميع حالات تصريفه وتحذف هذه الياء من الفعل المستقبل عند ما تدخل عليه الواو والقابلة مثل **יִלְבֹּשׁ**

(٥) في حالة اسم الفاعل واسم المفعول تضاف ميم على أصل الفعل بدل الهاء وتحرك الميم بالبتّاح في اسم الفاعل - وتحرك بالقامص في اسم المفعول

(٦) تحرك هاء **הַסְעִירָא** بالسيجول في الأفعال التي يكون أولها أحد الحروف **א** أو **ה** أو **ו** أو **ל**

מלים

מصدر	فعل	
השאיל	השאיל	
חזר	הזכיר	
הכלים	הכלים	
האכל	האכל	
העמיד	העמיד	
האמין	האמין	
החליף	החליף	
הראה (הראות)	הראה	
השקה השקות	השקה	
המצא	המצא	
השבע	השבע	
הבטיח	הבטיח	
השמע	השמע	
השכים	השכים	
השליך	השליך	
רעב	צמא	عطش
جاع		

קריאה

אָהיך הַבָּטִיחַ אוֹתִי לְשִׁלּוּחַ לִי אֶתְמוּל אֶת הַסֵּפֶר
אֲשֶׁר הִשְׁאַלְתִּיו בַּשָּׁבוּעַ שְׁעָבָר , וְאַחֲכָה כָּל הַיּוֹם
וְהַסֵּפֶר לֹא נִשְׁלַח לִי , עָתָה נּוֹכַחְתִּי כִּי אֵין
לְהֶאֱמִין לְדַבָּרֶיךָ , וְגַם אִם יִשָּׁבַע לִי לֹא אֶאֱמִין
בּוֹ עוֹד

הַחֲלֵף אֶת בְּגָדֶיךָ , בְּנִי , וְגַם אֶת , בְּתִי הַחֲלִיפִי
בְּגָדֶיךָ , וְלִבְשׁוֹ בְּגָדִים חֲמִים , כִּי בָּא הַחֲרָף .
שִׁכְנֵנו הַשָּׁפִים בַּבֶּקֶר וַיִּשְׁק אֶת סוּסוֹ וְאֶת פָּרָתוֹ ,
וַיֹּאכַל אֶת יֵלְדָיו , וַיִּלְךְ הַשָּׂדֶה לַעֲשׂוֹת אֶת מְלֶאכֶתוֹ
הַשְּׂמִיעִינִי נָא , רְעוּתִי , אֶת קוֹלְךָ , וְשִׁירִי לִי
אֶת חֲשִׁירָה אֲשֶׁר שָׂרַת אֶתְמוּל , כִּי קוֹלְךָ
יָפָה מְאֹד . הַשְׁקוּ אֶת הַיִּלָּדִים חֶלֶב , כִּי
צִמְאִים הֵם

בּוֹא אִתִּי , וְהִרְאֵה אֶת הַסֵּפֶר אֲשֶׁר בָּרַתִּי
לְמִנְחָה לְאַחֻותְךָ . הִחֲלַפְתִּי אֶת סִפְרִי הַיָּשֵׁן
בְּסֵפֶר חֲדָשׁ , אֵךְ אַחֲרֵי אֲשֶׁר נַעֲשָׂה הַדָּבָר
נּוֹכַחְתִּי כִּי סִפְרִי הַיָּשֵׁן מֵיטֵב מִן הַחֲדָשׁ וְאֶשׁוּב
וְאַחֲלִיפֶהוּ

מכתב

אדוני הנכבד

אתמול הייתי בבית אחיך ויראני את מכתבך
אשר הבטחת בו להמציא לידי בעוד שלשה ימים
את הספר החדש אשר קנית
ויען כי גם אני חפץ לקרא את הספר המהלל
הזה, לכן אבקש ממך לצות את אחיך להשאילני
את הספר אחרי כלותו לקרא בו ואני מבטיחך כי
אשמור את הספר מאד, ולא יעשה לו מאומה
בהיותו בביתי

אקנה כי תעשה את בקשתי והאמן נא לי כי
חסדך לא ישכח מלבי עד עולם. הנני מברך
בשלום אותך ואת כל אשר לך, והנני נכון גם
אני למלא את כל משאלותיך אשר תבקש ממני

שיחה

ש - מי מלביש את אחיך הקטן בקומו משנתו ?
ע - בכל יום מלבישה אמי אותו, אך היום השכימה
אמי בבקר ותלך לראות את שלום דודנו החולה
לכן באשר יקום אחי משנתו, אלבישהו אני

את בְּגָדָיו , וְתֹאכַלְתִּיו וְהִשְׁקִיתִיו , כִּי בֶן צִוִּיתִי
ש - הַנֶּעַר הַזֶּה מְכַלֵּם תָּמִיד בְּבוֹאוֹ אֵלֵיכֶם , לָמָּה
תְּכַלִּימוּהוּ עַל לֹא דָבָר ?

ע - אֲנִיחָנוּ לֹא הִכְלַמְנוּהוּ וְלֹא נִכְלִים אוֹתוֹ , אֲכַל
אֲחִיוֹתֵינוּ מְכַלִּימוֹת אוֹתוֹ , כִּי גֹדַע לָהֶן כִּי
מִכְתָּבִיו מְלֵאִים שְׂגִיאוֹת וְהֵן אוֹהֲבוֹת תָּמִיד
לְהַזְכִּיר אֶת שְׂגִיאוֹתָיו בְּשִׁבְתּוֹ אִתָּנוּ , וְעַל זֶה
הוּא נִכְלֵם מְאֹד

ש - בְּתִי , הֲלֹא צִוִּית לְהֹאכִיל אֶת הַיָּלָד וְלְהִשְׁקוֹתוֹ
וּמִדּוּעַ לֹא נַעֲשֶׂה הַדָּבָר כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי ?

ע - הָאֲמִינִי לִי , אָמִי , כִּי אֲנִכִּי חִסָּצְתִּי לַעֲשׂוֹת
כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי , אֲכַל הַיָּלָד מֵאֵן לְשִׁמֹּעַ
בְּקוֹלִי , וּבִתְתִי לוֹ כּוֹס מְלֶאכָה חָלָב לְשִׁתוֹת ,
הִשְׁלִיךְ אֶת הַכּוֹס אֶרֶצָה וַיִּשְׁפֹּרְנָה

ש - מִי מֵאֹכִיל אֶת הָעֲנָיִים הָאֵלֶּה ?
בְּקִיץ שֶׁעָבַר הָאֹכִילָתָם דּוֹרְתָנוּ וְגַם אֲנִיחָנוּ הָאֹכִלָנוּם
אֶךְ עַתָּה הַמְצִיא יְיָ לָהֶם מְלֶאכָה בְּבֵית אִישׁ
עָשִׂיר , וְעַתָּה לֹא יִרְעֲבו עוֹד

תרגום

ترجم إلى اللغة العبرية

بكرنا في الصباح وألبسنا أخواتنا الصغار وبعد ذلك
أطعمناهم وأسقيناهم لأن أمنا أمرتنا بذلك

ثقوا بي يا أصدقائي فاني مستعد دائماً لأن ألبى طلباتكم
وأنى أعيركم الكتاب الذى تطلبونه منى لكنى أستهلفكم
أن تردوا لى الكتاب بعد أسبوعين لاني لم أكل
قراءته بعد .

إذا كان كذلك ، فأكل قراءته وابعثه لنا بعد ذلك .
ها أنتم تؤكدون لى دائماً أنكم مستعدون لعمل كل
الذى أطلبه منكم وأيضاً أنا وثقت بأنكم مخلصون لى .
أرني الهدايا التى أعطيت لك فى يوم عيد ميلادك وأنا
أيضاً أريك كتبى الجديدة التى أعطيت لى .
لماذا أنتم تحقرون هذا القى ؟ حقروناه لأنه قى شرير
ولأنه أرانا كتاباً فطلبنا منه أن يعيره لنا فرفض أن يفعل
وعلى ذلك نريه أننا نسكروه .

بكرت اليوم فى الصباح وذهبت إلى الغابة فعطشت جداً
ونظرت فاذا برجل مار وهو يحمل ماء فاقتربت منه وطلبت
أن يسقيني فسقاني الرجل وشكرته .

שַׁעוֹר שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים

الافعال التي فاعلها (١) أو (٢) في صيغة הפעיל

تصريف הושב אجلس (ישב) جلس

עָבַר - הוֹשַׁבְתִּי - הוֹשַׁבְתָּ - הוֹשַׁבְתָּ - הוֹשַׁבְתָּ - הוֹשַׁבְתָּ
הוֹשַׁבְנוּ - הוֹשַׁבְתֶּם - הוֹשַׁבְתֶּן - הוֹשַׁבְנוּ

עָתִיד - אֶהְיֶה - תִּהְיֶה - תִּהְיֶה - יִהְיֶה - תִּהְיֶה
נִהְיֶה - תִּהְיֶה - תִּהְיֶה - יִהְיֶה - תִּהְיֶה

צִוּוּ - הוֹשַׁב - הוֹשַׁבְתִּי - הוֹשַׁבְנוּ - הוֹשַׁבְתֶּם

פִּעֵל - מוֹשִׁיב - מוֹשִׁיבָה - מוֹשִׁיבִים - מוֹשִׁיבוֹת

פִּעּוּל - מוֹשֵׁב - מוֹשֵׁבָה - מוֹשְׁבִים - מוֹשְׁבוֹת

تصريف הגיש قرب (גַּיַּשׁ) قرب

עָבַר - הִגַּשְׁתִּי - הִגַּשְׁתָּ - הִגַּשְׁתָּ - הִגַּשְׁתָּ - הִגַּשְׁתָּ

הִגַּשְׁנוּ - הִגַּשְׁתֶּם - הִגַּשְׁתֶּן - הִגַּשְׁנוּ

עָתִיד - אֶהְיֶה - תִּהְיֶה - תִּהְיֶה - יִהְיֶה - תִּהְיֶה

גַּיַּשׁ - תִּהְיֶה - תִּהְיֶה - יִהְיֶה - תִּהְיֶה

צִוּוּ - הִגַּשׁ - הִגַּשְׁתִּי - הִגַּשְׁנוּ - הִגַּשְׁתֶּם

פִּעֵל - מְגַיֵּשׁ - מְגַיֵּשָׁה - מְגַיֵּשִׁים - מְגַיֵּשׁוֹת

פעול - מנש מנשה מנשים מנשות

מלים

הנשיב	أجلس (ישב)	הפיר	میز (גבר)
הוציא	أخرج (יצא)	הפיל	أسقط (נפל)
הודיע	أعلم (عرف) (ידע)	הציל	خلص (נצל)
הזניע	أتعب (יגע)	הפה	ضرب (נכה)
הזכיר	أفنع (عزم) (יכח)	הרפה	أكثر (רבה)
הוסיף	أضاف (יסף)	היטיב	أحسن (יטב)
הגדיל	عظم	חזק	قوى - شديد
הודה	شكر (ידה)	אולם	لكن
הורה	علم (ירה)	בעבור	لأجل
הגיש	قرب (נגש)		

מلاحظات (۱) في الأفعال التي فاءها حرف (ي) تتغير الياء

في صيغة المفعول إلى واو صامته (أ) مثل

يؤنשיب ، مؤنשיب ، المؤنשיب

وفي حالة اسم المفعول تكون الواو مشككة

بالشوروق مثل مؤنשב ، مؤنشבה

تبقى الياء في بعض هذه الأفعال مثل يؤنשיب

(۲) في الأفعال التي فاءها حرف (ن) تسقط النون

فی صیغة הפעיל ויוضع فی الحرف الثانی
الذی یشלי النون داجش شدید مثل יִיִשׁ ,
מִיִּישׁ , הִיִּישׁ

وفي حالة اسم المفعول الذی یشלי من هذه
الأفعال تحرك الميم (מ) بقبوص مثل מִיִּישׁ

(3) كثير من أفعال هذه الصیغة تستعمل ظرفا
إذا تبعها فعل آخر مثل הרבה ללמד

קריאה ושיחה

רעי היקר . אני מודיע אותך . פי בעוד
שלשה שבועות יצא אבי מעירו ואז יוציא
גם אותי מבית הספר אשר אני לומד בו
והושיבני בבית הספר אשר בעירך ועל הדבר
הזה אני מודה לאבי בכל לבי . פי שמח אני
לשבת אתך בעיר אהת .

הודיעני נא רעי מתי תוכל להמציא לידי
את חספר אשר השאלתיך , אמנם הבטחת
לשלחו לי אחרי כלותך לקראו , ואולם בראותי
פי כבר עברו שלשה חדשים וספרי עוד לא
נשלח לי , ואמר לנפשי :

אולי כבוד הספר ממך ולא תוכל לקראו ,
כי לא יכלתי להאמין שעוד לא פלית לקרא
ספר קטן כזה , לכן אני מוסיף לבקש ממך
להודיעני מהר , מתי יבא הספר לידי .

היטיבו לאנשים האלה , בעבור תברככם
גפשי כי קרובים הם לי .

אם קרובים הם לך לקח אינך מיטיב עמם
ולקח לא תצילם מהרעה אשר באה עליהם ?

דעו נא רעי , כי גם אנכי עתה ברעה
גדולה לכן לא אוכל להיטיב לאיש , אך
באשר ירחמני יי ויהיטיב לי , אז אחזן קרובי
ושבתי להיטיב עמם , באשר חרביתי לעשות
להם מזכות לפני .

הנערים נלחמו איש באחיו ויכו איש את
אחיו , ויבא המורה ויזכיהם על זאת ,
ויפלו הנערים .

בן שכיננו הוא נער חזק מאד לכן נזר
הוא על כל חבכיו , כי הוא מכה את כל
נער אשר ימאן לשמוע בקולו , ואולם אתמול

קָרָהּ אָסוֹן , כִּי בָלָכְתוּ בַשָּׂדֶה קָם עַל גַּעַר
קָטָן וַיִּפְּלֶהּ אֶרְצָה וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹתוֹ , אֵךְ בָּעֵת
הַהוּא עָבַר בַּשָּׂדֶה אָבִי הַנָּעַר הַמָּכָה , וַיֵּרָא
אֶת הַנַּעֲשָׂה וַיִּנָּשׂ אֶל הַמָּכָה , וַיֹּאחֲזֵנוּ בּוֹ וַיִּדַּ
אוֹתוֹ בְּכָל כָּחוֹ וַיֹּאמֶר : « הַתּוֹסִיף לְהַכּוֹת
אֲחֵרִים ? » וַיִּבֶךְ הַנָּעַר וַיּוֹדֶה עַל עֲוֹנוֹ וַיִּבְטַח
כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לְהַכּוֹת גַּעַר .

בָּלָכְתָּנוּ בַּהוֹץ רָצוּ גַעָרִים לְקַרְאֲתָנוּ וַיִּשְׁלִיכוּ
עָלֵינוּ מִים וַנִּבְקַשׁ מֵהֶם לְחִדּוֹל מִמֶּנּוּ , אֵךְ
הֵם מֵאֲנוּ לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹלָנוּ וַיּוֹסִיפוּ לְהַשְׁלִיךְ מִים
אֵז נִסְבּוֹנוּ עָלֵיהֶם וַנִּפְּלֵם אֶרְצָה וַנִּפֹּס , וַנִּלָּךְ
לְדֶרֶכָּנוּ , וְאוֹלָם הַנָּעָרִים הַמָּכִים סָפְרוּ אֶת
חֲדָבָר לְאֲבוֹתֵינוּ וַיּוֹכִיחוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ וַנִּפְּלֵם מְאֹד .

תרגום

ترجم إلى العبرية

عملي الشاق أتعبني ، والآن أنا أشكر الله على أنني أتممته
تعالوا فأريكم أخى الذى أقام خمس سنوات فى مدينة عمى ،
وأنا أقسم لكم أنكم سوف لا تعرفونه ولولا أننا أعلننا
بأنه سيأتى فأننا كنا الآن لا نعرفه نحن أيضا ولأنه الآن
صار فتى كبيراً قوياً . هل هو مجتهد أيضا الآن ؟ نعم
ومدرسوه يشنون عليه لأنه يحسن التعلم .

أنا أحسنت لكم وأنتم لم تشكرونى ، وحينما رمانى
الفتيان الأشرار على الأرض وضربونى تراجعتم إلى الوراء ولم
تخلصونى من أيديهم .

أردنا مساعدتك وتخصليك لكننا اعتقدنا أن الفتيان الذين
ضربوك هم أقوى منا فخفنا وتراجعنا إلى الوراء .

שעור שלשה ועשרים

الأفعال التي عنها واو (1) في صيغة הפעיל

تصريف השיב (שוב) أجاب - أرجع

עבר : הִשְׁבֵּתִי - הִשְׁבַּתְּ - הִשְׁבַּתְּ - הִשְׁבֵּב - הִשְׁבִּיבָה

הִשְׁבִּיבוּ - הִשְׁבִּיבוּ - הִשְׁבִּיבוּ - הִשְׁבִּיבוּ

עתיד : אֲשִׁיב - תִּשְׁבֵּב - תִּשְׁבֵּב - תִּשְׁבֵּב - תִּשְׁבֵּב

נָשִׁיב - תִּשְׁבֵּב - תִּשְׁבֵּב - תִּשְׁבֵּב - תִּשְׁבֵּב

צווי : הִשְׁבֵּב - תִּשְׁבֵּב - תִּשְׁבֵּב - תִּשְׁבֵּב

פועל : מִשְׁבֵּב - מִשְׁבֵּב - מִשְׁבֵּב - מִשְׁבֵּב

פעול : מִשְׁבֵּב - מִשְׁבֵּב - מִשְׁבֵּב - מִשְׁבֵּב

تصريف הביא (בוא) أحضر

עבר : הִבֵּאתִי - הִבֵּאתְּ - הִבֵּאתְּ - הִבֵּא - הִבִּיאה

הִבִּיאוּ - הִבִּיאוּ - הִבִּיאוּ - הִבִּיאוּ

עתיד : אֲבִיא - תִּבְיֵא - תִּבְיֵא - תִּבְיֵא - תִּבְיֵא

נְבִיא - תִּבְיֵא - תִּבְיֵא - תִּבְיֵא - תִּבְיֵא

צווי : הִבֵּא - תִּבְיֵא - תִּבְיֵא - תִּבְיֵא

פועל : מִבְיֵא - מִבְיֵא - מִבְיֵא - מִבְיֵא

פעול : מִבְיֵא - מִבְיֵא - מִבְיֵא - מִבְיֵא

تصريف ميم مات (קל) المجرد

עבר :	מתי	מת	מת	מתה
מתנו	מתם	מתן	מתו	
עתיד :	אמות	תמות	תמותי	תמות
נמות	תמותו	תמותינה	ימותו	תמותינה
צווי :	מות	מותי	מותו	מותינה
בינוני :	מת	מתה	מתים	מתות

تصريف המית אמת في صيغة הפעיל

עבר :	המתי	המת	המית	המיתה
המתנו	המתם	המתן	המיתו	
עתיד :	אמית	תמית	תמיתי	תמית
נמית	תמיתו	תמיתינה	ימיתו	תמיתינה
צווי :	המת	המיתי	המיתו	המיתינה
פועל :	ממית	ממיתה	ממיתים	ממיתות
פעול :	מומת	מומתה	מומתים	מומתות

تصريف הסב אחאט في صيغة הפעיל

עבר :	הסבתי	הסבת	הסבת	הסבה
הסבנו	הסבתם	הסבתן	הסבו	
עתיד :	אסב	תסב	תסבי	תסב

נָסַב	תָּסַבּוּ	תְּסַבִּינָה	יָסַבוּ	תְּסַבִּינָה
צוּרִי :	הָסַב	הָסַבִּי	הָסַבוּ	הָסַבִּינָה
פועל :	מִסַּב	מְסַבֶּה	מְסַבִּים	מְסַבִּוֹת
פעול :	מוֹסַב	מוֹסַבֶּה	מוֹסַבִּים	מוֹסַבִּוֹת

ملاحظات (۱) تحرك هاء (ה) הפעיל في المصدر والامر بالقامص وتحرك في الماضي بالصيريه أو حطف بتاح .

(۲) وفي المستقبل تحرك الحروف א , י , נ , ט بالقامص מְסַבִּים أما في الفعل المجرد فتكون מְסַבִּים .

(۳) تحرك ميم اسم الفاعل بالصيريه (י) في حالة المفرد المذكر . مثل מְסַבִּים وتحرك بالشفا في حالة المفرد المؤنث والجمع بنوعيه مثل מְסַבִּה : מְסַבִּים

(۴) تكون الأفعال ذوات المثلين في صيغة הפעיל كالأفعال التي عينها واو في جميع الحالات ماعدا فاء الفعل في حالة اسم المفعول فانها تحرك بالبتاح بدلا من القامص مثل מוֹסַב محاط .

كما أنه لا يوجد حرف الياء من صيغة הפעיל بعد فاء الفعل في هذه الأفعال

מלים

השיב	אָעאד - אָאב	החיל	אֶבְדָּא
הביא	אָחצוּר	חיה	עאש
הבין	גֶּהֶז - אָנשא	חי	חַיָּה
הבין	פֶּהֶם	אף	אֵיפֶּה - אֵהֶזא
הסיר	אָפֶּסֶי - חֶלַע	אף פי	ולו - מע אָן
הרים	רֶפֶע - עֶזֶם	אנולת	חֶמֶה - גֶּבֹאוֹה
מת	מאָת	פלמה	עאָר - חֶגֶל
המית	אָמאָת	מהר	מֶרַעָה (אָפֶּרַע)
הסיב	אָחאָט	תחת	בֶּדֶל־מִן - מֶקְבֵּל
קלל	בֶּדָא		

קריאה

אָבִינוּ הִבִּיא לָנוּ מִתְּנִיּוֹת יְפוֹת בְּאִשְׁרֵי שָׁב
מִדֶּרֶכּוֹ , וְגַם אָמְנוּ מִבִּיאָה לָנוּ תָמִיד מִנְחֹת
בְּשׁוּבָה מִדֶּרֶכָּה . אַחֲוֹתָךְ עוֹד לֹא הִשִּׁיבָה
לִי אֶת הַסֵּפֶר אֲשֶׁר הִשְׁאַלְתִּיהָ , וְכָבֶד
הוֹדַעְתִּיהָ כִּי אִם תִּשְׁיָבְנוּ לִי בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה יָמִים לֹא
אוּסִיף לְהִשְׁאַלְהָ עוֹד כָּל סֵפֶר .

הַיּוֹם קָרְאוּ בַסֵּפֶר מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בְּדִבְרֵים

האלה : « משיב דבר בטרם ישמע , אנולת
היא לו וכלמה » , ויבאר לנו מורנו את
הדבר לאמר : החכם לא יענה דבר לשואלו
בטרם יבין בלבו את הדבר אשר עליו
לענות , אבל הפסיל נכון להשיב דבר גם
אם לא הבין היטב את אשר שאלוהו .
לכן נקל להבין , פי מדברים אשר יענה ,
דברי אנולת הם , ולכן יהיה לכלמה .

מהרו והסירו את הדיו ואת הספרים מעל
השולחן , פי עת להבין המשתה .

לפנים בישראל . באשר מת המלך ובנו
ישב אחרי על פסאו . ויקראו כל העם
לפניו : « יחי המלך » .

אתמול בשבתי בגן ויבא אלי איש ויבא
לי מכתב מאת רעי היקר . ואשמח מאד .
אך כמעט שהחלתי לקרא במכתב ואחל
לבכות . פי רעי הודיעני במכתבו . פי דודו
הזקן ודודתו הזקנה מתו בשבוע שעבר .

אתמול בלכתי בחוץ רץ איש מאחרי ואסב

את פני אליו ויגש האיש אלי ויאמרו בי
וישקני , ואנכי נבוכותי מאד . כי לא
הבינתי מה זאת . אז אמר אלי האיש :
« הלא תפירני ? » . « לא » עניתי « לא אפירך
ויוסף האיש ויאמר : « הלא אני דורך מארץ
אפריקה ומהר ובא אתי אל ביתכם . והראיתיה
את המתנות אשר הבאתי לך ולאחיה
ולאחיותיה » אז שמחתי וארנין הביתה להודיע
את אבותי את דבר בוא דודי .

שיחה

ש - אם לא הבינתי את הדבר הכתוב בספרי
למה לא בקשתי ממורך לבאר לך את
הדבר ?

ע - מורי באר לי את הדבר ואבינהו . אך
בשובי הביתה שכתתי את אשר אמר לי .

ש - הנה המשותח משכשכות מובאות . ואתם עוד
לא הבינתי לכן מקום . ואיפה תעמידון ?

ע - אם כן נמהר ונוציא את המשותח הישנות

מִחֲדָרָנוּ וְהַכִּינוּנוּ מָקוֹם לַמַּטּוֹת הַחֲדָשׁוֹת .

ש - הַכְּלִיתֶם אֶת לִקְחֵיכֶם ?

ע - לֹא , עוֹד לֹא פָּלִינוּם כִּי אֵינָנו מְבִינִים
אוֹתָם , אִךְ כִּי הַמּוֹרָה בָּאָר לָנוּ לְמַעַן
נִבְיֵן אֶת הַלָּקַח הַיָּטֵב .

ש - רְעוּתִי , מָתִי תִשְׁבְּנָה לִי אֶת הַסְּפָרִים
אֲשֶׁר הִשְׁאֵלְתִּיכֶן ?

ע - הֲלֹא כְּבָר הִשְׁכַּחְנוּם לְךָ בֵּינֵי אֶחָיִךְ וְאֵינָנו .
מְבִינֹת אִיךְ לֹא קִבְּלָתִים .

ש - הֵאֵם לֹא הִבִּיאָם לְךָ ?

ע - גַּם אֲנִי לֹא אֶבִּין זֹאת , אֵלֶיךָ וְאֶשְׁאַלְהוּ .

תַּרְגוּם

ترجم إلى العبرية

أَمْرَعُوا لَاتِمَامِ عَمَلِكُمْ وَحِينَذَاكَ مُنْبِداً فِي قِرَاءَةِ الْكِتَابِ
الَّذِي أَحْضَرْتَهُ لَنَا عَمْتَنَا .

أَلَمْ تَرَوْا الْوَلَدَ نَائِماً عَلَى الْأَرْضِ وَأَنْتُمْ لَمْ تَرْفَعُوهُ . بَلْ
أَدْرَيْتُمْ وَجُوهَكُمْ بَعِيداً عَنْهُ .

أحضروا ملابس أخيكم وألبسوه . لاتضربوا أختكم الصغيرة
أجلسوها في الحديقة أو أرجعوها إلى حجرتها .

في أثناء جلوسى أمس في الحديقة جاء إلى ابن جارنا مع
أخيه الصغير وجلس بمجوارى ، وأجلس أخاه إلى جانبه . وحينما
بدأ الكلام معى أدت وجهى بعيداً عنه ففهم أن كلامه
ليس مسلياً لى فتألم جداً ، فقام ورفع أخاه من على الأرض
وذهب . فشكرته من قلبى على المعروف العظيم الذى عمله
نحوى ثم بدأت القراءة فى كتابى .

كل الماء الذى كان فى حجرتى شرب ومن أين آخذ الآن
ماء للشرب ؟

الكتب التى طلبتها لم تشتتر بعد لأنها لاتوجد فى حانوت
الكتب . ويرجو بائع الكتب أن يتسلمها غداً وحينئذ
ترسل لك .

البيت الذى يبنى الآن على الجبل هو لعمى وعندما يبنى
هذا البيت يباع لأن عمى لا يبنيه لأجل الإقامة فيه ولكن
لأجل بيعه .

שְׁעוֹר אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים

בְּנִין הַפֶּעַל — (صيغة - تعمل) المبنى للمجهول من הפעיל

تصريف השלך

עבר — הִשְׁלַכְתִּי (הִשְׁלַכְתָּ) הִשְׁלַכְתָּ — הִשְׁלַכְתָּ

הִשְׁלַכְךָ — הִשְׁלַכְהָ

הִשְׁלַכְנוּ — הִשְׁלַכְתֶּם — הִשְׁלַכְתֶּן — הִשְׁלַכּוּ

עתיד — אֶשְׁלַךְ תִּשְׁלַךְ תִּשְׁלַכִּי יִשְׁלַךְ תִּשְׁלַכְךָ

נִשְׁלַךְ תִּשְׁלַכּוּ תִשְׁלַכְנָה יִשְׁלַכּוּ תִשְׁלַכְנָה

בִּינּוֹנִי — הִשְׁלַךְ הִשְׁלַכְהָ הִשְׁלַכְכֶּם הִשְׁלַכְכוּ

تصريف הפך

עבר — הִפַּכְתִּי הִפַּכְתָּ הִפַּכְתָּ הִפַּכְתָּ הִפַּכְתָּ

הִפַּכְנוּ הִפַּכְתֶּם הִפַּכְתֶּן הִפּוּ

עתיד — אֶפְכֶּה תִּפְכֶּה תִּפְכִּי יִפְכֶּה תִּפְכֶּה

נִפְכֶּה תִּפְכּוּ תִפְכְּנָה יִפּוּ תִפְכְּנָה

בִּינּוֹנִי — הִפְכָּה הִפְכָּה חִפְכֶּם חִפְכוּ

تصريف התן (נתן)

עבר — הִתַּנִּי הִתַּנְתָּ הִתַּנְתָּ הִתַּנְתָּ הִתַּנְתָּ

הִתַּנּוּ הִתַּנְתֶּם הִתַּנְתֶּן הִתְּנוּ

עָתִיד — אָמֵן תָּמֵן תִּתְּנִי יָמֵן תָּמֵן
 נָתַן תָּתֵנוּ תִּתְּנָה יִתְּנוּ תִתְּנָה
 בְּיָנוּ — הָתֵן הִתְּנָה הִתְּנִים הִתְּנוּת .

تصريف الیّشב من (שוב)

עָבַר — הוֹשַׁבְתִּי הוֹשַׁבְתָּ הוֹשַׁבְתָּ הוֹשַׁב
 הוֹשַׁבָּה
 הוֹשַׁבְנוּ הוֹשַׁבְתֶּם הוֹשַׁבְתֶּן הוֹשַׁבוּ .
 עָתִיד — אֲוֹשֵׁב תוֹשֵׁב תוֹשְׁבִי יוֹשֵׁב
 תוֹשֵׁב
 נוֹשֵׁב תוֹשְׁבוּ תוֹשַׁבְנָה יוֹשְׁבוּ
 תוֹשַׁבְנָה .
 בְּיָנוּ — הוֹשֵׁב הוֹשַׁבָּה הוֹשְׁבִים הוֹשְׁבוּת

تصريف الیّחן من (חנן)

עָבַר — הוֹחַלְתִּי הוֹחַלְתָּ הוֹחַלְתָּ הוֹחַן
 הוֹחַלְנָה
 הוֹחַלְנוּ הוֹחַלְתֶּם הוֹחַלְתֶּן הוֹחַלוּ
 עָתִיד — אֲוִחַן תוֹחַן תוֹחְנִי יוֹחַן תוֹחַן

נִחַן תִּחַנָּה תִּחַנֶּנָה יִחַנֶּנָה תִּחַנֶּנִי

פִּינֶנִי — הִחַן הִחֶנָה הִחֶנֶם הִחֶנּוּ

ملاحظات (١) صيغة **הִפְעִיל** هي صيغة المبني للمجهول من صيغة **הפעיל** وتضاف بأضافة **ה** على أصل الفعل .
وتحرك الهاء بالقامص (**הָ**) أو بقبوص (**הַ**) ففي
الأفعال التي فاؤها نون (**נ**) تحرك الهاء دائماً
بقبوص ..

(٢) وفي الأفعال التي فاؤها (**י**) أو الأفعال التي
عينها واو (**ו**) وفي الأفعال ذوات المثلين ، يأتي
بعد الهاء دائماً شوروک (**וּ**) .

(٣) تضاف الهاء أحيانا في آخر الأمر في جميع
تصاريفه .

وتضاف أيضا في آخر الفعل المستقبل في حالة
المتكلم فقط بدلا من « **הָ** » التي تدل على الطلب .
مثل **הָ** بدلا من **הָ** في الأمر ومثل
הָ بدلا من **הָ** في المستقبل .

מלים

הוּבָא	أَحْضَر	(בוא)	בָּשׂוּר	لَحْم
הוּבַל	حَمَل	(יבל)	לָחֶם	خَبْز
הוּחַן	عُطِف	(חנן)	יֵין	خمر
הוּצָא	أَخْرَج	(יצא)	מִמָּתְקִים	حلاوى
הוּשָׁם	وُضِع	(שום)	רָעַב	جوعان

קריאה

אם תוסיפו להוגיענו בדבריכם , תשלכו
מחדרנו : יתן חלב לילד הזה , פי צמא
הוא . חילד בקה ניצעק בקול גדול , לבן
הוצא מן החדר ניכה .

שבו לכם פה , ואני ואחותי נלכה עד
בית דודנו , ובעוד שעה נשוב אליכם .
יושם נא לפני העני הזה לחם ובשר , פי
רעב הוא .

אם לא יושבו לנו ספרינו עד הערב ,
לא נדע מה לעשות , פי בלי הספרים לא
נוכל להחל את מלאכתנו .

כַּאֲשֶׁר הוּבַל אָחִי הַקָּמֵן בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה
לְבֵית הַסֵּפֶר , שָׁמַח כִּי אֵן הוֹשִׁימוּ לְפָנָיו
מִמֶּתְקִים וְעוֹד דְּבָרִים , אֲשֶׁר שָׁעֲשָׁעוּ אֶת גַּפְשׁוֹ
מְאֹד , אֲךָ כַּאֲשֶׁר הוֹסִיף לָלֶכֶת לְבֵית הַסֵּפֶר
וַיֵּרָא כִּי תַחַת (בְּדֵלָא מִן) הַמִּמְתָּקִים יוֹשְׁמוּ
לְפָנָיו כִּקְסָרִים לְלִמּוֹד , וַיֵּרֶב לְבָבוֹת וַיִּמְאֵן
לְלַמֵּד וַיֹּאמֶר : « אִם לֹא יִתְּנוּ לִי מִמֶּתְקִים לֹא
אֵבֶה לָלֶכֶת לְבֵית הַסֵּפֶר »

הַתַּפּוּחִים אֲשֶׁר הוּבְאוּ לָנוּ , רַעִים הֵם ,
לָכֵן הִשְׁלָכּוּ הַחוּצָה , וְאוֹלָם נִדְּעָ לָנוּ כִּי בֵּן
שָׁכְנָנוּ עָבַר בַּחוּץ וַיֵּרָא אֶת הַתַּפּוּחִים הַמְּשֻׁלָּכִים
עַל פְּנֵי הָאָרֶץ , וַיֵּרֶם אוֹתָם וַיֹּאכִלֵם , וַיִּנְדַּע
הַדָּבָר לְאֲבוֹתָיו , וַיִּקָּה הַנֶּעֱר .

דַּע לָךְ , רַעִי , כִּי הַמּוֹרָה קוֹצֵף עָלֶיךָ
מְאֹד וְהוּא אוֹמֵר לְעֵנְשֶׁךָ , וְאוֹלָם אִם תִּיטִיב
דְּרָכְךָ תוֹחֵן וְלֹא תִעָנֵשׁ כִּי מוֹרְנוּ אִישׁ טוֹב הוּא
וּמִרְכָּה לְהִיטִיב לְתַלְמִידָיו , וְגַם עָלֶי קָצָף פַּעַם
אַחַת וַיֹּאמֶר לְעֵנְשִׁנִּי וּכְאֲשֶׁר הִיטַבְתִּי דְּרָכִי
הוֹחַנְתִּי וְלֹא נִעְנַשְׁתִּי .

דעו לָכֶם , רְעִי , כִּי אִם יִקְרְעוּ סְפָרֵי
אֲשֶׁר בְּיַדְכֶם אִוּ אִם יִשְׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם דִּין , לֹא
אֶקְהֶם מִיַּדְכֶם , וְתִשְׁלְמוּ לִי כֶסֶף מַחֲירָם ,
אִו תִּקְנוּ לִי סְפָרִים חֲדָשִׁים תַּחְתֵּיהֶם .
אִנְהִנוּ הִכִּינוּ בְּיַדִּי הַנְּעָרִים הָרָעִים , וְאַתֶּם לֹא
הִצַּלְתֶּנוּ מִיָּדָם , לָכֵן יָדַעַתְּ דָּעוּ כִּי גַם
אִנְהִנוּ נֶסוּג מֵאַחֲרֵיכֶם כַּאֲשֶׁר תָּבוּ אַתֶּם .

שִׁיחָה

ש - עַל מָה הָבּוּ הַנְּעָרִים ?

ע - הֵם הָבּוּ אֶת חֲבֵרֵיהֶם הַקָּטָנִים מֵהֶם
וַיִּבְאוּ נְעָרִים חֲזָקִים מֵהֶם וַיִּכּוּ אוֹתָם כִּי
כָּל מַכָּה יָכֹחַ גַּם הוּא .

ש - מָתִי תּוֹבֵאנָה הַמַּטּוֹת הַחֲדָשׁוֹת אֲשֶׁר קִנְיָתָה
אִמָּךְ ?

ע - שְׁתֵּי מַטּוֹת כָּבֶד הוֹבָאוּ , וּשְׁתֵּים הָאֲחֵרוֹת
הֵנָּן מוֹבָאוֹת עִתָּה .

ש - הַנְּעָרִים הָרָעִים הָאֵלֶּה הִשְׁלָכוּ מִגִּנָּנוּ , כִּי
גִּידְעוּ לְשׁוֹמֵר גִּנָּנוּ כִּי הֵם עָקְרוּ אֶת כָּל

הַפְּרָחִים הַיָּפִים הֵגֶם הָבוּ ?

ע - הַשּׁוֹמֵר אָמַר לְהַכּוֹתָם , וַיַּחֲלוּ לְבָבוֹת
וַיִּבְטְחוּ כִּי לֹא יוֹסִיפוּ עוֹד לַעֲקוֹר אֶת
הַפְּרָחִים , וַיִּרְחַם הַשּׁוֹמֵר עָלֵיהֶם , אֲבָל
הַשֵּׁלֶף הִשְׁלָכוֹ

ש - הַסְּפָרִים אֲשֶׁר הִשְׁאֵלְתִּיכֶם עוֹד לֹא הוֹשְׁבוּ
לִי , חֵלָא הַבְּטָחָתוֹנִי כִּי הַיּוֹם תִּשְׁיָבוּם
לִי , וּמַהֲוֶה לֹא הוּבְאוּ לִי

ע - סְפָרֶיךָ יוֹשְׁבוּ לָךְ הַיּוֹם בְּעֶרֶב , כִּי אֶתְמוּל
בִּבְקָר הִחֲלָה אֲחוֹתִי לְקַרְאָם , וְעַד הָעֶרֶב
תִּכְלָה לְקַרְאָם בָּם .

שַׁעוֹר חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים!

בנין התפעל (افعل)

تصريف התנפל (سجد - هجم على)

עבר - התנפלתי התנפלת התנפלת התנפל
התנפלה .

התנפלנו התנפלתם התנפלתן התנפלו

עתיד - אתנפל תתנפל תתנפלי יתנפל
תתנפל

גתנפל תתנפלו תתנפלה יתנפלו
תתנפלה .

צווי - התנפל התנפלי התפלו התנפלה

בינוני - מתנפל מתנפלה מתנפלים מתנפלות

تصريف התרצה

עבר - התרציתי התרצית התרצה
התרצתה התרצינו התרציתם התרציתן
התרצאו .

עָתִיד - אֲתֵּרָא תִּתֵּרָא תִּתְרָא יִתְרָא
תִּתְרָא תִּתְרָא נִתְרָא תִּתְרָא תִּתְרָא
יִתְרָא תִּתְרָא

צוּרִי - הִתְרָא הִתְרָא הִתְרָא הִתְרָא
בִּינוּנִי - מִתְרָא מִתְרָא מִתְרָא מִתְרָא

ملاحظات (١) تصاغ صيغة التفعّل بإضافة المقطع (הִת)

على أول الفعل الأصلي . وتحرك فاء الفعل
الأصلي بحركة البتّاح في جميع الأزمنة . فإذا كانت
عين الفعل الأصلي حرفاً من الحروف א , ה , ח ,
ע , ר حركت فاء الفعل بالقامص مثل הִתְרָא

(٢) الأفعال التي عينها واو أو الأفعال ذوات المثّلين
تصاغ في صيغة التفعّل من أربعة حروف مثل
התקומם ، התבולל

(٣) في الأفعال التي فاؤها ، שׁא או ם . يوضع حرف
التاء من התפעّل بعد فاء الفعل مثل השתמר ،
השתמר

(٤) في الأفعال التي فاؤها (לא) تبدل التاء من התפעّل

بطاء (נא) وتوضع بعد فاء الفعل مثل הצמדק ،

وذلك لتسهيل النطق

מלים

התהלל	افتخر (اعتبر)	התערב	خالط تداخل
התהלך	تمشى	התקומם	قاوم (קום)
התפלל	صلى	התאונן	اشتكى (און)
התחנן	توسل	השתפר	اكتسب (שכר)
התפאר	افتخر	השתומם	اندهش (שמם)
התראה	أظهر نفسه	הסתתר	اختبأ (סתר)
סלח	غفر	הצטיק	اعتذر (צדק)
תבדל	قسم - فصل	ריב	عراك - دفاع
מדי	عندما	מול	} ضد - عكس
הם	سكوت	זבח	
		לעמח	

מلاحظة :

אח , אחה , הוי , אויה , אבוי , הוהו , אי
 هذه الكلمات كلها تدل على معنى واحد هو آه , يا حسرتا ,
 يا أسفا .

קריאה ושיחה

מי הוא האיש המתהלך בגנבים ?
זה דודנו אשר ישב מארץ אפריקה
אחותך מתהללת ומתפארת בקמטה הגדולה ,
ואולם אתמול שאלה אחי דבר , ותבוך ולא
ידעה מה לענות , נישתומם אחי מאד ויאמר :
« הגם דבר קטן כזה לא תדעי ? בהתהלכי
אתמול פיער בזה אלי בן שכננו ויחל לריב עמי
על אשר לא השיבותי לו את ספרו , ואצטדק
לפניו באמרי, כי אחותי עודנה קוראה בספרו, אך
הוא קצף עוד יותר בשמעו את הדבר הזה ויקרא :
« הלא הספר שאול רק לך ולא לאחותך ,
ואיך נתתו לה ?

וארא כי נער רע הוא , ואסב פני מנגדו ,
ואלך , אך הוא התנפל עלין מאחרי ויפני , אז
מהרתי ללכת אל אביו ואתאונן לפניו על בנו
הרע . ויקרא לו אביו וישאלהו :

למה הפית את הנער הזה ?
ויצטדק הנער ויתחנן אל אביו ויבך ויאמר :

« סִלַּחנָא וְלִי , אָבִי , לֹא אֹסִיף עוֹד עֲשׂוֹת
כְּזֹאת » אָךְ אָבִיו לֹא סָלַח לוֹ וַיַּעֲנֶשְׁהוּ

חֵלָא אֲמַרְתִּי לָכֶם : אֵל תִּתְעַרְבוּ בְּרִיב לֹא
לָכֶם ! וְאַתֶּם הִתְעַרְבְתֶּם בְּרִיב אֲשֶׁר רָבוּ הַנְּעָרִים
חֲרָעִים אִישׁ בְּאָחִיו וַתָּכּוּ

הַתַּפִּלָּלוֹ לִי וַיַּעֲזָרְכֶם . אֲנִיחָנוּ מִתַּפִּלָּלִים תַּפִּלָּה
קִצְרָה בְּשִׁכְבֵּנוּ גִישׁוֹן וּבְקוֹמָנוּ מִשְׁנָתָנוּ , וְגַם
לִפְנֵי אֲכִלָּנוּ וְאַחֲרֵי אֲכִלָּנוּ נִתְפַּלֵּל תָּמִיד וְנוֹדָה
לִי

אַתֶּם מִתְאוֹנְנִים תָּמִיד עַל אַחֵיכֶם הַקָּטָן , כִּי
עָצַל הוּא , וְאַתֶּם אֵינְכֶם שׁוֹכִים מִמֶּנּוּ

הַנָּשִׁים הָעֲנִיּוֹת הָאֵלֶּה מְשַׁתְּכֹרוֹת לָחֶם לְבֵיתָן
בְּמִכְרָן תַּפּוּחִים לְתַלְמִידֵי בֵּית הַסֵּפֶר

דוּדֵי קִנְיָה אֶת הַבַּיִת הַזֶּה בְּמַחִיר עֲשָׂרַת אֲלָפִים
וְחֲמִישׁ מֵאוֹת דוּלָר , וַיִּמְכְּרֵהוּ בְּמַחִיר אֶחָד עָשָׂר
אֲלָף וּשְׁבַע מֵאוֹת דוּלָר , כִּמְכָה הַשְּׁתֵּכָר בַּבַּיִת
הַזֶּה ? אֲלֵף וּמֵאתַיִם דוּלָר

תַּלְמִידֵי הַיֵּקָר , בְּמִכְתָּבָךְ מְצֵאתִי שְׂגִיאוֹהָ גְדוֹלָה
אֲתָה כְּתִבְתָּ לֵאמֹר : « מְחַר נִתְפַּלֵּל אֵל אֲבוֹתֵינוּ ,
וְאֲנִכִּי חֵלָא אֲמַרְתִּי לָךְ , כִּי אֵין לְהַתְפַּלֵּל בְּלִתִּי

אם (פֶּט) לִי לְבַדּוֹ וְלֹא לְבְנֵי אָדָם • לָכֵן עָלִיךְ
לְכַתּוּב : מָחָר נִבְקָשׁ מֵאַתּ אֲבוֹתֵינוּ , או :

« נִשְׁאַל מֵאֲבוֹתֵינוּ » או : « נִתְחַנֵּן אֶל אֲבוֹתֵינוּ »
סֵלַח לִי , מוֹרֵי הַיָּקָר , לֹא אוֹסִיף לְכַתּוּב
שְׂגִיאַת פְּזֹאת

וְעוֹד שְׂגִיאַת גְּדוּלָּה מְצֹאתִי בְּמִכְתָּבְךָ , אַתָּה
כּוֹתֵב : « לֹא יָדַעְתִּי אָנָּה הִסְתַּתְּרוּ אִמִּי , וְאֲנִכִּי
כָּבֵד הוֹרִיתִיךָ לְהַבְדִּיל בֵּין « אָנָּה » וּבֵין « אִיפֹה »
כִּי « אָנָּה » יֹאמַר בְּשִׁטְלָנוּ אִישׁ לְמָקוֹם אֲשֶׁר הוּא
הוֹלֵךְ אֵלָיו , וְאוּלָּם « אִיפֹה » יֹאמַר עַל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר כָּבֵד יוֹשֵׁב בּוֹ הָאִישׁ • וְעַתָּה הֲלֹא תִּבִּין
כִּי אֵין לֵאמֹר , « אָנָּה הִסְתַּתְּרוּ » כִּי אִם :
« אִיפֹה הִסְתַּתְּרוּ » וְכֵן לֵאמֹר

« אִיפֹה הִלְכוּ » כִּי אִם : אָנָּה הִלְכוּ . וְאִמָּנָם
הַשְׁתוּמְמִתִּי לְמִצָּא בְּמִכְתָּבְךָ שְׂגִיאַת גְּדוּלָּה פְּזֹאת ,
וְאִינִנִּי יוֹדַע בְּמָה תִּצְטַדֵּק . גַּם אֲנִי מִשְׁתוֹמֵם עַל
שְׂגִיאַתִּי זֹאת וְאֲנִי נִבְלָם מְאֹד

תרגום

ترجم إلى العبرية

تمشينا أمس في الغابة نحو ساعتين ، وعند رجوعي إلى البيت
أحضر إلى خطاب من صديقي . وعندما بدأت في قراءة الخطاب
تعجبت لأن صديقي يشتكى في هذا الخطاب لأنه لم يتسلم مني أى
خطاب وأنا أعرف أنني كتبت له قبل ذلك ثلاثة خطابات . ولا
أستطيع أن أفهم ذلك .

في أثناء ذهابي من المدرسة هجم على فتیان أشرار وضربوني
فبدأت في الصراخ . ورأى الفتیان أن كل أصدقائي جاءوا لنصرتي
نخافوا وجروا وأختبأوا خلف الجبل ، فبحثنا عنهم فلم نجدهم ..
هذا الرجل المسكين يكتسب أربعين ملياً فقط في اليوم . وبهذه
النقود عليه ان يطعم خمسة أبناء

שעור נשמה ועשרים

الأفعال التي فاؤها ياء (ي) في صيغة התפעל

تصريف התנדע

עבר - התנדעתי - התנדעת - התנדעת - התנדע
התנדעה

התנדענו - התנדעתם - התנדעתן - התנדעו
עתיד - אתנדע - תנדע - תנדעי - יתנדע
תתנדע

נתנדע - תתנדעו - תתנדענה - יתנדעו
תתנדענה

צווי - הנדע - התנדעי - התנדעו - התנדענה
בינוני - מתנדע - מתנדעה - מתנדעים - מתנדעו

ملاحظة : بعض الأفعال التي فاؤها ياء (ي) تتغير الياء إلى
واو صائتة في صيغة התפעל مثل התנדע من
الفعل ידע ומثل התנכח من الفعل יכח ומثل
התנדה من الفعل ידה

מלים

חרות	חריה	התחפר	اختلط
נצח	انتصر على	התמלט	اختفى
ממשלה	حكومة	התיעץ	استشار
הדעים	أفاظ - آثار	התגלב (אל)	تسلل
בז	احتقار	התפרך	افتخر
אויב	عدو - خصم	השתחנה	سجد
ערף	عنق - رقبة	התנשא	ارتفع
אליל -	صنم - تمثال كذب	התנודה	اعترف
ירח	قمر	התנפר	تنكر
דבש	عسل	אלף	تعلم
נשיא	رئيس - زعيم	ספרה	تاريخ
מדינה -	دولة - ولاية مقاطعة - قطر	נוצרי	نصراني
צבא	جيش - جند	אגדה	عصية
		פלק (מעל)	تخلص من
		עבדות	عبودية

קריאה

באשר באו אחי יוסף אליו , השתחוו לפניו

אפים ארצה

י' צונו לאמר : « לא תשתחוּו לאל אחר ! »
כַּאֲשֶׁר בָּרַךְ יַעֲקֹב אֶת יְהוּדָה בְּנוֹ לִפְנֵי מוֹתוֹ ,
אמר לוֹ : « יָדֶךָ בְּעֶרְףְּ אוֹיְבֶיךָ , יִשְׁתַּחוּו לָךְ בְּנֵי
אָבִיךָ

הַנְּבִיאִים הוֹכִיחוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר מִדּוּעַ
אַתֶּם מִשְׁתַּחֲוִים לְאֱלִילִים וְלִשְׁמָשׁ וְלִזְרַח ? הֲלֹא
בָּזָה אַתֶּם מִכַּעֲסִים אֶת י' , אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶתְכֶם
מֵעֲבָדוֹת לְחָרוֹת , וַיִּתֵּן לָכֶם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת ,
אֶרֶץ זֵבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ . וְאִם יִתְקַצֶּף , יִתְנַפֵּר
עֲלֵיכֶם וְלֹא יוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם , וְאִזּוֹ תִּתְּמַכְּרוּ בְּיַד
אוֹיְבֵיכֶם וְגֵרֶשׁוּ אֶתְכֶם מִן הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת

בִּשְׁנַת אָלֶף שֶׁבַע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים וְשֵׁשׁ לְסִפְרָת
הַנוֹצְרִים , הִתְחַכְּרוּ יוֹשְׁבֵי שְׁלֹשׁ עָשָׂרָה מְדִינֹת
אֲמֵרִיקָא לְאַגָּדָה אַחַת , וַיִּתְּעֲצּוּ לְפָרֵק אֶל עַל
אֲנָגְלִית מֵעֲלִיהֶם , וַיְשִׁימוּ אֶת גִּיאורְגַּ וְנְשִׁיגְטוֹן
לְשֵׁר הַצָּבָא , וַיִּלָּחֲמוּ בְּאֲנָגְלִים וַיִּנְצְחוּם . וְאַחֲרֵי
צֵאתָם מֵעֲבָדוֹת לְחָרוֹת , בָּחֲרוּ בְּנְשִׁיגְטוֹן לְהִיּוֹת
נְשִׂיאָ לָהֶם , וַיִּקְרְאוּ לְמִמְשָׁלָתָם אֲרֻצוֹת הַבְּרִית
(חֻכְמוֹת הַמְּלָכִים) אֲשֶׁר בְּאֲמֵרִיקָה הַצְּפוֹנִית

אֲחֻזָּתִי ! אֵל תִּתְּחַכְּרָנָה לְנִעְרוֹת הָהֵן , כִּי עֲצָלוֹת

הֵן . — בְּרֹאשׁוֹנָה הַתְּנַכֵּר יוֹסֵף אֶל אָחִיו , אַךְ
אַחֲרֵי כֵן בָּא בְּנִימִין אֵלָיו הַתּוֹדֶעַ אֲלֵיהֶם .

אִם שָׁגִיתָ וַתִּחַטָּא לְהוֹרִיף וּמוֹרִיף , הַתּוֹדֶה
עֲוֹנְךָ וַיִּסְלַח לָךְ . —

בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה הַתְּנַכֵּב אִישׁ אֶל בֵּית עָנִי
לְגַנֵּב , וּבַעַל הַבַּיִת טָרֵם יִישָׁן , וַיִּקְרָא אֶל
הַגַּנֵּב וַיֹּאמֶר לוֹ : « רַעִי , אַתָּה כָּא אֶל
בֵּיתִי לְמַצָּא בַלֵּילָה דְּכָרִים אֲשֶׁר אָנִי גַם בַּיּוֹם
יֵלֵא אוֹכֵל מִצָּא » . —

הַתְּמַלְטוֹ , רַעִי , כִּי הַנְּעָרִים הַשׁוֹכְבִּים
רוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ לְהַחֲנִיף עָלֵינוּ . —

הָמָן הַתִּיעֵץ אֶת חֲכָמָיו וְאֶת זָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ ,
מָה לַעֲשׂוֹת בְּמַרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי עַל מֵאֲנוּ לְהַשְׁתַּחֲוֹת
לְפָנָיו , וַיַּעֲצוּהוּ לַעֲשׂוֹת עֵץ וּלְתַלּוֹת אֶת מַרְדֵּכִי
עָלָיו , וַיְהַפֵּךְ הַדָּבָר וַיִּתְּלָה הוּא עַל הָעֵץ , אִישׁוֹ
הַכִּין לְמַרְדֵּכִי .

תורה

ترجم إلى العبرية

لا تختلطوا بالناس الأشرار ولا تمشوا في طرقهم .

أخواتي يختلطن دائما بصديقات طيبات ومجتهدات .

أراد هامان أن يقتل كل اليهود لأن مردخاي اليهودي لم يسجد له .

قال شاؤول لصويل : ارجع معي فأسجد لله ..

كان أخي يلعب في الشارع كل اليوم وكان خائفا من أن يعاقبه أبواه فتسلل إلى حجرته سرا .

هزم الجيش المصري اليهود وانتصر عليهم في مواقع كثيرة عام ١٩٤٤

تسلل الفتيان الأشرار إلى حديقة جارهم ومرقوا تقاطعا وعندما رأوا حارس الحديقة آتيا جروا بعيدا واختفوا

שעור נשבעה ועשרים

(تابع) صيغة התפעל

מלים

התגדל	תקבר - فاخر اعتز	התגדל	אחترم - افتخر	התגדל
התנפח	جادل	התנפח	תקדס - تطهر تزوج	התקדש
עזר (עורות) جلد		עזר (עורות) جلد	ارتفع - تكبر	התרומם
ששון	فرح - سرور	ששון	تحفظ - احترم	השתמר
ירדן	الأردن	ירדן	حزن - انعم	התעצב
רשע	مذنب مجرم	רשע	ابتاع - سلم نفسه	התמכר
מהור	ظاهر	מהור	تقاسم - تساهم انقسم	התחלק
טמא	نجس	טמא	رتاح - تاب	התנחם
צמח	نبت - نما	צמח	احتد - غضب	התקצף
גבור	قوى	גבור	اغتنى - أثرى	התעשר
עמק	وادی	עמק	افتقر - احتاج	התרושש
רבות	بلطف - برقة	רבות		
קלון	خزي - عار	קלון		

קריאה

לפני עזר בני ישראל את הירדן , אמר

לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ : « הַתְּקַדְּשׁוּ ! » . רַעִי , אִם
קָרָה לָךְ אָסוֹן . אֵל תַּתְּעִיב אֵל לְבָךְ ,
הַתְּנַחֵם , וְהַתְּפַלֵּל אֵל יְיָ , וַיִּהְיֶה לָּךְ אֶת
הָאָסוֹן לְשִׁשּׁוֹן .

שְׁלֹשָׁה אֱלֹהִים שָׁנָא יְיָ : עֲשִׂירַת מִתְרוֹשְׁשִׁים ,
רִשָּׁע מִצְטַדֵּק , וּפּוֹרֵעַ מוֹסֵר מִתְחַסֵּד .

הַבְּהֵמוֹת מִתְחַלְּקוֹת לְמַהוּרוֹת וְלִטְמָאוֹת .
הַמַּהוּרוֹת הֵן אוֹתָן אֲשֶׁר תֹּאכְלֶנָּה , וְהַטְּמָאוֹת
הֵן אוֹתָן אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלֶנָּה . —

אֵל תַּתְרוֹמֵם לִפְנֵי גְדוֹלִים וְאֵל תִּתְגַּדֵּל לִפְנֵי
מְבִינִים , פֶּן תְּהִי לְבוֹז !

דִּחְכְּכֵם מֵאַרְיֵה אֶף , דִּחְכְּסִיל יִמְהַר לְהַתְקַצֵּף ,
וַיִּתְנַפֵּל עַל רַעְיוֹ עַל לֹא דָבָר . —

אֵל תִּתְקַצֵּף עַל רַעָה גַם תֹּאמַר כִּי עָשָׂה
לָּךְ רַעָה . עֵץ אֶחָד , הִצּוֹמַחַ עַל רֹאשׁ הַר
הַתְּפֹאֵר וְהַתְּגַדֵּל בְּנִבְהוֹ לֵאמֹר : « גְּבוּהָ אֲנִי
מִכָּל עֵצֵי הַשָּׂדֶה » .

וַיַּעַן הָהָר וַיֹּאמֶר לוֹ : « הֲלֹא גְבוּהָךְ מִיַּדִּי

לָךְ , רָדָה אֶל הָעֵמֶק וְרֹאִיתָ כִּי גָמוּךְ אִתָּה
מְאֹד .

אֲחֹתִי , מָחָר יָבֹא אֲחִינוּ לְהַתְנוּחֹת אֶת
עֲוֹנוֹ , וּלְהַתְחַנֵּן אֵלֶיךָ , וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ סְלִיחָה
וְאֵת הַשְׁתַּמְרִי מִדְּבַר אֲתוֹ קָשׁוֹת , אֶל תִּתְקַצְּפִי
וְאֶל תִּגְעַרִי בּוֹ , דְּבָרִי אֵלָיו רַבּוֹת וְסִלְחִי
לְעוֹנוֹ , כִּי אֲחִיךָ הוּא .

רַעִי אִיּוֹב הַהוֹפָּחוֹ עִמּוֹ יָמִים רַבִּים , וְלֹא
יָכְלוּ לוֹ , עַד אֲשֶׁר עָנָה אוֹתוֹ יי מִן הַסְּעָרָה
אֶל תַּחְגִּבֵּל עַל רַעִיךָ , פֶּן יִשְׁנֹאוּךָ . —
הַחֲכָם אֵינָנו מַחֲנִשָּׂא עַל כָּל אִישׁ , וּבְעֵינֵי כָל
יַכְבֵּד , וְהַכְּסִיל בְּהַחֲנִשָּׂאוֹ לֹקֵחַ לוֹ קָלוֹן . —
אֶל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחִכְמָתוֹ , וְאֶל יִתְהַלֵּל
הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ , אֶל יִתְהַלֵּל עָשִׂיר בְּעֶשְׂרוֹ ,
כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל יי .

ההרגום الترجمة

שעור ראשון

הַנְּעָרִים יוֹשְׁבִים בְּבֵית הַסֵּפֶר וְהַמּוֹרֶה עוֹמֵד .
מִי לוֹמֵד עוֹד בְּבֵית סֵפֶרָה ? בְּבֵית סֵפֶרִי לוֹמְדִים
שְׁמוֹנָה עָשָׂר תַּלְמִידִים לְבֵד מִמֶּנִּי . אֲנִי
אוֹהֲבִים אֶתְכֶם מְאֹד וְאַתֶּם אֵינְכֶם הוֹלְכִים
אִתָּנוּ , כִּי הֵנָּכֶם יוֹשְׁבִים תָּמִיד אֶצֶל הַנְּעָרִים
הֵם הַלוֹמְדִים בְּבֵית סֵפֶר אַחֵר . הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
אַתָּה הוֹלֵךְ עָלָיו יָפָה מְאֹד וְגַם אֲנִי אוֹהֵב
לְהֵלֶךְ עָלָיו .

בֵּת דוֹדָתִי הַיּוֹשֶׁבֶת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל כּוֹתֶכֶת
לָנוּ מִכְתָּבִים בְּשִׁפְת עֵבֶר , בְּמִכְתָּבָה הָאֲחֵרוֹן
מִיּוֹם הָאֶחָד עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָאֲחֵרוֹן , הִיא ,
כּוֹתֶכֶת כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֵם יוֹשְׁבִים בּוֹ יָפָה
מְאֹד , לִפְנֵי בֵּיתָה וְאַחֲרָיו יֵשׁ גַּנִּים , עֲצִים
וּפְרָחִים יָפִים וְגַם הָרִים רַבִּים שָׁם .

שעור שני

אֲמֵנוּ הַחֲכָמָה שׁוֹמְרֵתֵנוּ מִחֲבָרִים רָעִים וְלִכֵּן הִיא

שולחת תמיד את בני שכנינו מביתנו , ואנחנו
שומעים לקולה ואיננו הולכים עמם ואיננו
יושבים אצלם .

עתה הנני לבדי בכל הבית הגדול הזה ,
ונאני שומרהו .

בת דורי הקטנה חרוצה מאד , היא לומדת
שלוש שפות , וגם יודעת היא לקרוא ולכתב
עברית , לבן אוהבים אותה כל יודעיה .
המורים אוהבים את תלמידתם הטובים ולא
אוהבים את תלמידתם הרעים .

שעור שלישי

מורנו שולחנו אליה לשאלה מדוע אינך
הולך אל בית הספר, זה שלשה ימים .
אני שואל ממך לעזרני בלמדי את לקחי
פי חולה אני היום בראשי . כל יודעיהם
אומרים , פי אין בכל העיר תלמידים עצלים
במוכס .

הנני שולח לך , רעי היקר , את הספר

אֲשֶׁר אַתָּה שׂוֹאֵל מִמֶּנִּי . אֲנִי עֵיף עִתָּה
מְאֹד אֲנִיחָנוּ שׁוֹמְעִים בְּאָזְנֵינוּ וְהוֹלְכִים בְּרַגְלֵינוּ .

שְׁעוֹר חֲמִישִׁי

לוֹ שְׁלַחְתֶּם לָנוּ אֶת הַכֶּסֶף בְּעֵתוֹ , כִּי
עִתָּה עֲזָרְנוּ בּוֹ הָאִשָּׁה הָעֲנִיָּה , אֲנִל אַתֶּם
לֹא שִׁמַּעְתֶּם בְּקוֹלֵנוּ , וְאַתֶּם גּוֹחֲנִים לָנוּ אֶת
הַכֶּסֶף אַחֲרֵי אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת , וְעִתָּה כָּבֹר
: הִלְכָה הָאִשָּׁה מָזָה .

אַתָּה הַמּוֹב בְּכָל שַׁבָּעָה עֲשָׂר חֲתַלְמִידִים
הַלּוֹמְדִים בְּבֵית סֵפֶרְנוּ . הַנְּעָדִים הַמּוֹבִים יוֹשְׁבִים
בְּבֵית הַסֵּפֶר וְלּוֹמְדִים , אֲבָל הַנְּעָרִים הָרַעִים
הֵם תָּמִיד בִּגְנוֹן עַל הָעֵצִים וְקוֹרְעִים אֶת בְּגָדֵיהֶם
הַתַּלְמִיד הַזֶּה לּוֹמֵד אֶת לִקְחוֹ לְבָדוֹ וְאֵין עוֹזֵר לוֹ
בְּקִיץ לּוֹכְשִׁים אֲנִיחָנוּ הַבְּגָדִים הַלְּבָנִים ,
וּבַחֲרֹף לּוֹכְשִׁים הַבְּגָדִים הַשְּׁהוּרִים .

אָחִי הַגָּדוֹל עוֹזְרֵנִי תָּמִיד בְּלִמּוֹדִי .

אֲנִי שׁוֹלֵחַ לְךָ מִכְתָּב בְּכָל חֹדֶשׁ .

יש בספרי הקדש ספורים קצרים ותמונות
יפות .

שעור ששי

ביום השנים עשר לחדש הזה יעזב אחי
את העיר הזאת , כי אבי שולחם ללמד
בבית הספר הגדול אשר בעיר דודי .
היום גלפוש את בנדינו תחדשים , כי היום
חג גדול . — מדוע אנחנו הולכים היום לבית
הספר ?

הבית הזה עזוב מיושביו , כי אדון הבית
איש רע הוא .

אל תחשוב , רעי , כי שבתיה , אם
לא שבתני למה לא פתכת כל מכתב מאז
הלכתי לעיר אחרת . שמענו כי אומר אתה
למכור את ספריה הישנים , אל נא תמכרם
במכרם תשאלנו . —

ספרי הקדש קרוע , מי קרעו ? אחותך
הקטנה קרעתהו .

שְׁעוֹר שְׁבִיעִי

שָׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ לָךְ עֵתָה סֵפֶר חֲדָשׁ ,
שֶׁלַּחְדּוֹ נָא אֵלַי , כִּי חֲפִיץ אֲנִי לְקַרְאוֹ .

אֲנִי , רַעִי , זָכָר נָא אֶת אֲהַבְתִּנּוּ הַיְשָׁנָה
וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנִי . . . הַנֶּעַר הַזֶּה עֲזַב אֶת בֵּית
הַסֵּפֶר לִפְנֵי שְׁמוֹנָה הַדָּשִׁים וּבָכָר שָׁכַח כָּל
אֲשֶׁר לָמַד .

שָׁמַעֲוֹנִי , חֲבֵרִי , כִּי חֲפִיץ אֲנִי לְקַרְא
בְּאֲזְנֵיכֶם סֵפֶר יִפָּה מְאֹד . אֵל תַּחֲשׁוּב כִּי
שְׁכַחְתִּיךָ וְכִי אֶעְזָבְךָ , שְׂאֵל אֶת פִּי חֲבֵרִיךָ
וְתִשְׁמַע מִפִּיהֶם מַה גְּדוֹלָה אֲהַבְתִּי אֵלֶיךָ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה .

הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שֹׂמְחִים כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם אִם
גַּם עֲנִיִּים הֵם .

שְׁעוֹר שְׁמִינִי

אָבִיךָ קָרָא אֶת מִכְתָּבְךָ וַיִּמָּצֵא בּוֹ שְׂגִיאוֹת
רַבּוֹת . מָחָר אֲשַׁלַּח לָךְ סֵפֶר , וְקָרָאתָ בּוֹ

וּמִצָּאתָ בּוֹ סְפוּרִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר עוֹד לֹא
יָדַעְתָּ . —

אִם חֲפִצָּתָ לְכַתֵּב מִכְתָּב אֶל דּוֹדְנִי , שֶׁאֵל
אֶת אֲבִיךָ וְאָמַר לָךְ אֵיפֹה הוּא עָתָה . —
תִּמְכּוֹנִי , רַעִי , וְעֲזָרוּנִי , וְיִדְעָתִי כִּי לֹא
שִׁכַּחְתוּנִי .

מוֹרְנִי ! תִּלְמִידְךָ הַחֲדָשׁ הוֹלָה , שֶׁלָּחָהּ
הַפִּיטָה , וְשָׁכַב עַל מִשְׁתּוֹ . — אֵינָנו חוֹלָה ,
רַק עֵצֶל הוּא וְאֵינָנו חֲפִיץ לְלַמֵּד . — בְּמִצְוָה
אֶת רַעֲךָ וְאָמַרְתָּ לוֹ כִּי אָבִי זָכַר אֶת דּוֹדוֹ
וַיִּתְמַכְּהוּ וְשָׁמַח לְבוֹ מְאֹד .

קָרָאתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְאִמְצָא בּוֹ שְׂגִיאוֹת רַבּוֹת
הֵלֵא לְמַדְתָּ אֶת תּוֹרַת הַלְּשׁוֹן .

אִם חֲפִיץ אַתָּה כִּי יַעֲזְרֶךָ יי זָכַר אֶת רַעֲךָ
הָעֶנִי וְעֲזָרְהוּ , אֲזִי יִזְכָּרְךָ גַּם יי וְעֲזָרְךָ .

שְׁעוֹר תְּשִׁיעִי

אֶתְמוּל בַּבֶּקֶר הָיָה דּוֹדְנִי בְּבֵית סִפְרִנִּי ,
וַיֵּרָא אֶת אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשִׂים וְאֲשֶׁר אֲנִי

לומדים נישמח מאד באמר לו המורה כי
חרוצים אנחנו , הוא שאלני דברים אחרים ,
ואענהו על כל אשר שאלני , אז אמר אלי
יען אשר ראיתי מה חרוין אתה , לבן אקנה
לך ספר חדש ושעון זהב פשעון אשר לבני-
היינו אתמול בגן דורנו , ונרא שם פרחים
יפים . ראה , אבי , את דמנוכה חיפה הזאת
אנא , קנה נא לי . הלא אמרתי לך :
אל תשחו מן הפנים הרעים האלה ואתם
שתיחום ותחלו . עתה ראו את אשר עשיתם.
מה עושים אתם אחרי האכל ?

מדוע לא היית אתמול בבית הספר ?
למה תבכה , ילד . — הריא אחי באשר
היית בעירו ?

שעור עשירי

דודי הוא איש טוב מאד : הולך פעם
בשבוע , מבית לבית , לאסוף כסף למען
העניים והחולים אשר בעירנו . נהי היום ויחל

דודי , ויבכו כל העניים ויאמרו . אָנָּה יי , רָפָא
נָא אוֹתוֹ , לְמַעַן לֹא נֶאֱבַד כִּי אִישׁ לֹא
יֵאבֶה לַעֲשׂוֹת לָנוּ כְּאִשֶּׁר עוֹשֶׂה לָנוּ הָאִישׁ
הַטוֹב הַזֶּה . וַיִּשְׁמַע יי אֶת תְּפִלָּתָם וַיִּרְפָּאֵהוּ
וַעֲתָה יֵאָסֹף עוֹד כֶּסֶף לְמַעַנִּי .

הֲלֹא שְׂאֵלְתִּיךָ לְשָׁלוֹם לִי אֶת סִפְרִי וְאִתָּה
לֹא עָנִיתָנִי דָּבָר , הָאֶבֶד הַסֵּפֶר מִבֵּיתְךָ ?
מִבֵּיתִי לֹא יֵאבֶד אֲבָל לֹא עָנִיתִיךָ יַעַן כִּי
הָיִיתִי חוֹלָה יָמִים רַבִּים .

אִם תַּעֲשֶׂה הַדָּבָר הַזֶּה אֶהְבֶּךָ מְאֹד וְגַם כָּל
יְרֵעֵי יֵאָהֱבוּךָ . — קָרִיתִי אֶת מִכְתָּב אָחִיךָ וְלֹא
יִמְצָאֵתִי בּוֹ כָּל שְׂגִיאַתָּה הָאֲמֵנָה יִכְתֹּב אָחִיךָ בְּלִי
שְׂגִיאוֹת ? הַמִּלְכָּה הַזֹּאת לֹא כְּבֹדָה הִיא ,
יֵאָבֵל עִיף אָנִי עֲתָה וְאִין כִּי כֹה לַעֲשׂוֹתָה .

שְׁעוֹר אֶחָד עָשָׂר

מָחָר נּוֹכַל לִישׁוֹן עַד הַשָּׁעָה חֲעָשִׁירִית ,
כִּי מָחָר לֹא גִלַּךְ לְבֵית הַסֵּפֶר . הִיָּה טוֹב
לְכָל אִישׁ וְהָיִיתָ אֲדוּב לְכָל , אֲךְ אִם תִּהְיֶה
דָּע אֲזַי רַק יִירָאוּךָ הָאֲנָשִׁים אֲבָל לֹא יֵאָהֱבוּךָ

בְּלֶכֶת אחי הַקְּטָנִים בְּחוּץ , אֶתְמוּל בְּעֶרְב
וַיֵּרְאוּ וַהֲנִה שְׁנֵי אָנָשִׁים שְׂחוּרִים עֹמְדִים
לִפְנֵיהֶם , וַיֵּרְאוּ מִפְּנֵיהֶם וַיִּכְבּוּ . וַיֵּצֵא דוֹדִי
מִבֵּיתוֹ וַיֵּרְאֵם וַיֹּאמֶר : לָמָּה יִרְאֲתֶם מִפְּנֵי הָאָנָשִׁים
הָאֵלֶּה ? דַּע כִּי מֵאַרְצָן אִפְרִיקָה הֵם וְלֹא
יַעֲשׂוּ לָכֶם מְאוּמָּה וַיַּחְדְּלוּ אחי לִבְכוֹת וַיַּעֲנוּ :
עֲתָה נִדַּע וְלֹא נֵירָא עוֹד . .

רַעִי הָיָה אֶתְמוּל אֶצְלָנוּ . וַיֵּשֶׁב אִתִּי שְׁתֵּי
שָׁעוֹת , וַיַּעֲזֹרְנִי לַעֲשׂוֹת אֶת מְלָאכְתִּי , וְאַחֲרֵי
בֶן קִרְאֲתָנוּ אָמִי אֶל הַשְּׁלָחַן וְנֹאכַל וְנִשְׁתָּה
וְנִלְךָ הַגָּנָה וְנִצְאָסוּף פְּרָחִים יָפִים .

שְׁעוֹר שְׁנַיִם עָשׂוֹר

הַיּוֹם בִּבְקָר בִּצְאָתִי מִפֶּתַח חֲדָרִי וַאֲרָא וַהֲנִה
אִישׁ זָקֵן יוֹשֵׁב אֶל שְׁלָחַן וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאִנִי
וַיֹּאמֶר אֵלַי : גֵּשׁ אֵלַי וְתֵן לִי אֶת יָדְךָ ,
כִּי אֲנִי דוֹדְךָ מֵאַרְצָן אֲנִגְלִיָּה , וְאַשְׁמַח
מְאֹד , וְאַגִּישׁ אֵלָיו וְאֶתֵּן לוֹ יָדִי , וַיִּקְחֵנִי

על זרעותיו וישקני באהבה רבה , ויתן לי
ספרים יפים .

ואחרי כן אמר לי : מחר אסע אל העיר
הקרובה ואשא את קולי ואבך ואמר : הלא
זאת הפעם הראשונה אשר אני רואה את פניך
ומדוע לא תאבה לשבת אתנו ימים רבים
ויען דודי : אל תבך , בני , עוד אשוב
אתכם ימים רבים , אז חדלתי לבכות ,
ואמי אמרה לי : היום לא תלך לבית הספר
למען תוכל לשמוח בדודך כל היום .

שעור שלשה עשר

אני אסור אליך בשובי מבית הספר .
הלא אמרתי לכם : פי לא תרוצו בחוץ .
ואתם לא שמתם לבכם לדברי ותרוצו ותפלו
אנה אתם רצים רעי ? אנחנו באים עתה
מבית הספר ונשמע פי שב אבינו מדרךכו
ונרין חביתה -- בהיותי בעיר ההיא , סרתי
אל אחיך .

מי דוא הנער הרין לקראתנו ?

זֶה נָעַר רָע וְאֲנִי יָרָא אוֹתוֹ מְאֹד לָכֵן
גִּילָךְ מָזָה .. בְּנִי , אִם יָבֹא אִישׁ וְשָׁאֵל לִי
אָמַר לוֹ כִּי בָּעוֹד שָׁעָה אָשׁוּב תִּבְיָתָה .

לְמִי נָתַתִּי אֶת חֲמִשׁ עָשָׂרָה הָאֲגוּרוֹת אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָךְ אֶתְמוֹל ?

בְּלִכְתִּי הַיּוֹם לְבֵית הַסֵּפֶר , רָאִיתִי אִשָּׁה
עֲנִיָּה עוֹמֶדֶת וּבּוֹכָה , וְאִנִּשׁ אֵלֶיהָ וְאִשְׁאַלָּהּ
מָה לָּהּ , וְתַעֲנֵנִי : שְׁנֵי בָנֵי חָלוּ הַיּוֹם
זַבְּבִיתִי אֵין כֶּסֶף וְאֵין לֶחֶם , וְאֶתֵּן לָהּ אֶת
הַכֶּסֶף וְתִשְׁלַח וְתָרִץ הַבֵּיָתָה .. מִשׁוֹב עֲשִׂיתָ
בְּנִי , בּוֹא אֵלַי וְאִשְׁקֶךָ .

עַל מָה אַתֶּם רַבִּים , נְעָרִים ?

שְׁעוֹר אַרְבַּעַה עָשׂוֹר

מָתִי תַחֲגֹג אֶת יוֹם הַלִּדְתְּךָ ?

כִּפְּאֲשֶׁר יָשׁוּב אָבִי מִדְּרָכּוֹ וְחִנְנּוּ אוֹתוֹ ..
עִירְכֶם קִטְנָה מְאֹד , אֶתְמִיל סִבְתִּיהָ בְּשָׁעָה
אַחַת , וְסִבְנּוּ בְּכָל הָעִיר וְלֹא מִצְאָנוּ דָּבָר
טוֹב , עַד אֲשֶׁר בָּאָנוּ אֶל מוֹכֵר תַּסְפָּרִים

וְנָבֵר סֵפֶר מִזֶּכֶר וְנִקְנְדוּ .

הִלַּכְתִּי הַיּוֹם אֶל רַעֲי לִרְאוֹת אֶת הַסֵּפֶר
הַחֲדָשׁ אֲשֶׁר קָנָה לוֹ אָבִיו , יִשְׁכַּבְתִּי אֵצֶל
שָׁעָה אַחַת וְאַקְרָה אֶת הַסֵּפֶר וְאֶמְצָא בּוֹ
סְפוּרִים רַבִּים יָפִים וְאַשְׁמַח מְאֹד .

שְׁעוֹר חֲמִשָּׁה עָשָׂר

הָאִישׁ הַטוֹב מְדַבֵּר מְעַט וְעוֹשֶׂה הַרְבֵּה .
אֲנִיחָנוּ מְקוּיִם כִּי כָבֵד קִבְּלָתֶם אֶת חֲמִתָּנוֹת
אֲשֶׁר שָׁלַחְנוּ לָכֶם , וְעַתָּה מְחַפִּים אֲנִיחָנוּ
לְמַכְתָּבְכֶם אֲשֶׁר תִּסְפְּרוּ לָנוּ בּוֹ אֵיךְ חֲנִיתֶם
אֶת חֻגְכֶם .

אֲבוֹתֵי הַיִּקְרִים ! מַכְתָּבְכֶם שִׁמְחָנִי מְאֹד ,
וּמֵאָה פְּעָמִים קָרָאתִיו , אֲנִי מְקַנֶּה כִּי גַם
מַכְתָּבִי יִשְׁמַחְכֶם , כִּי יֵשׁ לִי חֲדָשׁוֹת מְזֻבּוֹת
לְסֵפֶר לָכֶם .

חֲתֻמָּתָהּ הָרִאשׁוֹנָה הִיא , כִּי בָאתִי בְּשָׁלוֹם
אֶל בֵּית דוֹדָתִי וְתִקְבְּלָנִי בְּאַהֲבָה רַבָּה .

הַחֲדָשָׁה הַשֵּׁנִיָּה הִיא , כִּי מוֹרֵי הַחֲדָשׁ

הַמְלִמְדֵנִי אֶת הַשָּׁפָה הָאֲנִלִית הַלְלֵנִי מְאֹד
וְיִכַּפֵּר לְדוֹדָתִי כִּי אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת כָּל יִצְוֵי ,
הָאֵין זֹאת חֲדָשָׁה מְשֻׁמַּחַת ?

הַחֲדָשָׁה הַנְּשִׁלִישִׁית וְהָאֲחֵרִינָה הִיא כִּי הַיּוֹם
בְּעֶרְבֹ תַחֲג דוֹדָתִי אֶת יוֹם הַלָּדָת אֶת בְּנָה ,
כִּי הַיּוֹם מָלְאוּ לוֹ שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה ,
וְתִבְקָשְׁנִי דוֹדָתִי לְשִׁיר בְּעֶרְבֹ הַזֶּה לְפָנֵי הַקְּרוֹאִים
שִׁירִים אֲחֵדִים עִם בְּנוֹתֶיהָ .

אֵלֶּה הֵן כָּל חֲדָשׁוֹתַי , וְעַתָּה אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם
דָּבָר : צוּר אֶת אַחֲוֹתַי לַעֲנוֹת אוֹתִי מִהֲרָה
עַל מִכְתָּבִי אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹלֵחַ יְלָה בָּנָה , כִּי
יֹדַע אֲנִי [כִּי עֲצָלָה הִיא מְאֹד לְכַתּוֹב , וְאִם
לֹא תִצְווּהָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר . תִּתְּנֵנִי לְחַפּוֹת
לְמִכְתָּבָהּ יָמִים רַבִּים .

שָׁלוֹם לָכֶם מֵאֵת בְּנֵיכֶם הָאוֹהֲבֵיכֶם .

שְׁעוֹר שְׁשָׁה עָשָׂר

רְעִי הַיָּקָר , קִבַּלְתִּי הַיּוֹם אֶת מִכְתָּבְךָ

וידבריו שפחוני מאד וישוכבו את נפשי ,
רק דבר אחד במכתבך איננו מבאר היטב ,
הנה מבקש ממני לקנות לך ספר יפה למתנה
לאחד מרעיך , אך שכתת לאמר לי פטה
ימי שני חיי רעך ואתה הלא תדע כי יש ספרים
המשעשעים מאד נערים קטנים ונערים גדולים
לא ישעשעו , לכן אינני יודע מה הספר
אשר אבר לרעך .

גם לא אמרת לי פטה אשלם במחיר
הספר , לכן באר נא לי את כל הדברים
האלה , ומלאתי את משאלתך , ועתה אחכה
למכתבך השני וכאשר אקבלנו אעשה כאשר
תצויני .

אני מכרך אותך באחבה רבה , ואני מבקש
מך לקרך בשמי את כל רעיך .
שלום לך מרעך האוהב אותך .

קניתי לבלות מלאכתי עד הצהרים , כאשר
צויתי , אך לא יכלתי , כי יספרי לקח
ממני ואבקשם ולא מצאתים , ועד עתה

אֵינְנִי יוֹדֵעַ מִי לְקַחֵם .

שַׁעֲרֵי שְׁבָעָה עָשָׂר

אֶתְמוּל הָיִינוּ בְּבֵית דֹּדֵנוּ , וְנָשָׁב שָׁם עַד
הַשָּׁעָה הָאַחַת עָשָׂרָה בְּעֶרְב , וְנָשָׁב הַבֵּיתָה ,
וַנֵּרָא וְהָיָה דְּבָרִים רַבִּים גָּבֹה , בְּגָדִים וְכֶסֶף
וְנָרִץ הַחוּצָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַגָּבִיִּים , וַנֵּרָא וְהָיָה
אִישׁ גּוֹשֵׁא בְּגָדִים , וְנָשָׁא אֱלִיו , וְנֶאֱחָז
בְּיָדוֹ , וְנִקַּח אֶת הַדְּבָרִים הַגָּבִיִּים , אָמְנָם
מֵאֵן לְתַתֵּן לָנוּ בְּאֲמָרוֹ כִּי שָׁלוֹ הֵן .

אֲךָ בְּרֹאוֹתוֹ כִּי אָחִי הָלַךְ לְקָרָא לַשּׁוֹמְרִים
בְּלִילוֹת לֹא חָפָה לָשׁוּבוֹ וַיֵּלֶךְ מִתְּרָה לְדַרְכּוֹ ,
כִּי הֵן לֹא כָסִיל הוּא , וַיֵּדַע כִּי אִם יֵאָחֶז
כִּי הַשּׁוֹמְרִים לֹא יִתְּנֵהוּ לְלָכֶת בְּשָׁלוֹם לְבֵיתוֹ .

שַׁעֲרֵי שְׁמוֹנָה עָשָׂר

הַפְּתִימִים הַגָּבִיִּים עָתָה בְּעִירָנוּ , כָּלָם גְּדוֹלִים
הֵם אֲכָל חֲפָתִים אֲשֶׁר גָּבֵנוּ בָּהֶם לְסָנִים קִטְנִים
הֵם . בְּלָכֶתִי מִבֵּיתִי הָיָה הַחֲלוֹן סָגוּר , וּבְשׁוּבִי

רִאִיתִי וְהִנֵּה נִפְתָּח , וְאֵרָא מְאֹד אֹלֵי בָּאוּ
נִגְבִּים אֶל בֵּיתִי וְאֵלֶּךְ אֶל חֲדָרֵי וְאֵרָא וְהִנֵּה
נִגְבִּי כָּל סָפְרִי , לֹא נִשְׁאַר אֶחָד .

בֵּית דֹּדְנוּ נִבְנָה זֶה יָמִים רַבִּים וְעוֹד לֹא
כָּלוּ לִבְנוֹתוֹ , הַפְּתִים חֲבָנִים מְחוּץ לְעִירְנוּ
יָפִים מִן הַפְּתִים הַנִּבְנִים עָתָה בְּתוֹךְ עִירְנוּ .

שְׁעוֹר תַּשְׁעָה עָשָׂר

אָבִי וְאִמִּי נוֹעְצִים תָּמִיד עִם דֹּדְנוּ הַזֶּקֶן
כִּי הוּא נִחְשָׁב וְנִכְבָּד מְאֹד בְּעֵינֵיהֶם וְגַם בְּכָל
עִירְנוּ הוּא נוֹדֵעַ בְּחֻכְמָתוֹ , וּבִבֵּיתוֹ יֵאָסְפוּ
תָּמִיד אֲנָשִׁים רַבִּים לְהִזְעֵן אֹתוֹ . אֲנִי לֹא
אֶעֱשֶׂה דָבָר בְּמִסְרָם אֲנִיעֵן עִם רַעִי חֲגִדוּלִים כִּי
חֻכְמִים הֵם מִמֶּנִּי .

הָיִיתִי אֶתְמוּל בְּבֵית רַעִי וַיֹּאמֶר לִי כִּי
עוֹד נֶעֱשֶׂתָה בִּקְשָׁתִי , וְאֹכַח כִּי לֹא אוּכַל
עוֹד לְבַטֹּחַ בָּכֶם . — הָאֲנָשִׁים הַשּׁוֹבִים יֵאָהָבוּ
וַיִּכְבְּדוּ , וְהָאֲנָשִׁים הָרַעִים יִזְרָאוּ , וְאֹכַל גַּם
יִתְּעִבוּ וַיַּעֲזְבוּ . —

שעור עשרים

בְּלָכְתִּי בַּחוּץ בָּא לִקְרֹאתִי בֶן שְׂכֵנִי ,
וְאֶסּוּג אַחֹר , וַיִּשְׁאַלֵנִי הַנֶּעַר : לָמָּה גָּסוּגוֹת
אַחֹר ? וְאָעַן : נֹכַחְתִּי כִּי נֶעַר עָצֵל אַתָּה
לָכֵן אֲנִי גָּסוּג מֵאַחֲרֶיךָ , וְגַם כָּל חֲבֵרֵי יוֹסֵפוֹ
מֵאַחֲרֶיךָ וַיִּמָּאֲנוּ לָלֶכֶת אִתָּךְ , אִזּוּ גְבוּרַת הַנֶּעַר
וַיִּכְלֹם מְאֹד . .

מַה קָּלָה מְלָאכְתְּךָ ! לוֹ גִּתָּה לִי מְלָכָה
כְּזֹאת , כִּי עָתָה גִּעְשִׁיתָה בְּשָׁעָה אַחַת .

הַכּוֹנֵן , בְּנִי , לְגָסוּעַ אִתִּי אֶל עִיר דּוֹדְכֶם
וְגַם אֶת , בִּתִּי , הִיא גְּבוּרָה , כִּי מְחַר גִּסָּע
וַנִּשְׁאַר שָׁם עַד יְמֵי הַחֹג .

שעור אחד ועשרים

הַשְׁכַּמְנוּ בַּבֹּקֶר וּנְלַבֵּשׁ אֶת אַחֵינוּ הַקְּטַנִּים
וְאַחֲרֵי כֵן הָאֲכָלָנוּם וְנִשְׁקֶם , כִּי כֵן צִוִּיתָנוּ
אֱמֵנוּ . הָאֲמִינוּ לִי , רַעֲי , כִּי גְבוּרָתִי אֲנִי
תָּמִיד לְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם , וְאֲנִי אֲשִׁילְכֶם -

את הספר אשר אתם מבקשים ממני , אבל
אני משביעכם להמציא לי את הספר בעוד
שני שבועות , כי עוד לא פליתי לקראו .

אם כן , בלה לקראו , והמציאו לנו
אחרי כן . הנכם מבטיחים אותי תמיד , כי
נכונים אתם לעשות כל אשר אבקש מכם ,
וגם אני האמנתי כי לזככם טוב לי .

הראני את המתנות אשר נתנו לך ליום
הולדתך וגם אני אראה את ספרי הקדשים
אשר נתנו לי .

מהווע אתם מכלימים את הנער הזה ?
הכלמנוהו יען כי נער רע הוא כי הוא
הראנו ספר , ונבקש ממנו להשאילו אותנו
וימאן לעשות את בקשתנו לכן נראהו כי
מתעבים אנהנו אותו .

השפמתי היום בפקר ואלך היערה ואצמא
מאד , וארא ודגה איש עובר והוא נושא
מים , ואנש אליו ואבקש מאתו להשקותי ,
וישקני האיש ואברכהו .

שעור שנים ועשרים

מִלֹּאכָתִי הַכְּבֹדָה הוֹגִיעַתִּנִּי אֲנִי מוֹדָה לִּי
כִּי כָלִיתִיהָ . בָּאוּ וְאַרְאֲכֶם אֶת אָחִי אֲשֶׁר יָשָׁב
חֲמֵשׁ שָׁנִים בְּעִיר דוּדִי , אֲנִי נִשְׁכָּע לָכֶם
כִּי לֹא תִפְרֹדוּהוּ , וְלֹאִי הוֹדִיעֵנוּ כִּי יָבֹא ,
כִּי עָתָה לֹא הִפְרֹנֵהוּ גַם אֲנַחְנוּ , כִּי עָתָה
הִיָּה לְנֶעַר גָּדוֹל וְחֹזֵק ,

הַגַּם חֲרוּץ הוּא עָתָה ? כֵּן , וּמוֹרָיו מוֹדִים
כִּי הוּא מֵיטִיב לְלִמּוּד ,

אֲנִי הֵיטִבְתִּי לָכֶם וְאַתֶּם לֹא הוֹדִיתֶם לִי ,
וּכְאֲשֶׁר הִפִּילוּנִי הַנְּעָרִים הָרָעִים אֲרָצָה וַיִּכּוּנִי ,
נִסּוּגוֹתֶם אַחֲרָי וְלֹא הִצַּלְתֶּנִּי מִיָּדָם .

חֲפָצֵנוּ לַעֲזֹרָה וְלִהְצִילָהּ , אֲבָל גּוֹכַחֵנוּ כִּי
הַנְּעָרִים אֲשֶׁר הִכּוּהָ חֲזָקִים הֵם מִמֶּנּוּ , וַיִּכְּרָא
וַיִּסּוּג אַחֲרָי .

שעור שלשה ועשרים

מִחֲרִי לְכָלֹת מִלֹּאכָתְכֶם וְאֲזִי נָחַל לְקָרָא
אֶת הַסֵּפֶר אֲשֶׁר הִבִּיאָה לָנוּ דוֹרְתָנוּ .

הֲלֹא רִאִיתֶם כִּי הִילָךְ שׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ
וְאַתֶּם לֹא הָרִימוֹתֶם אוֹתוֹ , כִּי אִם הִסְבוֹתֶם
פְּנֵיכֶם מִנֶּגְדּוֹ . — הִבִּיאוּ אֶת בְּגָד אֲחֵיכֶם
וְהִלְבִּישׁוּהוּ . אוֹתוֹ , אֵל תָּבוֹ אֶת אֲחוֹתְכֶם
הַקְּטָנָה , הוֹשִׁיבוּהָ בֵּין אֲנִי הוֹשִׁיבוּהָ אֵל חֲדָרָהּ
אֶתְמוּל בְּשַׁבְּתִי בֵּין בָּא אֵלַי בֵּן שְׁכֵנִי
עִם אָחִיו הַקָּטָן וַיֵּשֶׁב אֵצְלִי וַיּוֹשֶׁב אֶת אָחִיו
לְרִגְלָיו . וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הֵחֵל לְדַבֵּר אִתִּי וְאָסַב
אֶת פְּנֵי מַמְנִי , וַיֵּבֶן כִּי דִבְרֵיו אֵינָם מְשַׁעֲשְׁעִים
אוֹתִי , וַיַּכְלִם מְאֹד , וַיִּקֶּם וַיֵּרָם אֶת אָחִיו
מֵעַל . הָאָרֶץ וַיֵּלֶךְ , הוֹדִיתִי לוֹ בְּלִפְי עַל
הַהֶסֶד הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּדִי וְאָחֵל לְקָרָא
בְּסִפְרִי .

הַסִּפְרִים אֲשֶׁר בִּפְקֻשָּׁת עוֹד לֹא נִקְנְוּ , כִּי
לֹא נִמְצְאוּ בַּהֲגוֹת הַסִּפְרִים , מוֹכֵר הַסִּפְרִים
מִקְנֶה כִּי יִקְבְּלֵם מִחֵר , אֲזַי יִשְׁלַחוּ לָךְ .
הַבֵּית הַנִּבְנָה עָתָה עַל הָהָר , לְדוֹדֵי הוּא
וְכַאֲשֶׁר יִבְנֶה הַבֵּית הַזֶּה יִמְכֹּר , כִּי דוֹדֵי
אֵינָנו בּוֹנֶה אוֹתוֹ לְמַעַן שַׁבָּת בּוֹ כִּי אִם
לְמַעַן מִכֹּר אוֹתוֹ .

שְׁעוֹר חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים

אֶתְמוּל הִתְהַלַּכְתִּי בַּיַּעַר כְּשִׁתִּי שְׁעוֹת ,
וּבְשׁוּבִי הַבֵּיתָה הוּבָא אֵלַי מִכְתָּב מֵאֵת רַעִי
וּבְאִשָּׁר הַחֲלוּתִי לִקְרָא אֶת הַמִּכְתָּב וְאִשְׁחַזְמֶם
מְאֹד . כִּי בַּמִּכְתָּב הִזָּה מְתֹאֲוֵן רַעִי כִּי עוֹד
לֹא קִבַּל מִמֶּנִּי כָּל מִכְתָּב , וְאֲנִי יוֹדֵעַ כִּי כָּבֵר
כְּתִבְתִּי לוֹ שְׁלֹשָׁה מִכְתָּבִים . לֹא אוּכַל
לְהַבִּין זֹאת !

בְּלִכְתִּי מִבֵּית הַסֵּפֶר הִתְנַפְּלוּ עָלַי נְעָרִים
רָעִים וַיִּכּוּנִי , וְאָחִל לְצַעֲוֹק , וַיֵּרְאוּ הַנְּעָרִים
כִּי כָּל חֲבֵרֵי בָּאוּ לְעִזְרָתִי , וַיֵּרְאוּ וַיִּמָּהְרוּ
וַיִּסְתַּתְּרוּ מֵאַחֲרֵי הָהָר וַנִּבְקָשׁם וְלֹא מָצָאנוּם .
הָאִישׁ הָעֹנֵי הִזָּה מִשְׁתַּכָּר רַק אַרְבָּעִים
אֲגוּרוֹת בַּיּוֹם וּבְכֶסֶף הִזָּה עָלָיו לְהַאֲכִיל חֲמִשָּׁה
בָּנִים .

אֵל תִּתְחַבְּרוּ לְאֲנָשִׁים רָעִים וְאֵל תִּלְכוּ
בְּדַרְכֵיהֶם . אֲחִיוֹתִי מִתְחַבְּרוֹת תָּמִיד לְרַעוֹת מְזוּבוֹת
וְחֲרוּצוֹת . הֵמָּן אָמַר לְהַרְגֵּנִי אֶת כָּל הַיְּהוּדִים
יַעַן כִּי מְרִדְכִי הַיְּהוּדִי לֹא הִשְׁתַּחֲוָה לוֹ .

שָׁאוּל אָמַר אֶל שָׁמוּאֵל : שׁוּב עִמִּי
וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לִי . — אָחִי הָיָה צוֹחֵק כָּל הַיּוֹם
עִם רָעִיו בְּרָחוֹב , וַיְהִי כִּי יָרָא אֶת אֲבוֹתָיו
פֶּן יַעֲנֹשׁוּהוּ , וַיִּתְּנֵנִב לָבֹא אֶת חֲדָרוֹ בְּהַחֲבֹא
הַצָּבָא הַמִּצָּרִי נִצַּח אֶת הַיְּהוּדִים וַיִּסָּרֶק אֶת
עַלְמָם מֵעַלְיָהֶם בְּקַרְבּוֹת רַבּוֹת בְּשָׁנָת אֶלְף
תֵּשַׁע מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְאַרְבַּע .

הַנְּעָרִים הַשׁוֹבָבִים , הִתְּנַנְּבוּ אֶל גֵּן שְׂכֵנָם
וַיִּגְנְבוּ תַּפּוּחִים , וְכֹאשֶׁר רָאוּ אֶת שׁוֹמֵר הַגֵּן
בָּא , נָסוּ וַיִּתְּמַלְטוּ מִפָּנָיו . —

מלון

עברי — ערבי

רבי	אולי	א	
לכן, مع ذلك	אולם	אב	אב (ל-ות)
חמאה — غباء	אולת	אבא	אבד
נור	אור (ל-ות)	רגב — أراد	אבה
ضيف	אורח	לכן	אכל
علامة — برهان	אות	ابراهيم	אברהם
حينئذ	אז	جماعة — عصابة	אגדה
أذن	אזן	عملة صغيرة	אגורה
أخ	אח	سيد — استاذ	אדון
يا أسفا	אח	انسان	אדם
واحد	אחד	أحمر	אדם
واحدة	אחת	حنسراء	אדמה
قليلون	אחדים	رداء	אפרת
قليلات	אחדות	أحب	אהב
أحد عشر	אחד עשר	محبة — صداقة	אהבה
إحدى عشرة	אחת עשרה	أو	או
خلف — إ وراء	אחור	أشكر	אודה
أخت	אחות		

מליון	אלף אלפים	אخذ - قبض	חזק
אם	אם	آخر	חר
אם	אם	بعد	חר
ذراع - مرفق	אמה	أخير	חרון
حقا	אמנם	أين	נה
قال	אמר	كيف	ויבה, איך
أمانة - صدق	אמת	صنم	ויל
من فضلك	אנא	لا يوجد	וין - אין
أين	אנה	لا شيء	וין כל
نحن	אנחנו	لا أكثر	וין עוד
انا	אני	أين	גיפה
حادث - كارثة	אסון	أوربا	גיפה
جمع	אסף	أينش (אנשים) رجل - زوج	איש
أيضاً	אף	لكن	אך
حقاً	אף כי	أكل	אכל
خبز	אפה	إلى	אל
الآن	אפוא - אפוא	هؤلاء	אלה
صفر - لا شيء	אפס	الله	אלהים
اصبع	אצבע (זאת)	علم	אלף
عند - بقرب	אצל	ألف	אלף

ארבע	אָרבע	אָרבע	בָּהּ	בְּהָ
ארבעה	אַרבעָה	אַרבעָה	בָּהֶם	בֵּיהֶם
ארבעים	אַרבעִים	אַרבעִים	בָּהֶם	בֵּיהֶם
ארי	אַרִי	אַרִי	בָּהֶן	בֵּיהֶן
ארץ	אַרֶץ	אַרֶץ	בָּהּ	בֵּיהּ
ארץ (זח)	אַרֶץ (זח)	אַרֶץ (זח)	בָּהּ	בֵּיהּ
אשה (נשים)	אַשָׁה (נָשִׁים)	אַשָׁה (נָשִׁים)	בָּהּ	בֵּיהּ
אשר	אַשֶׁר	אַשֶׁר	בָּהֶם	בֵּיהֶם
את , את	אַת , אַת	אַת , אַת	בָּהֶם	בֵּיהֶם
את	אַת	אַת	בָּהֶם	בֵּיהֶם
את	אַת	אַת	בָּהֶם	בֵּיהֶם
אתה	אַתָּה	אַתָּה	בָּהֶם	בֵּיהֶם
אתמול	אַתְמוֹל	אַתְמוֹל	בָּהֶם	בֵּיהֶם
אתם	אַתֶּם	אַתֶּם	בָּהֶם	בֵּיהֶם
אתן	אַתֶּן	אַתֶּן	בָּהֶם	בֵּיהֶם
ב	ב	ב	בָּהֶם	בֵּיהֶם
ב , ב , ב	ב , ב , ב	ב , ב , ב	בָּהֶם	בֵּיהֶם
באר	בָּאָר	בָּאָר	בָּהֶם	בֵּיהֶם
בגד	בָּגָד	בָּגָד	בָּהֶם	בֵּיהֶם

תָּנִי - واضح	בְּרוּר	פִּיכ	בְּרָךְ
صابون	בְּרִית	בְּכִי - בְּכָא	בְּכֻה (בְּכֻת)
بارك - شكر	בְּרִיךְ	פִּיכְם - פִּינְכְם	בְּכֻכְם
عظم - هنا		פִּיכְנ - פִּינְכְנ	בְּכֻנ
بركة	בְּרֻכָּה	בְּדֻון	בְּכֻלִּי
اختار - انتخب	בְּרַר	בְּמָאזָא	בְּמָה
لحم	בְּשָׂר	בְּנִין	בְּנִין
بنت - بنات	בְּת (בְּנוֹת)	בְּנִי - בְּנָא	בְּכֻה (בְּנוֹת)
د		פִּינָא - פִּינְנָא	בְּכֻנ
عال - مرتفع	גְּבֻהָ	בְּנִימִין	בְּכֻמִּין
حد - حافة	גְּבֻלָּה	לְכִי - לָאֵל	בְּעֻבֹר
جبن	גְּבִינָה	بَعْد - بِحَسَب	בְּעֵד
عظيم - كبير	גְּדֻלָּה	פִּינָא - חִינָא	בְּעֹד
عظم - كبر	גְּדֻלָּה	زُوج - سِيد	בְּעֵל
شعب - أمة	גֻּזִי	أَبْرِيْق	בְּקֻבֹּק
جلي - واضح	גְּלָה	صِيَاح	בְּקָר
أَيْضَا	גַּם	طَلَب	בְּקֻשׁ
حديقة	גֵּן (יָם)	طَلَب	בְּקֻשָּׁה
لص	גֻּב	خَلَق	בְּרָא
مرق	גֻּב	بَارُوح	בְּרוּךְ

תַּעֲרָה	صاح - زجر	דַּק	ثانية
תַּרְשָׁה	طرد - نفى	תַּרְרָה	طريق - عادة
תַּשִּׁים	مطر	תַּרְשָׁה	بحث - طلب
ד		ה	
דָּב	دب	הָ, הָ, הָ	أداة الاستفهام
דָּבָר	كلمة - شيء	הָ, הָ, הָ	أداة التعريف
דָּבָר	تكلم	הָאֵח	يا أسفا - آه
דָּגָן	قح	הָאֵכֵל	أطعم
דָּוִד	داود	הָאֵמֵן	اعتقد
דָּוָר	عم - خال	הָבֵא	أحضر
דָּוָה	عمه - خاله	הָבִדֵּל	فصل - قسم
דָּוָר	عمر - جيل	הָבָה	هيا بنا
דִּיּוֹ	حبر	הַבּוֹךְ	احتار. اضطرب
דָּלָה	استخرج	הַבִּטָּח	وعد - وثق
דָּלָת	باب	הָבֵן	فهم
דָּמָה	شابه	הַגִּדֵּל	عظم - كبير
דָּנִיֵּל	دانيال	הָגֵר	هاجر
דַּעַת	معرفة	הַיָּשׁ	قرب
דַּק	رفيق - رفيع	הַהוּא	ذلك

הקיא	تلك	} חבדא - أحسنت هتاف الفرح	הקדר
הוא	هو		
הובל	اقتيد - أحضر	היום	היום
הודות	شكر . حمد	היטב	היטב
הנדע	علم	היטב	היטב
הנה	حالي	הייה (היות) كان - كون	הייה (היות) كان - كون
הזמן	لطف	הקבד	הקבד
הזכר	أعاد - استمر	הפה (הפות) ضرب - ضرب	הפה (הפות) ضرب - ضرب
הזסף	أضاف	הזן	הזן
הוציא	أخرج	הכלם	הכלם
הורה	أخاف	הכלם	הכלם
הורות	علم - أنشأ	הבעם	הבעם
דושם	رفع - وضع	הפר (נזר) ميز - اعتقد	הפר (נזר) ميز - اعتقد
הושע	ساعد - حفظ	הלם	הלם
הזכר	تذكر - سجل	הלם	הלם
הם	ابتدأ	הלם	הלם
ההלף	استبدل - غير	הלם	הלם
ההם	أدفاً	הלם	הלם
היא	هي	הלם	הלם

הֵלֵל	הלל	הלל	הלל
הֵם	הם	הם	הם
המד (מדד) קאס	המד	המד	המד
המה	המה	המה	המה
הממ	הממ	הממ	הממ
המם (מם) ארעב	המם	המם	המם
המצא	המצא	המצא	המצא
המת	המת	המת	המת
הן	הן	הן	הן
הן	הן	הן	הן
הנה	הנה	הנה	הנה
הנה	הנה	הנה	הנה
הנחם	הנחם	הנחם	הנחם
הנשא	הנשא	הנשא	הנשא
הניתן	הניתן	הניתן	הניתן
הם	הם	הם	הם
הסב (סב) אחאט	הסב	הסב	הסב
הסר (סור) תחרכ, תורכ גאנא	הסר	הסר	הסר
הסתתר (סתר) אסטר	הסתתר	הסתתר	הסתתר
העזב	העזב	העזב	העזב
העשות	העשות	העשות	העשות
הצמדק	הצמדק	הצמדק	הצמדק
הצל	הצל	הצל	הצל
הקל	הקל	הקל	הקל
הר (הרים) גיבאל	הר	הר	הר
הראה	הראה	הראה	הראה
הראות	הראות	הראות	הראות
הרבה	הרבה	הרבה	הרבה
הרם	הרם	הרם	הרם
השתפר	השתפר	השתפר	השתפר
השאל	השאל	השאל	השאל
השב	השב	השב	השב
השבע	השבע	השבע	השבע
השכם	השכם	השכם	השכם
השלך	השלך	השלך	השלך
השמע	השמע	השמע	השמע
השקה	השקה	השקה	השקה
השתומם	השתומם	השתומם	השתומם
העזב	העזב	העזב	העזב
העשות	העשות	העשות	העשות
הצמדק	הצמדק	הצמדק	הצמדק
הצל	הצל	הצל	הצל
הקל	הקל	הקל	הקל
הר (הרים) גיבאל	הר	הר	הר
הראה	הראה	הראה	הראה
הראות	הראות	הראות	הראות
הרבה	הרבה	הרבה	הרבה
הרם	הרם	הרם	הרם
השתפר	השתפר	השתפר	השתפר
השאל	השאל	השאל	השאל
השב	השב	השב	השב
השבע	השבע	השבע	השבע
השכם	השכם	השכם	השכם
השלך	השלך	השלך	השלך
השמע	השמע	השמע	השמע
השקה	השקה	השקה	השקה
השתומם	השתומם	השתומם	השתומם

השתחווה	سجد	התקדש	تقدس - تطهر - تزوج
من (שחה)		התקדמים	قاوم - تمرد
השתחיות	سجود	התראה	أرى - أظهر نفسه
התאונן	اشتكى - حزن		قاتل - حارب
התאונות	شكوى	התרומים	تعالى - تكبر
התהלל	مدح - عظم	התרושש	افتقر - احتاج
התנודה	أقر - اعترف		أترف
התנדדות	اقرار - اعتراف		
התנפח	جادل - هاج		
התחנן	توسل - تضرع	והזמר	واو المطف
התנחם	ندم - تاب	והאיי	والباقي
התנכר	تنكر - تظاهر	בדהאיי	محقق - متأكد
התנפל	سجد - هجم على	והאיי	بالتأكيد - يقينا
	أفار - حمل على		اعتراف - إقرار
התעצב	حزن - أنعم	והאיי	خطاف - واو
התערב	اختلط - امتزج	והאיי	وزير -
התעשר	اغتنى - أرى	והאיי	ويل - هم - والأسفاه
התפאר	تباهى - اعتر	והאיי	حجاب - ستر
התפלל	ابتهل - صلى	והאיי	مجادلة - مناظرة
		והאיי	طمث - حيض

ועד	عين - وظف	הזדמן	تلاقى - التقى
התועד	اجتمع - احتشد	זמר	غنى - عزف - رتل
ועדה	لجنة - مجلس	זמרנד	زمردة -
ועידה	مؤتمر - مداولة	זמרה	أغنية
ורד	وردة	זנב	ذنب - ذيل
ורדי	وردى - كالورد	זעזוע	زعزعة - صدمة
וריד	عرق - وريد	זעף	فازع - غضب
ושם	حنجرة - حلقوم	זעק	زعق - صرخ - نادى
ותור	طاعة - إجابة	זקן	عجوز - قديم
ותיק	قوى - شجاع - تقى	זקן	ذقن - لحية
ותיקות	قوة - شجاعة - تقوى	זקן	شيخوخة - شيب
	ז	זקה	رفع - أقام
		זקר	دفع
זאב	ذئب	זרוע	ذراع - ساعد
זאת הזאת	هذه	בזרוע	قسرا - قهرا
זה - הנה	هذا	זרוע	زرع - بذرة
זכה	تطهر - تبرأ - ربح	זרזיק	فيز'ان - سيال
זכר	تذكر - فطن إلى	זרזיר	زرزور - خصم
זמן	زمن - وقت	זרח	(أشرق - أزهر
זמיר	بلبل - غناء		(أنبت - نبات

זרח	זוה - نور	חזב	דין - قرض
זריחה	זרוغ - شروق اشعاع - شرق	חובה	واجب - فرض
זרק	רמי - رش - صب	חומ (ים) - خيط	
הזרק	ارتعى	חוליה	مريض
זרר	بذر - شتت	חומץ	شارع - خارج
	ח	חזק	قوى - شديد
		חטה	أخطأ
		חמא	خطيئة
חבר	صديق - عالم رفيق - علاقة	חי	حي
חבית	براميل } (חביוה)	חיה	عاش
		חיות	حياة
חג	عبد - عطلة	חיה (זות) - حيوان	
חגג	احتفل	חיים	حياة - عمر
חד	حاد - حاذق	הפה	انتظر
חדל	منع - ترك	חקם	حكيم - عاقل
חדר	ججرات } (חדרים)	חקמה	حكمة
		חלב	لبن - حليب
חדש	جدید - حديث	חלה	مرض
חדש		חלות	مرض
(חדשים)	شهور	חלון	نافذة

מבְּעִי	טבעי	מור	חאט - جبل
מבְּעַת	גרס - خاتم	מחול	طحال
מגִּן	קלא - شوى	מחזן	رحى - طاحونة
מְהֹר	טהר - نظيف	מחזרים	مرض البواسير
מְהֹר	טהר - نظف	מחזן	طحن - سحق
מזב	טאב - صلح	מזיב	أصلح - حسن - سمح
הימב	أحسن - أصلح	מיומב	مسودة
מזב	جيد - حسن	מיח	ملاط - جص
מזב	خير - فائدة - طيبة	מיץ	جائل - سائر
מזב עֵין	כרימ - سخى	מינה	ضغينة - حقد
מזבָּה	خير - نجاح	מיסה	طيران - ارتفاع
מזבָּה	كلية	מינה	حصن - قلعة - معسكر
מזחן	طحان	מירון	مبتدىء
מזחנות	أضراس - طواحين	מכס	رتب - نظم
מול	أخذ - تناول	מכס עֵצָה	استشار
המל	بال	מל	قدي - طل
מזם	طاووس	מלא	رقع - رسم
מזען	محام	מלוא	مبرقش
מזפם	شكل - نسخة	מלמל	تقل - أزال - رمى

מַלְיָא	شاب - صبي	מָקָם	واقم
מִלְלָה	ندى - بلل	מָרַד	طرد - أجلي
מַזְמָא	دنس - نجس	מָרַי	فاوض
מַמְזָה	قذارة - دنس	מָרַיָא	مفاوضة - مباحثة
מַמְזֵן	مستور - كين	מָרַי	طرى - رطب
מַמְיֵזֵן	ذخيرة	מָרָם	قبل - سابقا
מַמְיֵנָה	مخبأ	מָרָם	طارز - وشى
מַמְיֵד	مطمور - مكنون	מַרְפֵּשׁ	الحجاب - الحاجز
מַמְיֵרָה	مدارة - مداهنة		
מַעֲיֵמָה	طعم - تجربة		
מַעֲיֵנָה	طعنة	יָאֵב	اشتاق - أراد
מַעֵם	ذاق - طعم	יָאֵשׁ	يأس - قنوط
הַמַּעֵם	أطعم - علل	יָאֵל	تبلد - حق
מַעֵן	طعن - دافع - احتج	יָבֵב	فاح - ولول
מַעֲנָה	حجة - اعتذار	יָבֵבָה	نحيب - نواح
מַפֵּחַ	كف اليد	יָבֹל	فاكة - ثمر
מַפְטֹחַ	تقطير	יָבֵחַ וְנֵשׁ	بموضة
מַפְטֹחַ	قطر - نقط	יָבֵל	مجرى - مسلك
מַפִּיל	طغيلي	יָבֵם	أخو الزوج
מַפִּילָה	إمالة	יָבֵמָה	امرأة الأخ

יָבֵשׁ	جف - يابس	יָם	بحر
יִפְשָׁה	البر - قارة	יָמִי	بحري
יָזַע	تعب - كد	יָמִיה	بحرية
יָד	يد	יָמִין	يمين
יָדַע	علم - عرف	יָדָה	مص - رضع
יְהוּדָה	يهودا	יָסַד	أسس - أنشأ
יוֹם	يوم	יָסוּד	أساس - أصل
יוֹמִים	يومان	יָסְמִין	زهر الياسمين
יוֹם הַלֵּלָה	يوم ميلاد	יָסַף	أضاف - زد
יוֹסֵף	يوسف	יַעֲזוֹד	تعيين - وعد
יוֹתֵר	أكثر	יַעֲלֶה	ظهي - وعل
יָחַד יַחְדָּיו מֵעַ		יַעֲזֵן	بسبب - لأن
יָחִיד	مفرد	יַעֲזֶה	نعام
יֵי	الله	יַעֲף	طيران
יֵין	خمر	יַעֲזִין	نصح - أشار على
יָזַל	يستطيع	יַעֲקֹב	يعقوب
יָלַד	طفل	יַעֲרֶה	غابة - حرش
יָלְדָה	طفلة	יָפָה	حسن - ملح
יִלְקוּם	حقيقية	יָפָה	جمل - زين

יִפָּה	جميل - ظريف	יְרִידָה	نزول - انحطاط
בְּעֵינַי יִפָּה	عن طيب خاطر	יְרִיָּה	طلقة البارود
יֵצֵא	خرج - انصرف	יִרְךָ	ورك - نخذ
הוֹצֵא	أخرج	יִרַק	أخضر
יֵצִיא	سليل	יִרֵשׁ	ورث
יֵצִיאָה	خروج - جلاء	יִרֵשׁ	يوجد
יֵצִירָה	تكوين - تأليف	יִרְשֵׁב	جلس - سكن
יִצְחָק	اسحاق	יִרְשׁוּב	تقرير - استعمار
יֵצֵק	صب - سكب	יִרְשׁוּעָה	مساعدة - خلاص
יִקְד	أحرق - ألهب	יִרְשָׁן	قديم - عتيق
יִקְיֵצָה	يقظة	יִרְשָׁן	نام - رقد
יִקְר	احترم - اكرم	יִרְשָׁר	عادل - مستقيم
יִקְר	ثمين - عزيز - نادر	יִשְׂרָאֵל	إسرائيل
יִרָא	خاف - ارتعد	יִשְׂרָאֵלִי	إسرائيلي - يهودي
יִרַד	نزل - انحدر	יִתָּוֶם	يتيم
יִרָה	أطلق	יִתָּם	يتيم
יִרְנֶשֶׁה	ميراث - إرث	יִתְרוֹן	فائدة - مكسب
יִרָה	قرر	ד	د
יִרִיב	خصم - مقاوم	כָּ, פָּ, בָּ	كاف التشبيه - مثل

כֹּכַב	כוכב - نجم	תֹּאֵלֵם	تألم - توجع
כֹּהֵן	כاهن - قاس	הֵנָּה	هنا
כֹּס	كأس - قدح	إِلَى هֵנָּה	إلى هنا
כֹּפֶר	كافر - ملحد	כְּזָוָא	كهؤلاء
כֹּר	كور - أتون	חֵינָא	حينما
כֹּשֶׁרֶת	نجاح - سعادة	תְּקִיל	ثقيل
כֹּתֵב	كاتب - محرر	תָּקַל	ثقل
כֹּזֵב	كاذب - هذه	שֶׁפָּד - מְבֹרָךְ	شرف - مجد
כֹּזֵב	كاذب - لهذا	כִּבְד	كبد
כֹּזֵב	كاذب - أفك	מִבְּרָא	سابقاً - قبل الآن
כֹּזֵב	كاذب - منافق	גִּנְמ - זָאֵן	غنم - ضأن
כֹּחַ	قوة - جيش	אֲבִירִיק	أبريق
כֹּי	لأجل - لأن	כֹּרָה - מְלוּךְ	كرة - طوق
כֹּי אֵלִים	لكن - عدا	כֹּרָה	كرة
כֹּי עֲתִידָה	حينئذ - على ذلك	כֹּרָה	كرة الأرضية
כֹּי דִדֹר	حصار - محاصرة	כֹּרָה	هكذا - كذلك
כֹּי	هكذا - لهذا السبب	כֹּרָה וְהֵנָּה	هنا وهناك
כֹּי אַחֵר כֹּי	بعد ذلك	כֹּהֵן - קַס	كاهن - قس
כֹּי	هكذا - كذلك	גַּסֵּל - גְּסָל	غاسل - غسال
כֹּי	كل	קִבְעָה - קַב	قبعة - كاب

כָּל עוֹר	في أثناء ذلك	כָּדוֹן	كانون . موقد
כָּלֵא	ضبط . منع	כָּדוּם	جمعية . اجتماع
כָּלֵב	كلب	כָּדוּר	كمنجة . عود
כָּלְדִי	كلداني - منجم	כָּדָם	جمع - احتشد
כָּלֵה	تم . انتهى	כָּדָסָת	برلمان
כָּלֵה	أكمل . أنهى	כָּדַע	خضع - أذعن
כָּלֵה	تماماً . جميعاً	כָּנָף	جناح - طرف
כָּלֵה	عروس	כָּסֵא	كرسي - عرش
כָּלִי	وعاء . أداة	כָּסֶה	غطى - ستر
כָּלִי יָזֵן	سلاح	כָּסוּת	غطاء - رداء
כָּלִיל	تاج . أكلیل	כָּסִיל	غبي - احمق
כָּלִפֵּל	أتفق . أمد	כָּסֶף	فضة . نقود
הַכִּלִּים	عير . أهان	כָּסֶת	وسادة - مسند
כָּלֶמֶה	عار . خجل	כָּעוֹר	قبيح المنظر
כָּמָה	كم	כָּעָם	مخط - غضب
כָּמוֹ	مثل . شبه	כָּף	كف - ملاعقة
כִּמְיָה	علم الكيمياء	כָּפֹז	صقيع
כִּמְרִיָּה	دير	כָּפֹר	غفران - تطهير
כִּן	نعم - بلى - هكذا	כָּפֵל	ضعف - كفل
עַל כֵּן	على ذلك	כָּרַז	أعلن - أذاع

כָּרְפָס	קרفس - بقدونس	לָבָן	أبيض
כָּרֶת	قطع - آباد	לְבָנָה	قمر
כָּרְתִי	كرات	לְבָנוֹן	لبنان
כְּשׁוֹף	سحر - شعوذة	לְבִישׁ	لبس
כֶּתֶת	مذهب - حزب	הַלְבִישׁ	ألّبس
כְּתָב	كتب - حرر	לְהַב	اشتعل . احترق
כְּתִיבָה	كتابه - خط	לְהִכָּה	طبيب
כֶּתֶם	أصفر	לֹא	لو . إن . إذا
	ל	לֹא־הָיָה	استعار - اقتصر
לָ - לְ - לִי - לָאֵל - לְאֵל	إلى - في - لأجل	לֹא־לָא	لוח (ות) لوح
לֹא	لا . ليس	לֹא־לָא	قص الدجاج
לֹא עוֹד	لا أكثر	לֹא־לָא	لولا - لولم - مالم
לֹא־שׁ	رويدا . بتآن	לֹא־עַ	ابتلع . تلجلج
לֵב (לְבֹהַ) قلب		לֹא־עַ	بلعوم . مرى
לֵבָב (לְבַבֹת) قلب		לְחִי	خد . وجنة
לֵבָד	فقط . منفرد	לְחֹם	أكل . تغذى
מִלְבָּד	عدا . سوى	הַלְחֹם	حارب . قاتل
לְבִיָּה	لبؤة	לְחֹם	خبز . طعام
לְבָלָב	أزهر	לְחִי	بواسطة . قريب
לְבִי	بيض . نظف	לְבִי (לְבִיָּה) ليل	

לָכֵן	לذلك	מֵאוּמָה	شيء ما
לָכֵת	ذهاب . مشى	מֵאָז	منذ ذلك الوقت
לָמַד	درس . تعلم	מֵאֵן	رفض . أبى
לִמַּד	علم	מֵאַתִּים	مائتان
לָמָּה	لماذا	מִבְּחֵן	امتحان
לִמּוּד	درس - مطالعة	מִבְּצָר	حصن . قلعة
לִמִּי	لمن	מִבְּקָר	ناقد . رقيب
לִמְעַן	لأجل	מִבְּרָאָה	مصحة
לְעֵמֶת	ضد . نجاه	מִנְפַּעַת	قبعة
לְפִי	بالإضافة إلى	מִנְּכַת	منشفة الوجه
לְפָנַי	أمام . قبل	מִנֵּהֶן	مكواة
לְפָנֵים	سابقاً	מִגּוֹב	جرافة
לָקַח	أخذ	מִגּוּפָה	صام . سدادة
לָקַח	درس . علم	מִגְזֵרָה	بلطه . فأس
לְקִרְאָת	لمقابلة . نحو	מִגִּיד	خطيب واعظ
לְשׁוֹן (וּת)	لسان . لغة	מִנִּיה	مصحح . مصلاح
		מִנָּל	منجل
		מִנְלָה	درج . اسطوانى
מ - מ	من . منذ	מִנֵּן	ترس . صيانة
מְאֹד	جدا - قوة	מִנֵּן	مجازا
מֵאָה (וּת)	مائة		

מִנְפָּה	طاعون . هزيمة	מוֹמ	تعايل . اهتز
מִנְרָה	منشار . درج	מוֹכֵר	بائع
מִדָּד	قاس . מד	מוֹל	تجاه . مقابل
מִדּוּעַ	لماذا	מוֹלָדָת	ميلاد . وطن
מִדְחָם	ميزان الحرارة	מוֹמָחָה	خبير
מִדֵּי	كلما . عندما	מוֹעֵד	أجل . عيد . اجتماع
מִדִּינָה	دولة . حكومة . إقليم	בֵּית מוֹעֵד	مقبرة
מִדְפִּים	طبّاع	מוֹעֲצָה	مؤتمر . مفاوضة
מִדְקָדֵק	نحوى . صرفى	מוֹצֵא	خروج . معبر . نتيجة
מִדְרָגָה	درجة . سلم . شرفة	מוֹצִיא לְאוֹר	طابع وناشر
מִדְרָכָה	رصيف . ممشي	מוֹרֵג	نورج
מָה , מַה	ما . ماذا	מוֹרָה	معلم . مدرس
דְּבַר מָה	شيء ما	מוֹרָה	معلمة
מְהֵרָה	مهاجر . راحل	מוֹרָסָה	خراج . دمل
מְהִנָּדִם	مهندس	מוֹרֵשׁ	حيازة . ملك
מְהִפְכָּה	ثورة . انقلاب	מוֹשְׁכָה	مستعمرة
מִהֵר	أمرع . بسرعة	מוֹת	مات
מוֹדָע	صديق . خل	מוֹת	موت . وفاة
מוֹדָעָה	إعلان . نشره	מִזְג הָאָוִיר	طقس
מוֹחָשׁ	حساس . ملموس	מִזְג	منزج . خلط

מְזוּנָה	חֲקִיבָה . (خرج)	מַחְלָקָה	רִתְבָה . قسم
מְזוֹן	قوت ، تغذية		إدارة . مصلحة
מְזִיף	مزور ، مزيف	מִחְנֶה	معسكر . فرقة
מִזְלָג	شوكة	מִחְסוֹם	عنان . كرامة
מְזִמָּה	مغن ، منشد	מִחְסָן	مخزن . مستودع
מִזְרָח	شرق ، مشرق	מִחְפָּזָה	لغم
מִזְרָחִי	شرقي	מִחִץ	جرح . رضة
מִחְפֵּז	مؤلف ، منشيء	מִחְצָב	معدن
מִחְפָּזָה	كراسة .	מִחְצָה	نصف
מִחְגֵּרָה	حزام . منطقة	מִחָר	غداً . الغد
מִחְדָּשׁ	متجدد . مجدد	מִמְבָּח	مطبخ
מִחָה	منسح . محא	מִמְבָּחִים	مجزر . سلخانة
מִחֹזֶה	عقرب ساعة	מִמָּה	سرير . فراش
מִחֹלָה	رقص . مرقص	מִמָּה	عصا . قبيالة
מִחוּשׁ	شعور . إحساس	מִמְעָן	شحنة . شحن
מִחֲזָה	رؤية . خيال	מִמָּד	مطر . غيث
	رواية تمثيلية	הִמְמָד	أمطر
מִחֲמָה	إبرة	מִמְרוֹפּוֹלִין	عاصمة
מִחֲדִיר	تمن . شر	מִי	من
	أخرة قيمة	מִיָּהָר	خاص . خصوصي

מִיל	מיל	מִכָּר	بضاعة - بيع
מִילָה	ختان	מִכְשִׁיר	عدة ، آلة
מִילָת	حریر	מִכְתָּב	رسالة ، خطاب
מִיָּם	ماء . ينبوع	מִלָּא	ملا ، امتلا
מִי זֶח	طوفان	מִלָּא	تمم ، أكمل
מִיָּמָן	غاز الهيدروجين	מִלָּא	مملوء
מִיָּן	نوع . جنس	מִלְאָךְ	ملاك ، ملك
מִינְקָת	مرضعة . مربية	מִלְאָכָה	شغل ، عمل
מִיָּץ	عصير . عصارة	מִלְכָּד	ماعداء
מִישׁוֹר	انصاف . عدل	מִלְכָּן	مستطيل
מִיתָה	موت . وفاة	מִלָּה (ים)	كلمة ، لفظة
מִבוֹשִׁית	بيانو	מִלּוּחַ	مالح ، مملح
מְכִירָה	بيع	מִלּוּחִית	سلطه
מִכְלָת	طعام . قوت	מִלּוּכָה	مماكلة
מִכְמוֹר	شبكة . شرك	מִלּוֹן	فندق ، منزل
מִכְמָן	خريشة . كتر	מִלּוֹן	معجم ، قاموس
מִכְנָסִים	سروال . بنطلون	מִלָּח	ملح
מָכֶם	مكس - ضريبة	מִלָּח	بحري ، نوتي
בֵּית הַמָּכֶם	جمرك	מִלָּחָה	ملاحه ، ممالحة
מָכֶר	باع ، سلم	מִלְחָמָה	حرب ، قتال

מַלְטָה	ملاط	מִנְיָה	مهم
מַלְטָה	نجا ، هرب	מִנְיָפָה	مروحة
מַלְיָיִן	مترجم - محام - رسول	מִם	ضريبة ، خراج
מַלְךְ	ملك ، حاكم	מִסְפִּנָּה	مصبنة
מַלְכָּה	ملكة	מִסְגָּד	مسجد ، جامع
מַלְכוּת	مملكة ، ملك	מִסְגָּרֹת	حصن - قلعة - أطار
מַלְמֵד	معلم - مدرس	מִסָּח	بالنوبة ، بالدور
מַלְפָּפֹן	خيار ، (فقوس)	מִסְחָר	تجارة
מַלְצָר	خادم ، سفرجي	מִסְכָּת	نسيج
מַלְשִׁינֹת	وشاية	מִסְמַר	مسار
מִמְחָה	ممين ، مدهن	מִסְנִיָּת	مصفاة ، منخل
מִמְשָׁלָה	حكومة ، ساطة	מִסֵּם	ذاب ، ذوب
מִמְתַּקִּים	حلى	מִסְעָד	معوقة ، مسند
מִן	نصيب ، حصة	מִסְעָדָה	مطعم
מִן	من	מִסְפָּג	نشافة الخبر
מִנְהָג	عادة - سلوك	מִסְפָּר	عدد ، رقم
מִנְהִיג	قائد ، زعيم	מִסְפָּרָה	حانوت الحلاق
מְנוּחַ	راحة ، سكون	מִסְפָּרִים	مقص
מְנוּרָה	مصباح ، منارة	מִסְפָּרֹת	كاشة
מְנִיחָה	هدية	מִסֵּר	أخبر ، أبلغ

מִסְרָק	مشط	מִסְפָּנִי	لاجل ، لان
מַעֲבָדָה	معمل کباوی	מַפְסָּלָת	منحت ، أزمیل
מַעֲבָר	ممر ، مرور	מָצָא	وجد ، نال
מַעֲבָרָת	حبلى ، كيسه	מַצָּבָה	حامية ، حرس
מַעֲגִילָה	استطوانة	מָצָה	مص ، امتص
מַעָה	أمعاء ، أحشاء	מַצָּוָה	أمر ، مصیة
מַעֲט	صغر ، قلل	מַצָּלָח	ناجح ، موفق
מַעֲט	قليل ، يسير	מַצָּרִים	مصر
מַעֲיִל	معطف	מָקוֹם	مكان ، موضع
מַעֲזָן	عنوان	מָקוֹר	منبع - مصدر
מַעֲנָה	رد ، جواب	מָקָל	عصا
מַעֲצָרָת	معصرة ، مكبس	מָקָלֵט	ملجأ ، مأوى
מַעֲקָב	مكعب	מַקְלָעָה	مدفع
מַעֲרָב	مغرب ، غرب	מַרְבֵּעַ	مربع - رباعي
מַעֲרָה	مغارة ، كهف	מַרְגֵּל	جاسوس
מַעֲרָכָת	سطر - إدارة التحرير	מָרַד	تغرد
מַעֲשֵׂה	شغل ، عمل	מַרְדָּכִי	مردخای
מַפָּה	خريطة ، منشقة	מַרְחֵץ	حمام ، مغسل
מַפְלָגָה	حزب ، جماعة	מַרְיָכָה	جدال ، معارضة
מַפְלָט	فرار ، نجاة	מַרְכָּז	مرکز

מַרְכָּלֶת	سوق	מַרְכָּלֶת	رسالة ، بعثة
מַרְמֵר	مرور ، تدمير	מַרְשָׁלֶשׁ	مثلث الزوايا
מַרְפֵּא	علاج ، شفاء	מַרְשָׁמֵר	حامية ، حرس
מַרְצֵעַ	محرز	מַרְשָׁפָה	عائلة ، أمة
בֵּית מַרְקָחַת	صيدلية	מַרְשָׁפֶת	قضاء ، حكم
מַרְרָה	مرارة ، صفراء	מַרְשָׁקָל	وزن ، عيار
מַרְשָׁל	مهمل ، مقصر	מַרְשָׁקָפִים	نظارات
מַרְשָׁם	مسودة	מַרְשָׁקָפֶת	مرصد
מַרְשָׁא	حمل ، شحنة	מַרְשָׁרָד	مكتب
מַרְשָׁאָה	مضخة	מַת	ميت
מַרְשָׁאָה	طلب ، رغبة	מַתּוֹק	حلو - عذب
מַרְשָׁנִים	ناظر	מַתִּי	متي
מַרְשָׁזֵר	منشار	מַתָּנָה	هبة ، هدية
מַרְשָׁחֶזֶת	مسن ، مشحذ	מַתֵּק	حلي ، سكر
מַרְשָׁטֵר	إمارة ، سلطنة	מַתִּיקָן	مصلح ، مجدد
מַרְשִׁי	حرير	מַתִּירָגִים	مترجم
מַרְשָׁד	جر ، سحب		
מַרְשָׁפִיל	عاقل ، ناجح		
מַרְשָׁפֶת	أجرة ، ماهية	מַתָּה	من فضلك
מַרְשָׁל	مثل - حكمة - تشبيه	מַתָּה	ني ، فيج

נִפְּאָמִן	أَمِين ، صادق	נִדְהַשְׁתָּ	نحاس
הַנִּבְיָא	تنبأ ، أنبأ	נִפְּזַע	غرس ، زرع
נְבוּאָה	نبوة	נִיָּר	ورقة
נְבוּזָה	مضطرب	נִבְכָּד	محترم ، جليل
נִבּוֹן	فهم ، ذكى	נִבּוֹן	مستعد ، مستقيم
נִבְחָה	نبح ، عوى	נִיָּר	ميز - تجاهل
נִבְחָר	مختار ، منتخب	נִמּוּךְ	واطىء ، سافل
נִבְיָא	نبي	נִמְלָה	ميناء ، مرقأ
נִפְּדָה	تجاه - ضد - أمام	נִמְלָה	نملة
נִפְּדִיד	أمير ، زعيم	נִפְּדָה	تقهقر ، ارتد
נִפְּזַע	لمس ، بلغ	נִפְּזַע	رفع
נִפְּדָה	دنا - قدم - اقترب	נִפְּדָה	أمير
נִפְּדָה	قاد ، أرشد	נִפְּדָה	سافر ، ساح
נִפְּדָה	راحة ، سكون	נִפְּדָה	سار ، بهيج
נִפְּדָה	حارس ، خفير	נִפְּדָה	حذاء ، حدوة
נִפְּדָה	نام ، أغنى	נִפְּדָה	غلام - فتى - صبي
נִפְּדָה	هرب ، فر	נִפְּדָה	حداد
נִפְּדָה	مسيحي ، نصراني	נִפְּדָה	نقط
נִפְּדָה	مخيف ، مرعب	נִפְּדָה	سقط
נִפְּדָה	عزى ، سلى	נִפְּדָה	نفس ، روح

נִצָּח	انتصر ، غلب	סָבַב	دار ، أحاط
נִצָּח	أزلى ، أبدى	סָבָה	سبب ، علة
נִצָּחוֹן	انتصار ، نجاح	סָבִיב	دائرة ، حول
נִצָּל	نهب ، سلب	סָבַל	حمل
נִקְבָּה	أنثى ، مؤنث	סָבַל	جمال - رافع
נִקָּה	نظف ، أوضح	סָגַר	مسجد ، ركع
נִקָּל	سهولة ، راحة	סָנַל	بنفسج
נָשָׂא	رفع ، حمل	סָנַן	حاكم ، محافظ
נִשְׁהוּר	روح النوشادر	סָגַר	قفل - أغلق
נָשִׂיא	رئيس ، زعيم	סִדָּר	رتب ، نظم
נִשְׁיָקָה	قبله	סִדָּר	نظام ، ترتيب
נָשַׁק	قبل ، تسلى	סִהַר	قمر
נָשַׁק	سلاح	סִוַּג	رجع ، إلى الوراء
נָשַׁר	نسر	סִוָּגָה	سياج
נִתַּח	قطع ، حلل	סִוָּר (ות) סר	سر
נָתַן	أعطى ، منح	סִוָּחָה	سماد ، كناسة
נָתַק	مزق ، قطع	סִוָּחַר	تاجر
	ם	סִוָּלָם	سلم درجة
		סִוָּמָה	أعمى
סָב	عجوز ، جد	סִוָּם	حصان - جواد
סָבָה	جدة		

סוף	نهاية ، فتيحة	ספר	عد - حسب - حكي
סופר	محرر - مؤلف	ספר	كتاب . سفر
סכל	جهل	ספר	حلاق
סכסוך	نزاع	ספרות	آداب اللغة
סקר	سكر	ספריה	مكتبة - دار الكتب
סלח	سامح ، صفح	ספרן	كاتب - أمين مكتبة
סליחה	صفح ، غفران	סרפל	سروال
סנדל	لعل ، حذاء	סרגל	مسطرة
סנדלר	خراز ، اسكاف	סרק	مشط - ندف
סעודה	أكلة ، وليمة	סתו	خريف
סעוף	غصن ، فرع	סתר	أخفى . خبأ
סערה	عاصفة ، زوبعة	סתר	مر . حماية
ספה	أريكة ، تحت	ע	
ספון	ظهر المركب	עבד	اشتغل . خدم
ספור	قصة ، أسطورة	עבד	فلح الأرض . زرع
ספינה	سفينة ، مركب	עבד	عبد . أجير
ספל	كأس ، فنجان	עבדות	عبودية . استعباد
ספסל	مقعد	עבודה	عمل . خدمة
ספסר	مسمار . وسيط	עבר	مر . ذهب
ספסרות	مضاربة . ممسرة	עבר	ماض . سالف

עִבְרָה	معبر - عوامه	עֵט	قلم
עִבְרִי	عبري - يهودي	עִטְרָן	قطران
עִנְיָנִיה	طماطم	עֵינַ	عين . نبع
עִנְיָה	كعكه . فطيرة	עֵיף	تعب . أعبا
עִנְיָה	عجالة . عربية	עֵיף	متعب
עִנְיָן	سائق عربية	עֵיר	مدينة . بلدة
עֵד	إلى . نحو	עֵיר	جحش
עוֹד	للآن . أيضا	עֵירוֹם	عريان . مكشوف
עוֹלָם	عالم . أبدیه - دنیا	עִבְדִּישׁ	عنكبوت
עוֹזֵן	خطيئة . عقاب	עִבְדָּר	فأر . جرز
עוֹף	طار . فر	עִכּוֹל	هضم . احتراق
עוֹד	أيقظ . حرك	עִכְשׁוֹ	الآن . حالا
עוֹר	جلد	עֵל	على . فوق
עוֹר	أعمى . أعمش	עֵל בֵּן	لهذا السبب
עֵז	قوى . عنيف	עֵל מֶה	لاى سبب
עֵז	مأعز	עֵל אֶף	رغما عن
עֵזֵב	ترك . هجر	עֵל אִשָּׁר לַאֲגֵל	
עֵזֶק	عزق . نبش	עֵלָה	صعد . ارتفع
עֵזֶר	ساعد . عاون	עֵלָה	علة . سبب
עֵזֶר	مساعدة - اسعاف	עֵם	شعب . قوم

עֵם	مع . عند	עֶקְרָה	عافر
עֶזְרָה	وقف . قاوم	עֶקְרִישׁ	عنيد . متشبث
עֶמֶק	عمق . واد	עֶרֶב	مساء ، عشية
עֲזָה	أجاب رد	עֶרֶב	بلاد العرب
עָנִי	فقير . متواضع	עֶרְבָה	برية . صحراء
עֲנִין	شأن . مسألة	עוֹר בֵּית	اللغة العربية
עָנָן	سحاب	עָרוֹם	محتال ، خبيث
עֲנָף	فرع . غصن	עָרֵף	رتب - أعد - حشد
עֲדָשׁ	عاقب . أدب	עָרֵף	صف ، ترتيب
עִפְפָה	أهداب الجفون	עָרָף	عنق ، رقبة
עֶפֶר	تراب	עֶרְפֹּל	ضباب ، ظلام
עִפְרוֹן	قلم رصاص	עֲשָׂה	عمل ، صنع
עֵץ	شجرة خشب - عصا	עֲשִׂיר	غنى ، ثمر
עֲצָה	نصيحة	עֲשִׂירוֹת	ثروة ، مال
עֲצֵל	كسول	עָשָׂן	دخن
עֲצָם	عظم	עֲשָׂר	عشر
עֲצָמוֹת	استقلال	עֲשָׂרִים	عشرون
עֵקֶב	آخر . جائزة	עֲשֵׂה זֵנוֹת	فكرة
עֶקֶר	قطف . قلع	עֵת	وقت ، نصيب
עֶקְרָב	عقرب	עֵתָה	الآن ، حالا

עֲתוֹן	صحيفة (جورنال)	פּוֹל פּוֹל	فقه
עֲתִיד	مستقبل	פּוֹל פּוֹל	فلفل
עֲתִיק	عتيق ، قديم	פּוֹן	لئلا
	פ	פּוֹנִי	جلاء
פֶּאָר	زخرف - زين	פּוֹנִים	وجه
פּוֹנִיז	خنجر	לְפּוֹנִים	قديما
פּוֹנִישָׁה	اجتماع - جلسة	פּוֹסח	عيد الفصح
פּוֹדָה	فدى - فك	פּוֹסִיעָה	خطوة
פּוֹה	منا	פּוֹסֵל	تمثال
פּוֹה	فم	פּוֹסֵנְדֶר	بياتو - أرغن
פּוֹהק	تثاوب	פּוֹעוֹל	سم المفعول
פּוֹחֶז	خليع	פּוֹעֵל	فعل
פּוֹל	فول - لوبية	פּוֹעֵם	مرة - وقت
פּוֹח	شرك - مصيدة	פּוֹעֵמוֹן	جرس
פּוֹחֵם	فخم	פּוֹקֵד	طلب - بحث عن
פּוֹל (ות)	فيل	פּוֹקֵד	استعرض
פּוֹסוֹסוֹף	فيلسوف	פּוֹקֵם	بصير - حاذق
פּוֹסוֹסוֹפִיָּה	فلسفة	פּוֹקִיד	قائد
פּוֹלָדָה	فرقة عسكرية	פּוֹר	ثور
פּוֹלֵט	نجا - أفلت	פּוֹרָה	بقرة

פָּרַח	אֶזְהַר	צָהַב	אֲصַפֵּר
פָּרַח	זְהֵרָה	צִיְהָרִים	ظہر
פָּרִי	فَاكְהָ - ثَمَر	צִיָּה	أمر - رتب
פָּרָפֶר	فَرَاشَة	צִינִי	أمر
פָּרַק	كسر - قطع	צָם	صام
פָּרַשׁ	فَارَس	צוֹרָה	صورة - شكل
פָּתַח	فتح - بدأ	צִחּוֹק	ضحك - لعب
פָּתַח	باب - منفذ	צִי	مركب - أسطول
	لا	צִיד	صيد
צֹאֵן	ضَان	צִיּוֹן	صهيون
צִיָּצָא	نسل	צִיר	عقب الباب - رسول
צָב	سلحفاة	צִיר	صور - تصور
צָבָא	حارب - احتشد	צִיר	مصور
צָבָא	جيش - جند	צֵל	ظل - خيال
צָבָה	حصار	צִלְחַת	طبق - طاس
צָבַע	ضبع	צָלַם	صورة - صنم
צָבִי	وعل	צָמָא	عطش
צָבַע	صباغ	צָמַח	نبت
צָבִיק	صديق - صالح	צָמַר	صوف
צָבָקָה	حق - صواب	צָנַן	فجل

צַעִיר	صغير - متواضع	קוים	قيام
צַעֵק	صرخ - صاح	קוֹנֶה	مشتَر
צַפּוֹן	شمال	קִטָּן	صغير
צַפּוֹר	عصفور	קִיץ	صيف
צַפְרָדַע	ضفدعة	קָל	خفيف ، سهل
צָר	كرب - ضيق	קָלִל	خف ، سهل
צָר עֵין	بجیل	קָנָה (קנזח) اشتری	
צָרוּעַ	أبرص - مجذوم	קָסֶר קִטָּן	قشلاق
צָרַפֶּת	فرنا	קָסֶת	مخبرة
צָרַפֶּתִית	اللغة الفرنسية	קָעֶרֶה	طبق
ק		קָצִין	ضابط
קָכָה	معدة	קָצִיר	حصاد
קָכָל	قبل - استلم	קָצַף	غضب
קָכָר	قبر	קָצָר	قصير
קָכָרִישׁ	ربان السفينة	קָר	بارد
קָהָל	جمع - حشد	קָר	برد
קוֹבֵעַ	خوذة	קָרָא	قرأ ، نادى
קוֹה	رجا - أمل - صبر	קָרַב (זח) معركة	
קוֹל	صوت - إشاعة	קָרָה	حدث ، قابل
קָם	قام	קָרוֹב	قريب

קָרַן	قرن ، بوق	רום	عالم . معمر
קָרַע	قطع	רוּמָה	كبرياء
קָשָׁה	صلב . صعب	רוּפֵא	طبيب
קָשָׁר	مؤامرة	רוּץ	جری
	ך	רוּצֵחַ	قاتل
רָאָה	ראי - نظر	רִיָּק	أعزب
רְאוּת	رؤية - منظر	רוּקֵחַ	صيدلي
רֹאשׁ	رأس ، رئيس	רָחֵב	رحب . واسع
רֵאשִׁוֹן	أول	רַחוּב	شارع
רַב	كثير العدد	רַחוּק	بعيد . قاص
רַבָּה	ربوة	רַחֵם	رحم
רַבָּה	زاد ، نما	רַחֲמָן	رحوم . رؤوف
רַבִּיעִי	رابع	רַחֲמִין	غسل
רַבֵּן	أستاذ ، مذهب	רַחֲצָה	حمام . حوض
רַגֵּל	رجل ، قدم	רִיב	تشاجر ، عراك
רַגַּע	دقيقة ، لحظة	רִיחַ	رائحة
רָדַח	جری ، ركض	רַקֵּב	راكب . سائق
רוּאָה	نبي . راء	רַקִּיבֵת	قطار
רוּחַ (רוח)	ريح . روح	רָם	عال . مرتفع
		רָע	شرير . رديء

רע	صديق . صاحب	שבוע	أسبوع
רעב	جاع	שבועה	يمين - قسم
רעב	جوعان	שביעי	سابع
רעב	جوع	שביעית	سابعة
רעד	ارتعد	שבזל	منبلة
רעה	دعى	שבע	سبع
רעות	صداقة . صحبة	שבקה	سبعة
רענן	أخضر . زاهر	שבקים	سبعون
רפא	عالج . أبرأ	שבר	كسر
רק	فقط	שבת	{ استراح - اضرب عن العمل }
רשע	شرير . مجرم	שבת	السبت
רתח	غلى	שבת	جالوس . إقامة
	ש , ש	שגיאה	خطأ . غلطة
ש	الذى . التى	שגריר	سفیر
שאג	زأر . زعجر	שד	صدر - ثدى
שאול	الهاوية - جهنم	שדה	حقل . مرج
שאל	سأل . استعار	שדי	انقدير
שאלה	سؤال - طلب	שהד	شاهد
שב	عجوز	שהדותה	شهادة
שבה	سبي . أسر		

שְׁחָדוֹן	הלל	שְׁחָזֵר	أَسْوَد . مظلم
שׁוּב	عاد . رجع	שָׁחַז	شَحَذ . سن
שׁוּבָב	أَرَجَعَ . أعاد	שָׁחַי	أَبْط
שׁוּיָה	ساوى . سوى	שְׁחָיָה	سباحة . عوم
שׁוּמֵר	ضابط . شرطى	שָׁחַק	لعب - مزح
שׁוּלְחָנִי	صيرنى	שְׁחָרוּר	تحرير
שׁוּם	ثوم - تسعير	שְׁחָרַר	حرر
שׁוּמֵר	حارس . خفير	שָׁמוֹחַ	مسطح
שׁוּנֵא	عدو . خصم	שָׁמִיחַ	سجادة
שׁוּעָל	ثعلب	שָׁטָן	شیطان
שׁוּעֵר	بواب	שׁוֹחֵחַ	تكلم . محادث
שׁוּפָט	قاضى	שׁוֹחָה	محادثة
שׁוֹק	ساق . نخذ	שׁוֹדָד	النيل
שׁוֹק	سوق . شارع	שׁוֹר	غرد . غنى
שׁוֹר	ثور	שׁוֹר	غناء . شعر
שׁוֹנֵן	سوسن . وردة	שׁוֹר	وضع
שׁוֹנֵף	برقوق	שׁוֹר	نسى
שָׁחוּז	مشحوز	שׁוֹר	سكين
שָׁחוּף	مصاب بالسل	שׁוֹר	أجير
שָׁדוֹק	ضحك . رياضة	שָׁדוֹק	اجرة . راقب

שָׂדֵן	ساكن - جار	שְׂמוּעָה	خبر - حديث
שָׂל	لاجل - بسبب	שְׂמִיחַ	فرح - تهلل
שָׂלַג	ثلج	שְׂמִיחָה	سرور - جذل
שָׂלוֹם	سلام - سلم - خير	שְׂמִי	سامي
שָׂלַח	أرسل	שְׂמִים	مماء
שָׂלַחַן	مائدة	שְׂמִינִי	ثامن
שָׂלַט	حكم - تسلط	שְׂמִלָּה	ثوب - لباس
שָׂלַטָן	سلطة - سلطان	שְׂמִן	زيت - مهن
שָׂלִישִׁי	ثالث	שְׂמִנֶת	قشدة
שָׂלַךְ	ارتقى	שְׂמִיעַ	سمع
שָׂלַם	دفع - سلم	שְׂמִר	حرس - راقب
שָׂלַשׁ	ثلاث	שְׂמִישׁ	شمس
שָׂלָשִׁים	ثلاثون	שְׂמִישׁ	خدم
שָׂלָשִׁלַּת	سلسلة	שָׂן	سن - صخرة
שָׂם	هناك - ثم	שָׂזָא	كره
שָׂם	اسم - صيت	שָׂנָה	سنة
שָׂמָרָל	شمال	שָׂנָה	نوم - رقاد
שָׂמוּנָה	ثمان	שָׂנִי	ثان
שָׂמוּנָה	ثمانية	שָׂנִיָּה	ثانية
שָׂמוּנִים	ثمانون	שָׂנִים	اثان

שָׁר	وزیر - حاکم	שְׁנִים עָשָׂר	اثنا عشر
שָׂרְמוֹן	کشیب - کومة رمل	שְׁנִית	هی
שָׂרֵשׁ	جذر - أصل	שְׁעָבָד	استعبد - رهن
שָׂרֵשֶׁת	مقعد	שְׁעָבָד	عبودية - رهن
שֵׁשׁ	ست	שָׁעָה (זמן)	ساعة
שֵׁשֶׁה	سته	שָׁעוֹן (ים)	ساعة الجيب
שָׁעוֹן	فرح - سرور	שְׁעוֹר	درس
שֵׁשִׁי	سادس	שָׁעֵן	ساعی
שֵׁשִׁים	ستون	שֵׁעֵר	شعر
שָׁתָה	شرب	שֵׁעֵר	عنوان - باب
שָׁתוּק	شلل	שֵׁעֵשֶׁע	سلی - شرح
שָׁתִים	اثنان	שָׁפָה	شفة - لغة
שָׁתָל	غرس	שָׁפָה	جارية
שָׁתָן	بول	שָׁפָךְ	سكب - سفك
ת		שָׁפָל	سافل - ذلیل
תַּאֲוָה	رغبة - اشتیاق	שָׁפָם	شارب
תַּאֲוָם	توأم	שִׁפְעַת	زکام
תַּאֲוָה	تينة - تين	שָׁקָל	ثقل - وزن
תָּאָר	رسم	שָׁקָרָן	کاذب دجال
תַּאֲרִיךְ	تأريخ - زمن	שָׁר	مغن منشد

תבונה	تابوت - منبر
תבונה	فهم - ذكاء - عقل
תכל	دنیا - كون
תכלל	تابل - بهار
תכן	تبين . قش
תגלית	اختراع - اكتشاف
תגמול	جائزة
תהום	وهدة - لجة
תהללה	مدح - ثناء
תהפוכה	انقلاب - تعسف
תונקמה	الملکة العثمانية
תורה	شکر
תוך	وسط - مرکز
תיך	توسط بين
תזכרה	عقاب - قصاص
חובן	فلکی - منجم
חוספת	עلاوة - إضافة
חוץלת	فائدة - ربح
חופין	פטير
חוריה	توراة - شريعة
חות	توت
חיבור	תזכיר
חוקי	תזמורת
חוש	תחבשות
חש	תדיום
חשיבה	תחקיר
חשבון	תחיל
חשבון הים	תחנה
חשבון הטיכון	תחנן
חשבון הטיכון	תחת
חשבון הטיכון	תיכון
חשבון הטיכון	תימן
חשבון הטיכון	תירם
חשבון הטיכון	תיש
חשבון הטיכון	תצל
חשבון הטיכון	תכנית
חשבון הטיכון	תלה
חשבון הטיכון	תלולית
חשבון הטיכון	תל - א' כמה

תְּלִינָה	תזמר - شکوی	תְּעִמּוּלָה	إذاعة
תְּלִינָה	مشنقة	תְּעִנִית	تقشف - صيام
תְּלִיזִין	جلاد - سياف	תְּעִיר	موس الحلاقة
תְּלִמּוּד	تلمود - مطالعة	תְּעִירוּכָה	معرض
תְּלִמִיד	تلميذ - طالب	תֵּף	دف - طبل
תְּלִתָּן	برسيم	תְּפִיחַ	تفاح
תָּם	كامل - تام - صحيح	תְּפִיחַ אֲדָמָה	قلقاس. بطاطة
תְּמֵחָה	بهت - دهش	תְּפִיחַ זָהָב	برتقال
תְּמוּנָה	صورة - شكل	תְּפִלָּה	صلاة - تضرع
תְּמִיד	دائماً - إلى الأبد	בֵּית תְּפִלָּה	كنيس
תְּמִדָּה	أيد - عضد	תְּפִיר	خاط
תְּמֵם	أكل	תְּקִנָּה	رجاء - حبل
תְּמַסָּח	تمساح	תְּקִין	هذب - نظم
תְּמַצִּית	خلاصة	תְּקַצִּיב	ميزانية
תְּמָר	تمر - بلح	תְּרַבּוּת	تربية - تهذيب
תְּנוּאָה	عداوة	תְּרַבִּית	ربا - فائدة
תְּנוּעָה	حركة	תְּרַגּוּם	ترجمة
תְּנוּרָה	فرن - تنور	תְּרַגִּיל	تمرين - تدريب
תְּנִין	ثعبان	תְּרַגֵּם	ترجم - نقل
תְּעוּפָה	طيران	תְּרַד	سباح

תשובה	مغرفة	תרוד
תשובה	قرمس	תרמום
תשיעי	مذود الجندی	תרמיל
תשלומים	ديك	תרנגול
תשע	دجاجة	תרנגולת
תשעה	فيروز	תרקה
תשעים	زبرجد	תרשיש
جواب - توبة		
وديعة - تأمين		
تاسع		
تعويض		
تسع		
تسعة		
تسمون		

فهرس

الصفحة	الدرس وموضوعه
٣	المقدمة
٤	خط اليد العربي
٥	الدرس الأول - الفعل الحالى أو اسم الفاعل
١١	» الثانى - الأفعال التى تنتهى بحرف (ا) أو (لا)
	من الفعل الحالى
١٧	» الثالث - المصدر وأنواعه
٢١	» الرابع - اسم المفعول
٢٤	» الخامس - الفعل الماضى
٢٩	» السادس - الفعل المستقبل
٣٤	» السابع - الأمر
٣٨	» الثامن - الواو القالبة
٤١	» التاسع - الأفعال التى تنتهى بحرف (ا)
٤٦	» العاشر - الأفعال التى أولها حرف (ا)
٥٠	» الحادى عشر - الأفعال التى أولها حرف (ا)
٥٤	» الثانى عشر - » » » » (ا)
٥٩	» الثالث عشر - الأفعال التى عينها حرف (ا) أو (ا)
٦٤	» الرابع عشر - الأفعال ذات المثلىن (المضعفة)
٦٨	» الخامس عشر - صيغة فعل (فعل)
٧٣	» السادس عشر - الأفعال التى عينها (ا) أو (لا)
	أو (ا) فى صيغة (فعل)
٧٨	» السابع عشر - صيغة فعل (فعل) المبنى للمجهول
٨٢	» الثامن عشر - صيغة الفعل (فعل)

الدرس وموضوعه	الصفحة
الدرس التاسع عشر - الأفعال التي فاؤها حرف (') أو (2) في صيغة (הַפְעִיל)	٨٧
» العشرون - الأفعال التي عينها حرف (1) والأفعال ذوات المنلین في صيغة (הַפְעִיל)	٩١
» الحادی والعشرون - صيغة افعل (הַפְעִיל)	٩٥
» الثاني والعشرون - الأفعال التي فاؤها حرف (') أو (2) في صيغة (הַפְעִיל)	١٠٢
» الثالث والعشرون - الأفعال التي عينها حرف (1) في صيغة (הַפְעִיל)	١٠٨
» الرابع والعشرون - صيغة تفعل (הַפְעִיל) المبنى للمجهول من (הַפְעִיל)	١١٦
» الخامس والعشرون - صيغة افتعل (הַתְּפַעֵל)	١٢٣
» السادس والعشرون - الأفعال التي فاؤها حرف (') في صيغة (הַתְּפַעֵל)	١٣٠
» السابع والعشرون - تابع صيغة (הַתְּפַעֵل)	١٣٥
الترجمة من العربية إلى العبرية	١٣٨
معجم عبري - عربي	١٦٠

المراجع العربية

(١)	اللمع في النحو العبرى	سروان بن جناح القرطبي
(٢)	الأساس في اللغة العبرية	ليون محرز
(٣)	قاموس عبرى - عربى	ابراهيم المالح

المراجع العبرية

- (١) שיחון עברית מודרנית , דר , דוד ילין
- (٢) מורה עברית השלם - פילפס , היימן
- (٣) מלון עברי - יהודה גזן
- (٤) עלה . א . אנשמן
- (٥) לפער א . אליהו צרום
- (٦) ספר היסוד . ליון מקורו
- (٧) שידות עברית וערבית . א . גבריאל

المراجع الافرنجية

- 1 — Modern Hebrew Grammar G. I. Wartski
- 2 — Modern Conversational Course G. David Yellin
- 3 — Hebrew Elements G. Philips & Hayman.
- 4 — Complete Instructor in Hebrew G. philips & Hayman
- 5 — Hebrew Language. by Nordheimer,
- 6 — Conversation in Hebrew by. Gabriel

تصويب

صحيفة سطر	خطأ	صواب	صحيفة سطر	خطأ	صواب
٦	١٧	הלךם	הלךם	٢	٧٨
٧	٦	אבותינו	אבותינו	٨	٨٠
١٠	٢	היושבם	היושבם	١٧	٨٠
١٣	١٦	הרעה	הרעה	١٦	١٠٤
١٥	٦	לרופה	לרופה	١٢	١٠٥
٢٣	٦	הולך	הולך	١٤	١٠٥
٢٣	١٣	לאביהם	לאביהם	٣	١١٠
٢٥	١٨	למה	למה	٨	١٧٤
٢٦	٤	בביתנו	בביתנו	١١	١٨٠
٢٦	١٠	אנשים	אנשים	١٨	١٨٠
٢٧	٤	שלחתם	שלחתם	١٩	١٨١
٣٢	١٧	הספרים	הספרים	٢٠	١٨٣
٣٦	٨	מעירנו	מעירנו	١٦	١٨٤
٧١	٩	לחכות	לחכות	٢٠	١٩٥

Bibliotheca Alexandrina

0419835

الكتاب ٦٠